خوست - ویب
WWW.KHOST-WEB.NET
ژړ شپه اوښکي توییږي
Ketabton.com
لیکوال : کورس (بابایي)
ژباړن : سید نظیم (سیدي)

(c) ketabton.com: The Digital Library

ليکوال: کـــــورس (بابايي)
ژبـــاړن: سيد نظيم (سيدي)

دکتاب ځانګړنې:

دکتاب نوم: نن شپه اوښکې تويېږي
ليـــکوال : کورس بابايي
ژباړن : سيد نظيم (سيدي)
خپرندوی : صميم ادبي ټولنه
لړ : (٢)
چاپ شمېر: زرټوکه
چاپ نېټه : ١٣٨٦ لېږديز_لمريز
کمپوزګر : امان الله(عابر)
www.khost-web.net

چاپ ځای: دنورمطبعه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډالۍ

خپلې ډېرې درنې مور او ډېردرانه پلار ته يې په ټوله کولتوري اوفرهنګي مينه ډالۍ کوم چې په شپږ کلنۍ کې يې د قلم او کتاب سره اشنا کړم.

(سيدي)

(c) ketabton.com: The Digital Library

سریزه

دانړې او ځمکه هغه خوړونکې هدیره ده چې تل یې د انسانانو مړو ته خوله خلاصه نیولې وي او تل یې د ځمکې پرمخ نېک او شریف انسانان خوړلي دي.

د دې نړۍ رڼا هم نوره پیکه او تته شوې ده چې پس له دې به د ژوندون څمارغځونو ته پرې نږدي.

ننني انساني قانون هم هغه ړنده او کڼه محکمه ده چې د بډایه او ظالم په غاړه او لاسونو کې یې د ګلونو هارونه او ګېډۍ ورکړي او د مظلوم په غاړه او لاسونو کې د دار کړۍ او ولچکې.

د اوسني ډېرى انسانانو د تربیت او تهذیب ولکې د هغه بې قېزې آس په لاس کې ورلوېدلي چې تر دې دمه یې بې وسه او بې کسه انسانان ترپښو لاندې کړي او د زمانې د تاړاکونو په نامه یې دل او دُل کړي دي.

په دې نړۍ کې د انسانانو د پیدا ښت نېټه له نېټه لیک (تاریخ) څخه رانیولې بیا تر نن پورې هېڅ کله داسې انسانان پیدا نشول چې حتیٰ په سلو کې دوه سلنه یې هم دخدای (ج) قانون په اره توګه پلې کړي او په واقعیتونو سترګې پټې نکړي ، ځکه دایوه زبات شوې خبره ده چې د درد نغمه ، دناچارۍ او بې کسۍ سندره ، د زندانونو غروبونه او ټول هغه وچ او سپور اوازونه چې سل ډول څړیکې او دردونه په کې نغښتي دي په احساس لرونکي او دردلرونکي زړه باندې اغېزه وښندي.

د نړۍ په ټولو انسانانو کې به داسې څوک پیدا نشي چې تراوسه پورې یې د درد څکه نه وي کړي او د زمانې په پنجو کې نه وي رانښکېل شوی.

که انسان هرڅومره لوی شي او هرڅومره د خدای یې دعوه وکړي ، بیا به هم غم او درد وربانديې راځي او هرومرو به د مرګ ترخه زهر تر ستوني تېروي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا دي څوک نه وايي چې مهال به تل د ده په واک کې وي او تل به د دغه عيش اوعشرت څخه خوند اخلي. دخدای (ج) غونډال (نظام) ډېر ټينګ او تل پاتې دی ، دخدای (وېش) او ورکړه په يو ډول او مساوي توګه ده ، هېڅ کله به څوک د خدای (ج) په قانون کې تېری او ظلم پيدا نکړي ، هرډول تېری اوګډوډی انساني قانون کې دي او د هر ډول ستونزو زېږېدونکي په خپله انسانان دي ، ځکه که چېرې د خدای (ج) په غونډال کې دمال او دولت له پلوه اوچتوالی او برتريت وای نو نن به ټول پاچايان او پانګوال د سرو زرو په کفنونو او تابوتونو سره خاورو ته سپارل کېدل او تل به يې په قبرونو پيرې کېدلې. هېڅکله داسې ونه شول او حتیٰ کفارو هم دا کار ونکړ ، ځکه څو څوځلې يې دا کارونه تجربه کړل او ...

سره ددې چې د هر ډول ستونزو او فسادونو زېږنده انسانان دي ، خوبيا هم يو ډول انساني عاطفه او مينه په کې ژوندۍ ده چې کله ناکله د انسانانو ولکې تخنوي او د نيلي آس څخه يې را کښېباسي.

انسان اړ دی چې د ټولنې رنګينۍ اوښايست لپاره مينه هم وکړي او د دې مينې مراندې دومره وغځوي چې په کې ورک شي او ټول مينه مينه شي ، نو که هرکله يو انسان د مينې په ارزښت پوه شي او په ريښتينې توګه مينه وکړي ، نو ټولنه جوړه ده او د هېڅ ډول تشنج زمينه به برابره نشي.

په هر حال خبره نه اوږدوم او دلنډېدو درشل ته يې ځم ، دغه ناول هم ديوې رښتينې مينې زېږنده دی چې د دوه زړه بايللو د ژوند او د زړه د مراندو د کلکوالي او نږدېوالي استازي کوي او ...

زه نه غواړم چې دناول د سکالو او منځپانګې په اړه وغږېږم او يا پرې قضاوت وکړم ، خو دومره ضرور ويلای شم چې ډېر څه په کې شته او همدغې شيانو اړ کړم چې ويې ژباړم او ستاسې درنو مخې ته يې کېږدم ، څو په خپله پرې قضاوت وکړئ او سمه ګټنه ترې پورته کړئ.

په پای کې د دوو خبرو يادونه اړينه بولم او هغه دا چې لومړی د ډېر لوی او متعال خدای (ج) شکر پر ځای کوم چې دومره وخت يې راکړ دا ناول وژباړم او ګرانو مينه والو ته يې وړاندې کړم او دويم دا چې د غزني ډېر محترم او په کولتور مين والي ښاغلي معراج الدين پټان څخه مننه چې زما ددې کتاب د چاپ چارو مالي لګښت يې په خپله غاړه واخيست.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دغه راز دګران لیکوال اوشاعر عطاالله حیران څخه هم یوه نړۍ مننه چې زماد ډېر ډېر ګران استاد څېړونکي ، لیکوال ، شاعر ، ادیب ، ناقد او ... استاد محمداصف

(صمیم) په نامه یې ټولنه جوړه کړه او بیایې ماته دا ویاړ راوبخښه چې د درانه استاد دټولنې له خوایې راته دا کتاب چاپ کړ چې زه یې د احسان او مینې ځان پوروړی او منندوی بولم.

خـدای (ج) دې حیران صاحب ته ټولنه بریالۍ او قلم تېره لري.

په درنښت

سیدنظیم سیدي

کابل پُل آرتل

۲۲/۱۲/۱۳۸۵

لومړی څپرکی

کله چې له ما جلا شوه ویې ویل : زما ښایسته ګله ،که سل کاله وروسته مې قبر وسپړې ا و زړه مې شته وي نو وبه ګورې چې پرې لیکلي وي یوازې له تا سره مینه کوم.

دشپې وروستۍ شیبې وې چې چا ټلیفون کې راته وویل : دسپند په واټ کې مړی شوی اوبې له دې چې نور جزیات راته ووایي ،غوږۍ یې کېښود .

خومخکې له دې چې غوږۍ کېږدي سمدستي مې ترې وپوښتل : آیا دپولسیو مامورینودوژنې خبر تائید کړی دی ،نومورې دهو ځواب راکړ ، بې له ځنډه دخپلې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورځپاڼې د عکاس او موټر سره د پېښې ځای ته ورغلم ،سره د دې چې لا سهار نه و را دبره شوی ، خوبیا هم ډېری خلک چې تازه له خوبه راپاڅېدلي وو له هغې کور سره یې (چې مړی پکې شوی و) ګڼه ګوڼه جوړه کړې وه ،او د پېښې په اړه یې خبرې کولې ، د سیمې دیوه اوسیدونکي له خولې خبر شوم چې یو سړي خپله مېرمن وژلې او په خپله تښتېدلی دی ،په دې وخت کې دولتي امبولانس چې ډاکټران په کې ناست ول ،د پېښې ځای ته راغلل اوورپسې دجنازې پولیسو موټرهم ښکاره شوچې جنایي کسان په کې ناست وو ،ډاکټران ،جنایي پولیس اونورعادي پولیس ټول په بیړه دمړي کورته ورننوتل ،ترلږ ځنډ وروسته زه هم کور ته ورپسې دخبر چمتو کولو لپاره ورننوتم ،کورډېر ښکلی نه ؤ ، دکورپه غولي کې یوه مړه ښځه په ځنګ پرته وه ،چې په غاړه اودبدن په نورو ځایو نو یې شنې چاپې له ورایه معلومېدې ، ترلږ ځنډ او خاموشۍ وروسته ډاکټرانو دمړي په کتلو پیل وکړاو دایې مالومه کړه چې هغه تر داوو او دنګلو وروسته زندۍ شوې ده وژونکي (قاتل) دهغې دژوندۍ پاتې کېدو ټولې هیلې په خاورو لړلې وې ، دډاکټرانو له کتنو معلومه شوه چې مقتوله نشه او مسته وه او دخولې څخه یې دشرابو بوي راتلو، د ډاکټرانوترڅېړنو وروسته سمدستي جنایي مامورینو خپلې پلټنې پیل کړې ، دا چې قاتل تښتېدلی و، نو پولیسو دګاونډیانو څخه پوښتنې او ګروېږنې پیل کړې ، څو ګاونډیانو یې پولیسو ته وویل دمقتولې نوم (شهلا) دی او په دې کور کې یې له خپل یوه زوی او مېړه سره ګډ ژوند کاوه ، دنومړې ښځې دمړینې څخه څو ورځې دمخه یې زوی دکور په حوض کې دلویدلو له کبله په حوض کې مړ شوی و ، په داسې حال کې چې دشهلا مېړه هم په مسافرت کې شپې سبا کولې ، مګر یوې ښځې چې ددې ګاونډۍ او دیوال شریکه وه جنایي پولسیو ته وویل: تېره شپه ((بهمن)) چې دمقتولې میړه دی له مسافرته راغلی و او تر وژنې څو دقیقې ترمخه مې دهغوی شور او زوږ واورید ، نومړې ښځې زیاته کړه له کومې ورځې چې دغه خلک دې سیمې ته راغلي دي تل یې په کورکې شوراوزوږاورېدل کېده،اوپه غالب ګومان بهمن هم دهمدې شخړو له امله خپله ښځه وژلې ده ، په همدې شېبو کې چې جنایي مامورینوڅېړنې پای ته رسولې پولیسو خبر ورکړ چې وژونکي خپل ځان دپولیسوحوزې ته تسلیم کړی دی او اعتراف یې کړی دی چې خپله مېرمن شهلا یې زندۍ کړې ده. خو دمړینې لامل یې نه دی ښودلی ، د دې خبرې په اورېدو سره جنایي مامورینوویل مړی دطبي څېړنو لپاره عدلیې روغتون ته یوسئ ، څو دقیقې وروسته یې دشهلا مړی دخلکو دګڼې ګوڼې او ها ها څخه راوویست او

(c) ketabton.com: The Digital Library

دروغتون پرلور يې بوت ، پوليسو دخلکو ګڼه ګونه خوره کړه او د شهلا دوژنې دځېړنې په موخه دجنايي څانګې پر لور روان شول،دساتونکي دخونې په يوه کونج کې دلرګينې څوکۍ پرسريوښايسته ځوان چې په ځېره کې يې له ورايه دځپګان او ناکرارۍ نښې ښکاريدې او په لاسونو کې يې زولنې پرتې وې ناست و ، دجنايي افسر درانوتلو سره سم دنومړي ددرناوي لپاره له خپله ځايه پاځېده او بې له دې چې څه ووايي په خپل ځای کې کښيناست ساتونکي افسر جنايي پلټونکي ته دنومړي دوسيې د ورکولو په ترڅ کې وويل: چې قاتل دخپلې مېرمنې دوژنې په جرم اعتراف کړی دی خو تر اوسه يې دوژلو د لامل په توګه څه نه دي ويلي او دتحقيق په ټولو پړاونو کې يې خو له چوپه وه، جنايي پلټونکي سمدستي دساتونکي له خونې ووت او بلې خونې ته ولاړ او امر يې وکړ چې بهمن راولئ.
نږدې يو ساعت نومړي له بهمن څخه پوښتنې اوګروېږنې وکړې خو نومړي تورن يوازې يوه خبره کوله چې ما خپله ماندينه وژلې ده او نور څه په دې اړه نلرم چې تاسې ته يې ووايم ، جنايي پوليس فکر وکړ چې وژونکی رښتيا نه وايي نو امر يې وکړ چې بهمن دمحکمې زندان ته بوځي ، جنايي مامور دځېړنو له خونې راووت او پوليسو بهمن په داسې حال کې چې په لاسونو کې يې زولنې پړقېدې دمحکمې دزندان پر لور روان کړ.
زه دقتل دخبر ا وتصوير تر لاسه کولو وروسته دورځپاڼې دفتر ته لاړم او په داسې حال کې چې تر دې دمه مې ددې پېښې په اړه فکر او سوچ کاوه خبر چمتو او دورځپاڼې مسوول مديرته دچاپ لپاره وسپاره اوپېښه له ټولو جزياتو سره چې دپوليسو پوښتنې او دبهمن يا قاتل چوپتيا ،دکليوالو شور او غوغا راپور مې مسوول مدير ته وسپارل او ددې ورځې په مازيګر ورځپاڼې کې چاپ شول ، ددې مينه وال وم چې دالړۍ او پېښه وڅارم ځکه تر اوسه داسې پېښو سابقه نه درلوده چې يو څوک دې لومړی قتل وکړي او بيا دې په داسې ساده ګۍ اقرار هم وکړي له جنايي مامور نه مې په ټيليفون کې څوڅو وارې وپوښتل چې تورن څه ويلي اوکه نه؟ خو هغه راته وويل څوڅو ځله مې ځېړنې ځنې وکړې خو هغه بد بخته هماغه يوه خبره کوي او دقتل لامل نه په ګوته کوي او يوازې دګاونډيانو څرګندونې يې دي چې په دوسيه کې ليکل شوې دي
ددې لپاره چې دپېښې موضوع ښه روښانه شي نومړې دوسيه سترې محکمې ته وړاندې کېږي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دپېښې څخه څو میاشتې تېرې شوې وې چې دمعمول سره سم دورځپاڼې دفتر ته لاړم مسوول مدیر راته وویل ټاکل شوې چې دبهمن محاکمه په دې نږدې ورځو کې ترسره شي او ته بویه هغه څه چې په محکمه کې تېرېږي کټ مټ ورځپاڼې ته ولیکې نو ورته مې وویل سمه ده ، زما هم ددې پېښې روښانتیا ته نوره تنده زیاته شوې وه او ځیروم چې دبهمن محاکمه به څه وخت پیلېږي ،خبر شوم چې دراتلونکې اونۍ په خالی (شنبه) ورځ به دمحاکموله تالارنو څخه په یوه تالارکې محکمه کیږي.

دخالي په ورځ محاکمه پیل شوه او د پیل نه خلک خورازیات راغلي ول،خونومورې په ټولوپړاونوکې چوپتیا غوره کړې وه ترڅومحکمې اعلان وکړچې سبا محکمه خپله پریکړه اعلانوي او دتورن په اړه به نهایي تصمیم نیسي،سبا خبرشوم چې وروستۍ غونډه ده اودخلکو به هم ګڼه ګونه ډیره وي نو ترنورو ورځو لږ څه دمخه دورځپاڼې دفتر ته لاړم له مسوول مدیراویوڅوتنونوروکارکوونکوڅخه پرته نورڅوک نه وو راغلي ،جریان مې مسوول مدیرته ووایه اوله عکاس اوډریور سره یوځای دمحکمې پر لور روان شوم کله چې دجنایي سالون مخې ته ورسېدم ،نودخلکوګڼه ګونه مې ترسترګو شوه ،داسې ښکارېدل چې دخلکودزیادت له امله خلک ددروازو ترشا ولاړدي، زه له عکاس سره یوځای دخبریالانو په ځانګړیو څوکیو کښېنا ستو ، پولیس هم د دروازې ترڅنګ ولاړ ول چې دزیاتوخلکودراننوتولومخه ونیسي،شاید د جنایي پېښوپه محاکمه کې دخلکوداډول اله ګوله بې سارې وه ، د وره تر شا خلک به هرو مرو پښېمانه ول چې ولې وختي نه راتلل چې څوکۍ یې نیولای وای خوبله چاره نه وه باید دمحکمې ترپایه همداسې دوره ترشا پاتې وای.

دا داسې محاکمه وه چې یو تورن دوژنې په تورمحاکمه کېده اوبرخلیک یې ورټاکل کېده زه هم په یوه کونج کې دخلکو ترمنځ منتظرناست وم،مخامخ راته قاضي ناست وچې په رسمي کالیو کې دریاست پرګدۍ ناست دی اوټول دده دامر انتظار باسي.

ترلږڅنډه وروسته دقاضي د څټک وچ غږ دخلکو په منځ کې انګازې جوړې کړې اوخلک یې اړویستل چې چوپ شي ، ټول خلک منتظروو چې دداسې یوچا محاکمه ده چې په ټولوتحقیقاتوکې یوازې په قتل اعتراف کاوه اونورڅه یې نه ویل نن یې برخلیک ته ډیرخلک په تمه وو.

وروستي ځل لپاره دقاضي د څټک غږ د خلکوساګانې په مرۍ کې زندۍ کړې او یوې غلې چوپتیا دمحکمې فضا محاصره کړه او غږ غوږ ورک شو ، دمحکمې ریس په جګ

(c) ketabton.com: The Digital Library

اواز وويل : (د ۴۴۹ نمبرقيدي ....) يو جګ سړی دخپلو جړوبړويښتانو سره د تورنو له ځايه راجګ شواودويم ځل لپاره بيرته بې له دې چې څه ووايي کښېناسته، يوه عجيبه هاها دخلکو په منځ کې تاوه راتاوه شوه ، ښځواونجونوبه ويل چې غريب ته وګورئ له ځبرې خويې نه معلوميږي چې قاتل وي په دې وخت کې قاضي خلکوته ګوابن وکړ چې شوربند کړي اوبيا يې مخ دمجرم پرلوروااړاوه او ويې ويل : ددوسيې داسنادو او شواهدو ستادګاونډيانودشهادت اوستا د خپل اعتراف له مخې ته مجرم يې ځکه څه موده وړاندې دې خپله ښځه او مالداره مېرمن وژلې ده ،آيا ته په خپلو خبرو معترف يې ؟
قيدي دقاضي دخبرو پروړاندې لاخپل غبرګون نه ووښودلی چې مدافع وکيل له خپله ځايه را جګ شو ويې ويل : دمحکمې ښاغلی ريس صاحب ددې خبرې په پام کې نيولو سره چې نن دمجرم دمحاکمې وروستۍ غونډه ده اجازه غواړم يوڅو خبرې عرض کړم.
په داسې حال کې چې دروند اولړزيدلي اواز يې انګازې کولې داسې وويل : څرنګه چې تاسې پخوا لاخبر شوي وئ چې څوک په قصدي توګه څوک ووژني دقانون له مخې اعداميږي ، نو د ټولنې نظام ايجابوي چې قانون دمجرم په اړه خورا په جدي توګه پلي شي ترڅو د نورو لپاره عبرت وګرځي چې له داسې جنايتونو څخه ځان وساتي ،له دې امله ښاغلي قاضي صاحب څخه هيله کوم چې قانون په سمه توګه پلي کړي ،ځکه داکوم قاتل چې په ډېرې بې رحمۍ اوشقاوت سره يې خپله ځوانه اومعصومه مېرمن وژلې ده .نوموړي دمحاکمو په ټولو غونډو کې په خوله مهرلګولی واوچوپتيا يې غوره کړې وه او د وژنې په اړه يې هيڅ هم نه دي ويلي.
ټول پوهيږي چې دمجرم چوپتيا ټولو محکمو کې دښاغلي قاضي صاحب حوصله تنګه کړې ده اوزه يقين لرم چې نوموړی غواړي چې قاضي ته وښايې چې ګواکې هغه ليونی دی او دليونتوب له امله يې چوپتيا غوره کړې ده مونږ دمحاکمو ددوسيو په ترڅ کې ډېر مجرمان وليدل چې دځان ژغورنې په موخه داسې کارونه کوي او بهمن هم دغه لاره غوره کړېده او ښکاره ده چې دا ځل به هم خپله چوپتيا ماته نکړي وړانديزکوم چې دښاغلی قاضي صاحب دې قانون سم پلې کول په پام کې ونيسي اودټولنې داصلاح لپاره دې امر صادر کړي اوپه ضمن کې دې پاملرنه وشي چې مجرم باندې دقانون عمومي مجازاتو له مخې داعدام حکم صادر شوی دی مدافع وکيل چوپ شو اوپه خپل ځای بيرته کښېناست ، دټولو ګډونوالو سترګې دمجرم پر لور ورواوښتې څرنګه چې دمجرم مسلسل غمونو په زړه کې څپې وهلې، يوه عادي اوله ملنډو ډکه موسکا يې پر شونډو خوره شوه پدې

(c) ketabton.com: The Digital Library

وخت کې چې غم ځپلې سترګې یې دقاضي په وجود کې ښخې کړې وې په ارامۍ سره له ځایه راپاڅېدا او مطلقي چوپتیا فضا نیولې وه ،تورن په داسې حال کې چې په لړزېدلي اواز یې ځوبې جاجه غونډلې (بې مفهومه کلیمې) دشونډو لاندې دژبې پرسر راوړې ،شونډې یې په ژبه لمدې کړې اوبیایې په کراره او شمارلي غږپه خبرو پیل وکړ :(ښاغلی رئیس صیب ،قاضي صاحبانو، زه یو ځوان یم دهغې ټولنې ځوان چې تاسې ښاغلي قاضي صاحبان او ګډونوال یې هم یوه برخه اوغړي یاست ، زه اوس مهال دوژنې په تور دعدالت پرووړاندې ولاړیم اودعدالت دپرښتې دسروزرو وزرې په خپلو سترګو وینم چې ماته ګواهي اوزیری راکوي،عدالت تل ژوندی دی. عدالت !

هوکې عدالت ژوندی دی او زه هم له هغو کسانو څخه چې دقانون اوعدالت دروند پېټی یې په اوږو دی غواړم چې خبروته مې غوږونیسي اوپاملرنه ورته وکړي وروسته بیا خپله پرېکړه (فیصله) وکړئ او عدالت وچلوئ.

زه سوادنه لرم ،البته داپه دې مانا نده چې ګواکې ماهېڅ درس ندی ویلی ،نه داسې نده ،بلکې زه غواړم ووایم چې زما زده کړې ستاسې په پرتله چې حکم صادروئ په هغه کچه ندي،حق هم لرم،ځکه چې ښوونځی مې په نیمایي کې پرېښود ،خو همدې زده کړو په وسیله مې هم په اجباري توګه خپله دفاع په خپله کوم او دمحکمې په وروستۍ غونډه کې خپلې خبرې اودفاع کوم.

زه له خلکو شرمېدم او خجالت مې ویستو چې حقایق راوسپړم خواوس احساس کوم چې داهرڅه اشتباه وه ځکه خلک هم دهمدې ټولنې جز دي ،دهغې ټولنې چې په ډېر لږوخت کې یې زه له ښوونځي څخه په تېښته کړم اوزما ټولګېوال یې په کراتو کراتو له ما څخه پورته پوړیوته ورسول،اوکه رښتیا ووایم نوداهغوی حق هم دی ځکه هغوی درس ویلی اومانه دی ویلی ،اوبویه(باید) چې خپله سزا ووینم.

ماوروسته ترمدرسې خپلې زده کړې په همدې ټولنه کې چې تاسې تشکیله کړې ده ترسره کړې اوهمداټولنه وه چې زما ملایې راماته کړه اوزه یې په خپلو پولادینو پنجو کې ورک (نابود)کړم.

ماپه همدې ټولنه کې دبې وزلواوبې ګناه خلکوغږونه واوریدل اودهغوی سره هم غږی شوم ،هوډ مې وکړ چې دهغوی ټولګیوال شم اوورسره یو ځای درس ووایم.

مګر دادرس داسې درس نه وچې ښوونکي اویا ښوونځي ته اړتیا ولري ځکه ستر ښوونکی یې پخپله ټولنه ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه اوټولګیوال چې په ټولنه کې مې پیدا کړي ول ټولو یوه موخه درلوده چې دځوانۍ رنګین او پسول شوی مرغه ته حقیقت بخښل ول. زمورزړه هم غوښتل چې دبډایه او مېړه لرونکو خلکو غوندې د ژوند ټولولذتونو (خوندونو) څخه برخمن شو.
مورږ هم غوښتل چې موټر، پیسې او ټولې اسانتیاوې چې بډایه خلک یې لري ولرو.
خوافسوس چې مورږګناهکاران وو اوګناه مودپیسواومیلمستیاوو نه درلودل ول. په غالب ګومان که ما دغه څیز درلوداې نن به زما ځای دتورنو په کتار کې نه و.
او د سرو زرو هیلې اوارمانونه به مې نن نه خاورې کېدل. ځینې په دې ګروهه دي چې په ژوند کې برخلیک وجود نلري اوانسان چې هرڅه کوي پخپله یې خپل ځان ته کوي ،خوکه داتریوې کچې سمه وي نوسل په سلو کې سمه نه ده ، مېړې چې د شل ځله ښکته اوپورته راتللو څخه وروسته غنم خپلې ځالې ته وړي اونه ستړې کیدونکې هلې ځلې کوی څوچې بریالی شي ،خوکه همدامېږی په یو ډېر بد اوطوفانې حالت کې راښکیل شي څه کولای شي ؟
ښکاره ده چې هېڅ یې له لاسه نه کیږي !
زه هم اوس په یوه داسې اکر کې راښکیل یم چې یوه خواشینونکي توپان راپه مخه کړی یم اوهېڅ هیله مې دژوندي پاتې کیدونشته ،زماژوندي پاتې کیدل ،دمیږي دژوند په څېردی چې په یو توپاني اکر کې دتصادف له مخې دکومې تختې پورې نخښلي اوله مرګ نه بچ کېږي.
ماهم دټولنې له سین یا توپان څخه دمرګ نه خلاصون موندلای دی ،خولکه څنګه چې ګورئ نن د یووژونکي په توګه محاکمه کېږم.
له تاسې څخه غوښتنه وشوه چې خپله قطعي رایه صادره کړئ اوما محکوم کړئ ، ولې ؟
ځکه ماچوپتیا غوره کړې ،آیاکه څوک ونه توانېږي چې خبره وکړي باید سمدستي یې داعدام حکم صادرکړئ ؟
تاسې ماته ووایاست ،آیا دهرچا چې ژبه بنده شوه اودخپلې ابرواوعزت دخوندې ساتلو لپاره له ځانه څخه دفاع ونکړه نوباید دځمکې په تل کې استوګن شي اودهېرېدونکي (فراموشۍ) تیږه یې پرمخ کېښودل شي.
تاسې تل خبرې او نارې سورې دعدالت کوئ، خو په دې نه پوهېږئ چې نارې سورې وهل دعدالت په نامه پخپله یو ډول بې عدالتي ده.
عدالت ! ! !

(c) ketabton.com: The Digital Library

رښتيا څه ښايسته او ګلورين ويی دی، خو په تاسف سره چې دهېچا په وجود کې په خپله رښتينې او واقعي مانا نه پيدا کېږي او بشري قانون هېڅکله نه شي کولای چې پخپله رښتينې مانايې پلې کړي !
اې عدالته ستا په پار تيره سينه وهي نارې او سورې کوي خو هېڅکله نه حاضرېږی چې اعتراف وکړي او دغه راز دعدالت په نامه څه جنايتونه نه دي چې نه کېږي.
او څه کارونه نه دي چې نه تر سره کېږي !
نن هم دعدالت په نامه وغوښتل شول چې زما په اړه داعدام حکم صادر کړي او مسلماً داعدام دحکم په صادرولو سره به ستاسې په اند عدالت پلې شوی وي.
ډېر وويل شول چې داعدام په حکم به دجناياتو شمېره را ټيټه شي ، خو هېڅکله داسې ونه شول دورځې يو تن اعدام شي خو دشپې بيا بله وژنه وشي.
نن ورځ دنړۍ دېر مختلليو هېوادونو په قانون کې داعدام حکم منسوخ شوی او زموږ قاضي صاحبان دې هم دې ټکي ته پاملرنه وکړي.
ټول هغه کسان چې دوژونکو يانې قاتلانو په نامه په محکمو کې محاکمه کېږي دپيدا ايښت نه وژونکي نه وي.
زه نه وايم چې داعدام حکم مه پلې کوئ ، زه وايم په دې اړه پوره څېړنه وکړئ وګورئ دوژنې لامل څه دی؟
تاسې چې دعمومي مجازاتو دقانون له مخې دهر وژونکي لپاره داعدام غوښتنه کوئ ايا کله مو داسې سوچ هم کړی چې شايد تاسې ته هم کوم وخت غوسه درشي او و نه شئ کولای خپل اعصاب کنترول کړئ او په يوې خپېړې څوک ووژنئ !
ايا په دې صورت کې بايد تاسې اعدام شئ؟
البته دا وايم چې دوژنې ټول اړخونه ښکاره او بربنډ شي تر څوسمه او بشپړه څېړنه تر سره کړئ.
زما په اند قانون بايد واقعي او رښتيني وژونکو لپاره پلې شي نه هرهغه چاباندې چې دقاتل نوم پرې ايښودل کېږي په داسې حال کې چې ګناهکاران هم نه وي !
ښه به داوي چې دداسې ځانګړو مواردو لپاره په قانون کې له سره بيا کتنه (تجديد نظر) و شي او ددغو ستونزو لپاره بشپړې څېړنې وشي ، ځکه زه يوازې تورن په وژنه نه يم چې په دې محکمه کې محاکمه کېږم مسلماً له ماورسته او ترما دمخه داسې محکمې هم شوي او وبه شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

تاسې ټول منتظرياست چې زه په خپله دوژنې لامل تشريح کړم په داسې حال کې چې داستاسې دنده ده چې بويه په دې اړه بشپړه او په ربښتني توګه څېړنه وکړئ ، بې له دې چې ماته کومه اړتيا پيدا کړئ. تاسې دقانون پلې کول دعدالت په نامه ستره کاميابي ګڼئ، خو په دې تاسې درواغو پرته هېڅ هم نه گټئ ، هغه څه چې ځانته بولی آيا کله مو داسې سوچ هم کړی که اشتباه وکړئ څه به وشي.؟
نه ، هېڅ کله هم نه !
هر ګوره څنګه چې رايه صادره شوه نو نورد پای ته رسېدو اړتيا نشته او .... زه که داخبرې په ژبه راوړم نو دځان لپار يې نه وايم ، بلکې دهغه چا په پارېې وايم چې په ګانده کې به په دې محکمو کې محاکمه کېږي ، بايد دهغوی په فکر کې واوسو ! !)) په دې وخت کې مدافع وکيل دعتراض په ډول له خپل ځايه راجګ شو او په جګ اوازيې مخ دمحکمې رئيس پر لور واړاوه اوويې ويل:
((ښاغلی رئيس صاحب تورن له آرې سکالو بهر وځي ، ښه به داوي چې دحاشيو پر ځای آر مطلب ته راشي !)) .
تورن په بې پروايۍ مدافع وکيل ته وکتل او ويې ويل:
((نه ، زه دسکالو نه بهر نه يم وتی ، آره سکالو (موضوع) هم په همدې خبر وکې چې مې يا دې کړې نغښتې او څرخي ، مګرزه تورن نه يم ، ديوې وژنې په جرم نه يم تورن شوی ، داحق بويه ماته راکړل شي چې له خپله ځانه دوروستي ځل لپاره دفاع وکړم ، نو په دې اساس بويه دومره آزادي خو راکړل شي چې دښاغلي قاضی صاحب. ذهن دهغو پېښو په هکله چې هره وژنه په يوه لامل ترسره کېږي روښانه کړم ،په دې اساس هغه څه چې تاسې ورته دحاشيې نوم ورکوئ په بشپړه توګه زما دخبرو سره تړاو لري او زه بايد په جدي توګه ووايم چې زه دسکالونه بهر نه يم وتی.
په هرحال دښاغلي قاضي نه هيله کوم هر هغه څه چې زه يې وايم ورته پاملرنه وکړي، په حقيقت کې دا زما تېر شوی ژوند (سرګذشت) دی چې زما دمېرمنې له وژنې سره په بشپړه توګه تړاو لري او زه يې دوروستۍ دفاع په نامه محکمه کې څرګندوم. په داسې حال کې چې دګډونوالواو قاضي صاحب لپاره به ديو داسې چا داستان وي چې نن يې ژوند تباه شوی او بايد دژوند تر وروستيو شېبو پورې دخپلو خاطرو سره ژوندی واوسي
.

(c) ketabton.com: The Digital Library

اولس کلن وم او دلیسې په پنځم ټولګي کې مې زده کړې کولې ، راتلونکي ته ډېر هیلمند او لیوال وم چې یوه ورځ ځان سوکاله احساس کړم ، زړه مې غوښتل چې ډېر ژر دغه دوه کاله تېر کړم او پوهنتون ته لاړ شم.
ژوند راته ښایسته او سینګار شوی ښکارېده دښوونځي چاپېریال او ښکلا نه مې خوند اخیست او له دې چې احساس مې کاوه وروسته تر زده کړو به د هېواد والو لپاره دچوپړ جوګه شم ، ډېر خوشحاله وم او له ځانه سره مې نقشې جوړولې ، په هغه وخت کې ماته دښوونځي ټالۍ (زنګ) دنړۍ ښایسته او ښکلې مو سیقي وه ، په ځانګړې توګه دسهاري ټالۍ چې زموږ تر ښوونځي ښکته دنجونو ښوونځي ټالۍ هم ورسره سمه اوربدل کېده ، دغرمې موده به چې کله دهلکانو او نجونو ښوونځي رخصت شول نو په پیاده رونوکې به عجیبه غوغا او هاها جوړه وه ، ما به دنجونو له لیدو څخه خوند اخیست ، خو تل به مې نا خود آګاه کوښښ کاوه چې دنجونو څخه ځان لیرې وساتم. سره ددې چې خوش ټیپه هم وم او په ضمن کې ملګرو مې هم څوڅو ځلې ویلې وو چې دنجونو ؛ په منځ کې محبوبیت او جذابیت لرم ، خو هېڅ کله مې کوښښ نه کاوه چې دنجونو سره ملګری شم په یاد مې دي چې څوځلې موقع مساعده شوه چې دنجونو سره دوستي پیل کړم خو خپله مې داکار ونه کړ ! کله به مې چې ټولګیوالو دنجونو دمینې په هکله خبرې کولې ما به پرې ملنډې وهلې ، هغوی ته به مې تل ویل چې په دې پېر ((دوره)) کې مینه او عشق مانا نلري ، هغوی به چې زما داخبرې واورېدې او پوه به شول چې ددوی هم ژبې نه یم نو نور به یې ماته دنجونو به هکله هېڅ نه ویل خو کله به چې همدغو هلکانو سره جونو بې وفایي وکړه او یا تر دوی بل کوم بډایه ، ښایسته او خوش ټیپه هلک به یې ولید او دهغه سره به یې دانې وځغلولې نو زما خواته به راغلل او په داسې حال کې چې فوق العاده به غوسه ول زما خبرې به یې تائیدولې.
رښتیا داوه چې ماښځینه کول او مینې ته یې هېڅ ګروهه نه درلوده ، په همدې اساس په هغه وخت کې ماته دمینې غونډلې غیر دملنډو بله مانانه درلوده !
با لاخره دبرخلیک اوتقدیر لوبې دیو ځایه پېلېږي چې انسان یې پخپله هم سوچ نشي کوای ، دغه لوبه ماته هم دیوې وچې یخې ورځې نه پیدا شوه او ...
هغه ورځ وروسته ترغرمې دفوټبال لوبې لپاره لوبغالي ته تللی وم تر (۸۰) اتیاو دقیقو مې دفوټبال لوبه ولیده خو نیوهېږم ددې دومره مینې سره سره چې دفوټبال سره مې درلوده ولې وروستۍ لس دقیقې ایسار نشوم. دګډونوالو دګڼې ګونې نه راووتم او لږ

(c) ketabton.com: The Digital Library

شپېه وروسته په داسې حال کې چې دګډونوالو دهڅونې نارې ، سورې مې تر غوږو کېدی دلوبغالي له وره (دروازې) راووتم.
په لوی واټ کې داوچتو اوچتو ګامونو په پورته کولو سره دکور پر لور روان شوم څومره چې به وړاندې تللم په هماغه کچه به مې سوچونه زیا تېدل ا ودراتلونکي لپاره مې ځانته نقشه کاږله. نا څاپه مې خپلو کتابونو ته پام شو چې په ځمکه راڅخه لوېدلي دي ، کله مې چې سر د سوچونو له نړۍ او چت کړ نو څه ګورم چې یوه نجلۍ مې کتابونه راټولوي ، له ځانه سره مې وویل شاید خوب وینم ، خو ښایسته ، پاسته اوزړه راښکوونکي اوازېې زه له سوچه رابهر کړم. دبخښنې په غوښتنې سره یې وویل: زما دتقوې (تقویتي) ټولګي درسي ساعت چې په دې واټ کې دی پیل شوی ځکه مې منډې وهلې چې ګوا کې درس ته ځان ورسوم په دې اساس پوه نشوم او له تاسره مې ټکر وکړ ؟
دا داسې نجلۍ وه چې دښایست پرې تمامه وه ،زېړ اوږده ویښتا ن او شنې جذابې سترګې یې درلودې ، سم نه پوهېږم چې څه اکر مې درلود . خبرې مې نکولې په مات او اوتره توګه مې بې اختیاره دهغې سترګوته وکتل،هغې په ډېرې تیزۍ کتابونه راټول کړل او ماته یې په لاس کې راکړل. خدای په اماني یې وکړه او لکه برېښنا څو ګامه وړاندې ودانۍ ته چې ټولګی یې و ولاړه او له سترګو مې پناه شوه.
دهغې ښکلا او جذابیت پرما ډېره اغیزه ښندلې وه چې له ځانه یې بې خوده کړی وم پېښې مې وړاندې نه تللې ، ګومان مې کاوه هغه څه چې راته لږه شېبه وړاندې پېښې شوي و تر خوب راته ډېر ارزښت او اهمیت نلري ، غوښتل مې چې ویې څارم خو وخت تېر شوی وو ، په کراره ارامه او لړزېدلي ګامونو دکور پر لور روان شوم. کله چې کورته ورسیدم نو نږدې غروب و بې له دې چې دمعمول په څېر دمور خونې ته لاړ شم اوله هغې سره روغبړ وکړم ، خپلې خونې ته لاړم او دوره له بندیدو وروسته په سوچونو کې لاهو شوم. په هغه شپه مې چې مورهرڅومره ټینګار وکړ چې ډوډۍ وخورم ومې ونه خوړه . سم نه پوهېدم چې څه حال مې درلود ،مورمې که هر څومره ټینګاروکړ چې ما په خبرو راوړې خوګټه یې ونکړه په پایله کې مې ورته د درواغو پلمه وکړه چې ډېرستړی یم اونشم کولای دډوډۍ خوړلوخونې ته لاړ شم ،مور مې بېرته ولاړه اوزه دویم ځلي په سوچونو کې ډوب شوم !
دا سوچونه ټول دهماغې زېړو ویښتانو درلودونکې جنۍ سوچونه ول اوهغه څه چې پېښ شوي و په یادمې راوړل ، په پایله کې دساعتونو سوچونو وروسته بیاهم بریالی نشوم چې له یاده یې وباسم نوهوډمې وکړچې هرڅنګه کېږي باید پیدا یې کړم !

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډېره عجيبه شپه وه هغه چا چې تل په مينه ملنډې وهلې اوس په خپله ديوې نجلۍ دمينې له کبله خوب نه ورځ ،هغه شپه د ډېروګډو وډو اومشوشوسوچونووروسته خپل پالنګ ته ولاړم اودهمدې نجلۍ په ياد ويده شوم.

سهارلږ څه وروسته دمعمول له مخې راپاڅېدم ،دسهارچاى ترخوړلووروسته مې په درواغوځان خوشاله خوشحاله کاوه او دشپې ، دستړياله کبله مې له مورڅخه بخښنه وغوښته.کتابونه مې راواخيستل او دښوونځي پرلورروان شوم.خوښوونځي ته لاړنشوم اوپه کوم ځاى کې مې چې هغه پرون ليدلې وه لاړم ،فکرمې وکړ چې شايد کوربې په همدې نږديوکې وي اوممکن هغه وګورم،خودا اندېې ګټې و اوما هغه ونه ليده !غرمه مې کورته ټيليفون وکړ چې دفوق العاده ټولګۍ له امله نشم کولاى غرمې ډوډۍ ته راشم او وروسته ترغرمې هم هلته پاتې شوم خوبيا مې هم ونه ليده.

دغروب پرمهال غم ځپلې اوناکراره مې دکورلاره راونيوه ،هغه ورځ دلومړي ځل لپاره ښوونځي ته نه وم تللى له همدې کبله مې په ټوله لاره له ځان سره داسوچ کاوه که چېرې زموږکورته يې دښوونځي له خواکومه دغيرحاضرۍ پاڼه رالېږلې وي ،ابروخوبه مې لاړه شي ،خوآخرمې دحل لياره پيداکړه هوډمې وکړ چې پُست راوړونکي ته به يو څه پيسې دبډې په توګه ورکړم چې دغير خاضرۍ پاڼه ماته راکړي ، په دې توګه دهغې ورځې پرمازيګر وختي کله چې پُست راوړونکي زما دپلار لپاره پاڼه راوړه نوپنځه تومانه مې نوموړي ته ورکړل اوهيله مې ترې وکړه چې دغيرحاضرۍ پاڼه ماته راکړي ، هغه ومنله له خپل دې کارڅخه ډېرخوشاله وم ،ځکه که وروسته تردې يوڅوورځې نورهم ښوونځي ته نه واى تللى نو باک يې نه درلود.

بله ورځ بيا هم هماغه ځاى ته ولاړم خوچې هرڅومره يې منتظرکښېناستم رانغله ، د مازيګرپرمهال هغې ودانۍ ته ولاړم چې دشپې ښوونځي زده کوونکي ورته راتلل ،زما ستونزه داوه چې دهغې ټولګي سهي (صحيح) پته راسره نه وه نو ځکه بيامې هم پيدانکړه اوزمالټون بې پايلې شو.درېيمه څلورمه ،اوپنځمه ورځ هم تېره شوه خوزه ونه توانيدم چې هغه پيداکړم بلاخره دشپږمې ورځې ترغرمې لټون وروسته په هماغه ساعت کوم چې څوورځې دمخه مې هغه په کې ليدلې وه په هماغه ځاى کې وليده،خومخکې تردې چې زه کوم غبرګون ښکاره کړم هغه يوې کتاب اوکتابچې پلورنځي (قرطاسيه فروشی) ته ننوته ،منتظر کښېناستم ترڅود دوکانه رابهرشي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دویم څپرکی

بې اختیاره مې بدن ریږدېده یو عجیبه اکر مې درلود ،زړمې په سینه کې درزېده ،روح مې ترشوندولاندې یوه سندره زمزمه کوله ،چې دهغې نغمې ماته بې جاجه وې ،ښایي دغه زمزمه دمینې زمزمه وه ، ځواني وه ، شوراواحساسات و،په هرحال نږدې و چې له خوشالۍ نه لیونی شم ،خپله مې هم دهغه منقلب حال نه چې پیدا کړی و تعجب کاوه.
له ځانه سره مې سوچ کاوه چې کله له دوکانه رابهر شي څه ورته ووایم اوڅنګه ورسره دخبرولړۍ پیل کړم،په همدې شېبه کې هغه له مغازې راووته،ژبه مې بنده شوې وه،هغه زما پرلور را روانه وه،اوس نوسوچه له ماسره نږدې شوې وه ،ماهم دهغې څېرمه(فرعې) واټ په دیوال تکیه وکړه په کوم چې هغې غوښتل وروګرځي
جرات مې ترینګلی کړ او ورته مې وویل: سلام !.
په داسې حال کې چې موسکا یې په شونډوخوره شوه ویې ویل: سلام ! په دې اساس له ډېره هیجانه لړزېدم ترې مې وپوښتل :یوازې یاست ؟(هو !) ، (اجازه راکوئ چې یوڅه خبرې سره وکړو؟) وموسیده اوڅه یې ونه ویل.
دهغې چوپتیا درضایت مانا درلوده ،له همدې کبله یې څه ونه ویل اوهغه وخت په لاره روان شوو ، زموږ ژبه په لومړیوکې یوازې یوبل ته لیدل ول.....
ترلږځنډوروسته دهغې په وړاندیز قهوه تون(قهوه خانې) ته لاړو.
ښایسته سینګارشوې وه،شنوسترګواو زېړو ویښتانویې زه سوچه مجذوب کړی وم ،صورت یې دګلویوې ښایسته اویوې جوړې شوې ګېډۍ ته ورته واوشونډې یې دیوې نرۍ او شرابې نجلۍ اکرغوره کړی و.
لکه څنګه یې چې دحُسن اوښکلا په تماشا کې ډوب وم په خبرو راغله او ویې ویل: ولې خبرې نه کوې ؟ مګرتاسو میلمنه نه ده دعوت کړې ،ولې نه پوښتئ چې څه کړون (میل) لرئ ؟ لکه څوک چې نوی یودم له درانه خوبه راویښ شي اوترشوم او ورڅخه مې ښښنه وغوښته اوبیا مې پرشرمیدلې ګړدود (لهجې) ورته وویل:
وبښئ ،ربښتیا څه کړون لرئ ؟
(هرڅه چې ستاسې خوښه وې)
(تاسې څه کړون لرئ ؟)

(c) ketabton.com: The Digital Library

(زه معمولاً یو ګیلاس قهوه څښنم)
زه هم همداسې !
هغه وخت مې د دوه ګیلاسو قهوې غوښتنه وکړه او څوشېبې وروسته ګارسون دوه ګیلاسه قهوه راوړه ،په حین وخت د څښلو کې مې د خبرولړۍ پیل کړه او وروسته د متفرقه خبرو مې ترې د ملګرې یا کوژدنې په هکله وپوښتل ،هغې ماته وویل ،یوهم نه لرم ما هم ورته په خوشالۍ د دوستۍ وړاندیز وکړ.
چوپ شوه او څه یې ونه ویل ،ماورته ټوله کیسه وکړه چې څنګه څوورځې ښوونځې ته نه یم تللې او د هغې د پیدا کېدو له کبله مې انتظار کړی !
سترګو یې د شوخۍ اکر غوره کړاو په موسکیدلې اکریې زما په ځواب کې وویل:
د ناروغۍ له امله څوورځې ښوونځې ته نه ده راغلې او څرګنده یې کړه چې هغه هم د هغې ورځې د تکرله امله په سوچونو کې وه ، په دې غونډلو سره مې په زړه کې د هیلو رڼاګانې وځلېدې اویوه نوې دریڅه په کې پرانیستل شوه ،اوس مې نودزړه دربا په خپله هم په جګ غږاوریده، زما لپاره داسې شېبې چې تراوسه د نجلۍ سره نه وم اشنا شوی خوندورې وې او زړه راښکونکې وې،داسې د خوشالۍ احساس مې کاوه چې تردې دمه مې هېڅکله د داسې سوکالۍ احساس نه وکړی.
سترګو یې بریښنا کوله،ځانګړې بریښنا ،داسې چې وژنه یې کوله،ښایې مخکې تر وژل کیدو سوځول او ایرې کول یې ، هغې زما لپاره فوق العاده هرڅه کول، تتوونکې ښکلایې د سحر او جادو ډکه وه چې سړی یې ماته وه.
زما او د هغې به یو ساعت کېده چې په قهوه تون کې موسره خبرې کولې یودم ځیر شوم چې رنګ یې واوښت ، سترګو یې خپله ارامي له لاسه ورکړه او داسې شوه لکه په زړه یې چې درد وي د مارپه څېرتاوېده راتاوېده، رګونه یې ټول پړسېدلي ول او د بدن سوروالی یې ټول تګ شین خاپې شو.
بې اندازې ناکراره شوم او ترې مې وپوښتل: ((حال مو ښه نه دی !))
په شنه زوریې موسکا پرشونډو خوره کړه اوویې ویل: ((نه ، نه ښه یم ولې)) یوازې مې په زړه لږ درد دی او هغه وخت یې بخښنه وغوښته او له خپله ځایه جګه شوه ، دلاس وینځلو ځای پر لور روانه شوه او چې کله بیرته راستنه شوه نو حال یې تر یو ځایه ښه وو،
په داسې حال کې چې د هغې حال له تغیره متعجب شوی وم ګومان مې وکړچې شاید یا

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښايي دقهوه تون دسالون هوا پرې بده اغېزه کړې وي او په دې حال شوه نو وړاندېز مې ورته وکړ چې بهر واټ ته ووځو او لږ سره قدم ووهو .
ويې منله او وروسته دقهوې پېسوله ورکولوڅخه دقهوه تون نه بهر شو . دڅو واټونو څخه واوښتو څو شېبې وروسته په يوه څېرمه واټ چې له ودانيو ډک و ورسېدو ، واټ تش و او زموږ دګامونو غږونو په کې انګازې کولې.
هغه ورځ زما دژوند يوه خورا ښه او نېکمرغه ورځ وه ، ځکه ما داسې حس کاوه چې دهغې دپيداکېدلو سره سره ما رښتيني نېکمرغي ترلاسه کړې ده.
دهغه چا لپاره چې په مينه به يې تل ملنډې وهلې داصحنه يو خوب او يا هم دنه منلووړخبره وه .خو په هر حال اوس راغلې وه . په داسې حال کې چې زما زيږو او سوزونکو لاسونو دهغې پاسته او تک سپين لاسونه منځل هغې يوازې موسل او بس.
ما په داسې حال کې چې دهغې خوږې موسکا کې مې سترګې ښخې کړې وې ورته وويل درسره مينه کوم ، ډېره زياته ، حتی د دې مينې له کبله حاضريم چې خپل ځان هم درنه قربان کړم ، هغې هم اعتراف وکړ چې راسره مينه کوي او ماهم دهغې دې خاطرې لپاره چې مې تل په ياد وي په زړه کې ، ځای ورکړ او هېڅکله يې نه هېروم.
بې سابقې شور او زوږ مې په وجود کې څپې وهلې ځکه چې دخپلې ګاندې لپاره مې نجلۍ (مېرمن) پيدا کړې وه ، بې کچې مې دخوشحالۍ احساس کاوه . هغه اوس زما لپاره دنمانځلو يوبته وه.ما اوهغې ډېرې وختونه په واټونو کې چکرې وهلې او کله به چې شپې وغوښتل خپل تور پړونې په شنه اسمان وغوړوي نوزه به دهغې په خوښې ورڅخه جلا شوم.
زه چې ددې نا څاپي بلدتيا څخه ګنګس او اوترشوی وم حتی هېرمې کړل چې نوم يې وپوښتم ، خو دخدای په امانۍ پر مهال يې په خپله داسکالو زما په ياد کړه او ويې ويل زما نوم ((رويا)) ده او دحقوقو پوهنځي دلومړي کال زده کړياله يم ، ما هم ځان وروپېژند او ورته مې ووېل زما نوم((بهمن)) دی او تر اوسه لا په ښوونځي کې زده کړې کوم ، هغه وخت مو لاسونه سره ورکړل او تږې سترګې مو په يو بل کې ښخې کړې او يو څو شېبو چوپتيا نه وروسته مو دکږون برعکس له يوه بله جلاشو په داسې حال کې چې دسبا دليدلو ژمنه مې ورسره وکړه دکور پر لور روان شوم خو دهغې ورځې نه هېرېدونکې خاطره مې تراوسه په زړه کې پاتې شوه.

دريېم څپرکی

(c) ketabton.com: The Digital Library

دهغې ورځ په سبا زه ښوونځي ته لاړنشوم او درويا دليدلو لپاره دپوهنتون پر لوررهی شوم. په لیاره کې مې دهغې ورځې ټکر باندې سوچ کاوه او له بله پلوه دې سوچ وړی وم چې هغه دپوهنتون په لومړي ټولګي کې وه نو معمولاً یې عمر تر ما زیات دی خو ما دې شیانو ته ډیر اهمیت نه ورکاوه ، او که رښتیا ووایم نو داشیان ماته سوچه بې ارزښته ول.
ما احساس کاوه چې ((رویا)) سره مینه لرم او داراته مهمه نه ده چې هغه تر ما مشره ده او که کشره ، په داسې حال کې چې په همدې سوچونوکې ډوب وم نیم ساعت وروسته دپوهنتون رخصتۍ څخه دپوهنتون وره ته ورسیدم ، زده کړیال (محصلین) دمړۍ خوړلو لپاره روان وو، ښه مې دا وګڼله چې دپوهنتون د وتلو وره ترڅنګه چې درویا پوهنځي سره نږدې و ودریږم.
دانتظار په هماغه شېبو کې وم چې نا څاپه مې یوه نه باور کېدونکې صحنه په خپلو ګناهکار سترګو ولیده ، په دې وخت کې یوسور رنګی شخصي موټر چې دپوهنتون نه دوتلو په حال کې و بریک وکړ،ما ګومان کاوه چې ګوندې اشتباه کوم نوځکه یې زما پاملرنه هم ځانته واړوله.
نوموړي موټردوه سورلۍ درلودې یوه یې یو نا بلده ځوان چې تورې چشمې یې په سترګو وې او دویم یې ما ښه پیژندله غیر زما له مینې (رویا) نه بل څوک نه وه ! کله چې یقیني شوم اشتباه نګورم له دې چې ((رویا)) مې په یوه شخصي موټر کې هغه هم دناپیژندل شوي ځوان سره ولیده نو ژوند راته تیاره او اور ښکاره شودڅو شېبولپاره مې داعصابو کنټرول له لاسه ورکړحتی دومره حال مې نه درلوده چې هغوی مې خارلي وای. یوازې دومره وتوانېدم چې دموټر شمېره یې ولیکم ، وروسته مې هوډ وکړ چې هر څنګه کېږي دپېښې هر اړخیزه څېړنه وکړم.
په همدې اساس کله چې زده کړیالان له پوهنتون څخه بهر شول،اوپوهنتون په غولي لږه څه ګڼه ګوڼه کمه شوه نو پوهنتون ته ننوتم او راساً د رویا پوهنځي پر لور روان شوم دڅو پوښتنو او ګروېږنو وروسته دنښو په تر لاسه کولو سره وتوانېدم چې درویا ټولګی پیدا کړم کله یې چې ټولګي ته نږدې شوم نودیوه سپین ږیري چپړاسي نه مې دنوموړې په اړه پوښتنې وکړې.
زوړ چپراسي چې زما دپوښتنو او ګروېږنو نه په تنګ شوی و ګډو وډو ځوابونو په راکولو یې پیل وکړاوپه آخره کې لا په غوسه هم شوخوکله چې مې ورته دتو ما نو یو څو ګون په ورغوي کې ورکېښود ویې خندل او ویې ویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

((وبخښې زه سم ستاسې پوښتنو ته ځیرنشوم هر څه چې غواړئ وپوښتي ښاغلیه ترکوم ځایه چې معلومات لرم درته يې وايم اولارښووونه درته کوم))
د((رويا)) نښې مې ورکړې اوپوه شوم چې دا رويا ښه پېژني هغه وخت مې ورته ځان د رويا مرکچين ښکاره کړ چې ګواکې زه رويا سره واده کوم او مخکې له واده غواړم دنوموړې په باره کې څېړنه وکړم نو تاسې چې هرڅه دهغې په باره کې پوهيږئ راته ووايئ.
چونکه ناکراره اوکنجکاو وم لومړی مې کوښښ کاوه هغه ځوان چې رويايي په موټرکې سپره وه وپېژنم او د دې لپاره چې ترهرڅه دمخه دغه سکالوماته روښانه شي . زاړه چپړاسي ته مې وويل : رښتياماوس رويا په يوه شخصي سور رنګي موټر کې وليده ((دغه شخصي سور رنګه موټردچادی؟))
تريوې شېبې چوپتياوروسته يې راته وويل ښاغليه هغه ((احمدف)) درويا ټولګيوال دی، پلاريې دښاريولوی بډايه دی اوخپله يې هم ښه قوي ځوان دی.
په داسې حال کې چې دشونډولاندې مې يوڅوبدې ردې احمدف ته وويلې،دخپلې رويا په هکله مې ترې يوڅوپوښتنې او... وکړې،يوه دملنډو ډکه موسکا يې وکړه اوويې ويل : ((لکه څنګه چې خلک وايي رويا داحمد ملګرې ده اوهغوی هم ډېری ورځې ساعتونه،ساعتونه سره يوځای تېروي.اوازه وه چې احمد پوډري و او رويا يې هم له ځانه سره په دې ناولي عمل روږدې کړې،رويا هم ددې لپاره چې له احمدف څخه پوډر واخلي دمجبورۍ ورځې ورسره ملګرتياکوي ،احمدتېرکال دبد فعله ملګروسره دهېوادڅخه بهر په پوډرو روږدی شو ،پلاريې چې خبرشونوده ته يې دپوډرولپاره پيسې نه ورکولې احمد اړشوچې دمخدره توکو له بانډ سره کار وکړي اوکله چې دپوهنتون پازه وال (مسوولين) پرې خبر شول نواحمديې له پوهنتون څخه وشاړه خوپلاريې دخپل ابرو اوعزت خوندي ساتلو په پارنوموړی دپوډريانوددرملنې روغتون ته بوت او بستريې کړ ترڅوښه شو او دويم ځلي يې دپلاراوپوهنتون سره ژمنه وکړه چې بيابه داکار نه کوي اوخپلوزده کړوته يې ادامه ورکړه .
خوبيا لراوډېره اوازه ده چې احمد بيا پوډري شوی او رويا يې هم په همدې ناولي عمل روږدې کړې ده،دزاړه چپړاسي دخبرو په اورېدوسره مې ټول بدن ولړزېد پښې مې سستې شوې احساس مې وکړچې ګوندې پرځمکه ولو وېدم، په بېړه مې دزاړه چپړاسي سره خدای په اماني وکړه اوزنګېدلی ،زنګېدلی له پوهنتونه رابهرشوم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښايسته نرى بادرا الوته د ونو له پاڼوتېرېده اوزماپرمخ لګېده ،اوس نوزه ديوبې دمه اوسست سړي په څېر شوى وم چې هره ګړۍ مې دلوېدو شونتياوه.په هرې خوارۍ چې و ماځان واټ ته ورساوه ديوې شېبې لپاره مې دلومړۍ ورځې ملاقات راپه ياد کړ،نوى پوه شوم چې په هغه ورځ د رويا اکرپه قهوه تون کې ولې تغير وکړ،نوهغه پوډرۍ شوې ده اوزه پدې نه پوهېدم .احساس مې وکړچې درويا ژوند په خطرکې دى اوهر څنګه چې کېږي هغه بايد وژغورم ، ماله رويا سره دزړه له تله مينه درلوده اواوس داشونتيا وه چې هغه له لاسه ورکړم او راڅخه پناشي،اوس چې په حقيقت پوى شوى وم بې له دې چې هغه پوه شي بايد زه يې وژغورم.

اوس نوهره شېبه دهغې ژوند په خطرکې و او ډېرژر ياوروسته به دمرګ غېږې ته ځان تسليم کړي ،اوپدې صورت کې زه هم بايد مړشوى واى ،په همدې سوچونوکې ډوب وم چې کورته ورسېدم.

له کوره مې رويا سره ټيليفوني اړيکه ټينګه کړه هغه په کور کې وه ،زه بې له دې چې دپوهنتون دتللو په هکله ورته څه ووايم ورسره مې وټاکله چې سبا دمازديګر په څلورو بجو دترياىي واټ په سيمه کې دضيا شاعر په واټ کې سره وګورو ،وروسته له ټيليفون څخه په سوچ کې ډوب شوم.په عجيبه او ډېرخطرناک سوچ کې چې دپوډرو زهروپه هکله و او روياىې ګوابنله،زه يې ډېرځوروولم،هرڅنګه چې وخو ترسبا مازيګرڅلوروپورې مې صبر وکړ،سبا په ټاکلې وخت په يوه ټکسې کې د ترياىي قهوه تون ته ولاړم.

رويا ځوشېبې وروسته راغله،زه هم له خپله ځايه راجګ شوم اوپداسې حال کې چې کوښښ مى کاوه له ناکامه وخاندم دکښېناستوبلنه مې ورکړه ،هغه هم کښېناسته ،ورته مې وويل:

(څنګه دې وکړ؟)

(ښښنه غواړم کارمې درلود ځکه ځوشېبې وځنډېدم)

(ښه څه خورې ؟)

(ايسکريم)

ډېره ښه ده

ګارسون ته مې د ايسکريمو وويل،وروسته رويا خبرې پيل کړې اوزما دحال يې وپوښتل،ددې لپاره چې زما خفګان (ناراحتى)ته ځيرنشي نو د نومونړې پوښتنوته مې عادې ځوابونه ورکول،ګارسون ايسکريمونه راوړل اودواړوپه خوراک پيل

(c) ketabton.com: The Digital Library

وکړ.ایسکریم مې په بې کړونې وخوړ،کله چې خلاص شوورته مې وړاندیزوکړچې بهرووځو،لږچکرووهواوپه څنګ کې یې لږې ازادې خبرې هم وکړو ،ویې منله د تریا دقهوه تون نه بهرشوو او د رامسټرپه واټ کې ورسم شوو.لمرخپلې وروستۍ په وینولړلې وړانګې دغاړه غرې غرونوترشا پناه کولې اوغروب هم په خپل خوند ور او زړه راښکونکې څپواو ولولوسره رادبره کېده .زه اوهغه په ماتواوګوډوګامونوپلې درامستروانې څخه ثریا واټ پرلورې وګرځیدو.زماپه زړه کې سوزونکې لمبې بلې وې .داسې حس مې کاوه چې په رویا مې زړه سوځې خودازړه سوی نه ؤ،بلکه دهغې سره مې مینه وه اوهمدامینه وه چې زه یې اړکړی وم ترڅو رویا له دغې جهنم څخه وژغورم . له ډېرو سوچونووروسته مې داهوډوکړچې داخبره په خپله رویا سره مطرح کړم که ګوندې دهغې په مرسته ددې بد مرغۍ لپاره کومه دحل لیاره پیداکړو،کله چې مې ورته حال ووایه نوماته او نا هیلې شوه،اوښکې یې په ستر ګو کې وځلېدې اوساه یې په ستونې کې زندۍ شوه ،اوداچې پوه شوه زه په ټولو شیا نو پوه شوی یم ډېره بده خواشینې شوه ،خوماورته ډاډوورکړورته مې وویل ما ځکه داخبره له تا سره شریکه کړه چې مینه درسره لرم اوغواړم مرسته درسره وکړم ،ژمنه مې ورسره وکړه چې دژوند ترورستیو شېبوپورې هم ورسره دټولوناخوالوپروړاندې ولاړیم.اوددې په څنګ کې مې هیله هم ترې وکړه چې له دې وروسته دې نوره داحمدف سره په موټرکې نه سپرېږي ،او دخپلې اړتیا دپوره کولو په موخه دپوډروله کبله دې داحمد سره ملګرتیا نه کوې.

هغې له ماسره ژمنه وکړه چې وروسته تردې به داکار نه کوي او داخبره یې ماته مستند اسناد شول ، وروسته له هغې ورځې رویا په محسوسه توګه خپله کړنلاره بدله کړه او کومې پوښتنې او څېړنې چې ما وکړې، رویا داحمدف سره خپله ملګرتیا خلاصه کړې وه، په داسې حال کې چې څو ځلې داحمد له خوا ګواښل شوې هم وه ، خو لکه څنګه چې رویا پوډرۍ وه او خوشې کېدل (ترکول) یې په داسې اسانۍ شوني نه وه نو کومې پیسې چې پلار ورکولې په ټولوبه یې پوډر اخیستل اوڅکول به یې،خوماډېرکوښښ کاوه چې هره ورځ یې پرې لږ،لږکم کړم ترڅو په اوډلې ډول یې پرې پرېږدم زه دکوم اکر(حالت) نه چې په مخه راته ډېرخوشحاله وم اومطمین وم.کوم اکرچې رویا غوره کړې دی ډېرژربه پوډرترک کړي اوهغه وخت بیا کولای شو په خوشحالۍ ژوند پیل کړو.

زموږددې دومره ستونزو اوکړاونو ګاللو سره سره بیا هم احمد غلی پاتې نشو اودخپل غچ اخیستلوپه موخه یې د رویا پلارته شیطاني وکړه،درویا پلارهم یوبډایه اوکنجوس

(c) ketabton.com: The Digital Library

سړی و ، اصولاً تردې ورځې يې هېڅ کومه پاملرنه د رويا ژوند ته نه وه کړې ، هغه داسې يو پيسه دوست سړی و چې ترهرڅه به يې کارته ډېر ارزښت او اهميت ورکاوه، فوق العاده مستبد انسان و او کله چې دلور روږدېدو نه خبر شو نو لکه په زرهاوبې پاژه پلرونو غوندې يوازې پخپل لور ورځنې جيب خرڅ بندکړ او...

داسړی د دې پرځای چې درويا دبچ کېدلو په خيال کې واوسي دخپلو پيسو په غم کې وو او داسې ګومان يې کاوه چې هر ګوره په دې کار به يې لور د روږدېدو څخه خلاصې ومومي !

کله چې رويا ماته داجريان ووايه نوورسره مې ژمنه وکړه چې که هر څنګه کېږي او له هر ځايه کېږي هېڅ کله به يې بې پيسو نکړم او په دې اساس کومې پيسې به چې ما رويا ته ورکولې بس کېدې يې او دپلار پيسو ته يې اړتيا نه پيدا کېده. پلار لوده يې هم ګومان کاوه چې ګوندې په دې ډول يې لور د پوډرو له روږدېدا څخه خلاصی ومومي.

اوس مااو رويا ډېرې ورځې دبېکاری پرمحال سره کتل اوسره يو ځای کتبېنا ستو ورځې اومياشتې مو سره يو ځای تېرې کړې ،اود ازموينوموسم موراورسېد ما د رويا په هڅونې اوټينګار ډېر زيارګاللوچې خپلې ستونزې اودرسونو وروستوالی بشپړ کړم ، رويا هم له ماسره په درسونو کې خورا ډېره مرسته وکړه چې په دې توګه ما وکولای شول په خپلو کالنېزوازموينوکې بريالی شم او ښه نمره واخلم

کله چې رويا زما له بريا ليتوبه خبره شوه نو د ډېرې خوشحالۍ نه په جاموکې نه ځايده،ځکه اوس زه او هغه دومره سره نږدې شوي ووچې غمونه اوخوشحالۍ مو سره يو ول،زه او هغه د دوو بدنونو يوه ساه (روح) وو. څو اونۍ وروسته د رويا ازموينې هم بشپړې شوې او هغه هم په ښو نمروبريالۍ شوه اوس نوزه دهغې او هغه زما په برياليتوب خوشحاله وو !!

کله چې د اوړي ګرميو رخصتۍ پيل شوې او د رو يا پلارچې ګومان يې کاوه د پيسوپه نه ورکولو دخپل لور د روږدېدو درملنه کولای شي،هوډوکړچې دخپل کاردلابرياليتوب په موخه اودخپلې لوردپام غلطۍ لپاره نوموړې خپل بڼ (ميګون) ته دنيا کره ولېږي.

کله چې رويا داخبره ماته وويله ډېر خوشحاله شوم ځکه ما هم کولای شول چې خپلې رخصتۍ په ميګون کې دخپل تره (کاکا) کره په ښکليوبڼونوکې تېرې کړم اوهلته بيا کوای شم چې ډېری وخت له رويا سره ووينم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په پايله کې همداسې وشول زه اوهغه دڅو ورځو لپاره میګون ته لاړو ،دهغې ورځې له سبا وروسته مااورويا ډېرې ښې ورځې سره يو ځای تېرې کړې،هرسهاربه دنوردي غره ، بڼوټو ،دهلکانو او نجونو یو ځايې لوبواوخلاصه بېلابېلو لوبو او ځايونوته تللو او په دې توګه، مومينه هره ورځ دبلې ورځ په پرتله زیاتېده داوړي ډېرې اوږدې اوګرمې ورځې تېرې او ورځې بیرته په خپل آر (اصلي) اکر شوې، يوه ورځ يې ماته خبر راکړچې پلارمې تهران ته غوښتې يم ، ما هم خپل کالي راټول ، او له رويا سره مې خدای په مانی وکړه زما دبدرګې پرمهال رويا غټې غټې اوښکې تويېولې،زه مجبور شوم او ورسره مې ژمنه وکړه چې دهمدې ورځې په مازيګر که هر څنګه کېږي بېرته راځم او په همدې ژمنه له هغې څخه لاړم ، کله چې له میګون څخه تهران ته ورسېدم ترو خپل کورته لاړم هلته وضع بل ډول وه هرشي له پخواسره توپيردرلود، زموږ ډېری خپلوان زموږ په کور کې ترسترګوکېدل ټول ماتم وهلي ول، او دټولو سترګې له اوښکو ډکې وې،دلته زه ديوه ترخه حقيقت سره مخامخ شوم اوډېرژرپوه شوم چې مورمې دتل لپاره سترګې پټې کړې دي ، دمور دمرګ دخبرله اورېدو سره مې ډېر وژړل حتی دومره مې وژړل چې څوځوځلې بې خوده شوم چې خپلوخپلوانو بېرته را په صد کړم،اوس نو ما خپل خورا نږدې کس دلاسه ورکړی و اونه پوهېدم چې وروسته تردې به زما برخليک څنګه کېږي !

دمورمړينې زما وضع بل ډول کړه او زما لپاره يې رابدله کړه ،دمورله مړينې وروسته زه نورښوونځي ته لاړنشوم او لکه څنګه چې زما پلار هم شپږمیاشتې وروسته دبلې ښځې سره واده وکړ نوزما ژوند نورپه هغې کورکې تنګ شو او هغه کور راته دوزخ ښکاره شو ، شايد که زما پلار دمورپه ژوندونې بله ښځه کړې وای دومره به يې نه وای ځورولی، خو کله يې چې دهغې له مرګ څخه شپږمیاشتې وروسته دا کار وکړنو يوه عجيبه او وېرونکې کرکه مې ورته په زړه کې پيدا شوه !

اوس نو په نړۍ کې زما يوازنۍ هيله او اميد رويا وه ، دهمدې کبله مې هوډ وکړ چې برخليک مې هسې هم دمورله مرګه وروسته بدل شو ، ښه داده چې له رويا سره واده وکړم او دهغې دعمل پرېښودو څخه وروسته يو ښه سوکاله او آرام ژوند پيل کړم. دهمدې هوډ له کبله مې له پلار څخه په داسې حال کې چې کرکه مې هم ورځنې کوله ديوه کار پيدا اکېدو غوښتنه وکړه ، څواونۍ وروسته يې راته کار پيدا کړاودهغه په غوښتنه ديو ودانېزې(ساختماني)کارخانې دحسابدارۍ په برخه کې وټاکل شوم .زه له خپله کاره راضي وم او کوښښ مې کاوه چې دکار خانې پازه وال هم راڅخه راضي واوسي،دهمدې

(c) ketabton.com: The Digital Library

کبله مې صداقت داري او امانت داري کوله چې په ډېر کم وخت کې مې وکولای شول واده وکړم اودصندوق رئیس شم،خپل سرو سامان مې هم جوړکړاوتنخواه مې هم دیوې کورنۍ دجوړېدو لپاره بسیا وه،کومې پیسې مې چې دتنخواه په نامه اخیستې هم مې رویا ته ورکولې او هم ما لګولې.اوس نوزما ستونزه یوازې درویا پوډري تو ب و ، ددې لپاره چې له هغې سره واده وکړم نو په کاروه چې هغه دې خپل روږدېدل پرېږدي، یوه ورځ چې زه اوهغه بهر دچکروهلو په موخه وتلې وو ورته مې وړاندیز وکړ چې یوه ځانکړې روغتون ته لاړ شو او ورسره وګورو چې ددې عمل دپرېښودو لپاره څومره لګښت ته اړتیا شته رویا ومنله اوپه مشوره یوه ځانکړي روغتون ته لاړو دروغتون مدیر چې ددې برخې ځانګوال (متخصص) هم وو ویې ویل لس زره تومانوته اړتیا شته تر څو دا روغه شي،ماډېرکوښښ وکړچې پیسې څه کمې کړي خو ویې نه منله، او زیاته یې کړه چې په روږدېدویې ډېر وخت تېرشوی اومونږ اړیو چې وینه یې بدله کړو.نورنو ټینګارراته ښه ونه ایسېده اواودځانګوال سره مو خدای په اماني وکړه اوله روغتونه رابهر شو په لاره کې له ځانه سره دیوې لنډې محاسبې وروسته څېرشوم چې ددغو پیسودپیدا کېدولپاره زه باید حداقل دوه کاله زیار وګالم ترڅو دغه پیسې چمتو کړم او په دې دوه کالو کې شونتیاوې شته چې څه نوې پېښې راپیدا شي او ممکن زه او رویا سره جلا شو په همدې موخه مې له ځانه سره هوډ وکړ چې هر څنګه کېږي او په هره توګه چې کېږي زه باید دغه پیسې پیدا کړم او خپله مینه وژغورم.

څلورم څپرکی

دهغې ورځې له سبا څخه ما خپلې خوارۍ دپیسو پیدا کېدلولپاره د رویاددرملنې په موخه پیل کړې،هرچېرې مې چې وکولای شول لاړم اوهرصمیمي او کلک ملګري مې چې درلود ورغلم خوله ټولو ناهیلې راغلم په دې وخت کې مې ذهن ته راغلل چې یو ځل خپلې مشرې خورکره تهران ته ولاړ شم کېدای شي ستونزه مې اواره کړي ، خور مې په شېراز کې پیژندل شوې او بډایه ښځه وه هغې کولای شول چې دادومره پیسې ماته راکړې ښالي (دخور مېړه) مې درې کاله ترمخه په یوه ترافیکی پېښه کې مړشوی واولکه څنګه چې هغوی اولادونه نه درلودل او په څنګ کې یې کوم وارث هم نه درلود نوټول شته او پانګه یې زما خورته په میراث پاتې وو . خورمې دخاوند له مړینې وروسته بل واده ته زړه ښه نکړ اوپه یوازې توګه یې په شېرازکې ژوند پیل کړاوله

(c) ketabton.com: The Digital Library

کومو پیسو څخه چې دې ته له خاوند څخه په میراث پاتې وې او کومه ګټه یې چې ورته کوله کولای شول ما ته زما اړتیا لپاره یې راکړي.
دا ترټولو خوراښه لاره وه په دې توګه ما ټیلیفوني رویا ته اطلاع ورکړه او وروسته ترهغې د شېرازپرلورد خورکره روان شوم ، کله چې هلته ورسېدم نږدې سهارو له موټره ښکته شوم هوا ډېره یخه او باراني وه تورو وریځو په اسمان کې غویامنډ جوړ کړی و ، په غم ځپلې زړه ، خواشیشتي د خور دکور پر لور رهي شوم ، په خیال کې مې رویا لېدله چې دواده په سپینه جوړه کې مستي کوي او خپل سپین مرغلین لاسونه یې زما پر لور اوږده کړي دي . او موسکی موسکی کېږي ، زه هم په ډېرې خوشحالی ورته زیری ورکوم چې ډېر ژر به یې له دغې ناوړې او وژونکې ناروغی وژغورم ، ښه مې نه دي په یاد چې څومره به په دې سوچ کې ډوب وم چې نوی ځیر شوم د خور کورته مې رسېدلی یم نږدې پنځه بجې وې چې زه د خور کور دوره تر شاه ورسېدم په کراره مې خپل ساړه لاسونه د پطلون له جیبه راوکښل او دکور ټالی مې ووهله د دربېو دقیقو لپاره مې همداسې ټالی وهله تر څو یوه غټه پېړه او سړه پړه مزدوره یې له خوبه راویښه شوه او وریې پرانیست.
زه یې وپېژندلم او سلام یې راکړ په داسې حال کې چې زما له ورتګ څخه په هغه وخت کې اوتره شوې وه دکور بلنه یې راکړه ، بې له دې چې دنوموړې او تربېدو ته کوم اهمیت ورکړم ترو د خورخونې ته ورغلم هغه چې هم د ټالیو په اواز راویښه شوې وه راته ډېره خوشحاله شوه او په غېږکې یې ونیولم ، وروسته له روغېړه او پوښتنو مې ښه ونه ګڼله چې ورته ووایم ، هغه دکور د ټولو له احواله خبره شوه او زه یې ستړی ولیدم نو په بله خونه کې یې راته ځای جوړکړ چې یوه سترګه خوب وکړم سم نپوهېږم چې څومره خوب به مې کړې وي خو چې کله له خوبه راویښ شوم نو نږدې دولس بجې وې له ځایه پاڅېدم او وروسته دمخ له وینځلو مې ډوډی وخوړه د خور په غوښتنه مې دمیلمنو کوټې ته د خبرو لپاره لاړو ، ما دلارې په هکله دیوې لنډې سریزې وروسته د اړې سکالو په اړه ورته وویل او ورته مې شرح ورکړه چې څنګه له رویا سره اشنا شوی یم او څنګه وضع اوس لري او کومو پیسو ته مې چې اړتیا لرله ورته مې یا دې کړې ، خور مې لومړی مسکی شوه زه هم خوشحاله شوم چې ښایي رایې کړي خو نا څاپه یې څېرې بدلون وموند او ویې پوښتل : ((رښتیا څومره پیسو ته اړتیا لرې ؟))
((لس زره تومانو ته ! !))

(c) ketabton.com: The Digital Library

په داسې حال کې چې حق په جانبه څېره يې غوره کړې وه ويې ويل: ته زما ورورېې او زه ليواله يم له تاسره مرسته وکړم خو په تاسف سره دا کومه شمېره چې ته يې غواړې دستي ساعت راسره نشته دي ، خو که غواړې درې زره به درته او س درکړم او پاتې به شپږ مياشتې وروسته درولېږم ، غير له دې زه هم بله چاره نلرم او داشونتيا له ماسره نشته چې ټولې يو ځل درکړم.

دخور په خبرو نږدې و چې ليونی شم په دغې ځواب سره يې چې ماته راکړ ټولې هيلې او ارمانونه مې په سين لاهو شول ، زه په ډېرې هيلې او اميد هغې ته ورغلی وم خو هغې زه ناهيلې او زړه تورن کړم ، دلته و چې دبډايه خلکو سره مې کينه او حسد پيدا شو زړه مې غوښتل چې زه هم بډايه واوسم او په خپلو پيسو باندې خپل ټول ارمانونه پوره کړم خو افسوس او بيا هم افسوس چې ما پيسې نه درلودې او زه مالداره نه وم ، په زړه کې مې خدای (ج) ته وويل (ولې يو شمېر دومره پيسې لري چې ټولای يې نشي او يو شمېر بيا دومر ه محتا ج او مسکين دي چې حتیٰ بيګاه ته د ډوډۍ روپۍ هم نلري او وږي تږي دسلهاو سوچونو سره په برستنې ننوځي خو حتیٰ ددې پوښتنې لپاره مې هم ((قانع کېدونکی ځواب پيدا نکړ په ډېرې نا هيلې دپوچو او ګډوډو سوچونو سره او دهغې خيالونو سره چې کله شېرازته ننوتم ترې راووتم او رورسته ديوې وچې او يخې خدای په امانۍ دخور او مزدورې سره يې بې له دې چې دپاتې کيدو ست ته يې پاملرنه وکړم له کوره يې راووتم ، يو څو شيبې بې موخې دشېراز په واټونو کې وګرځېدم راوګرځېدم او په پايله کې په ناهيلۍ په داسې حال کې چې نه پوهېدم څه راپېښېږي دتم ځای پرلور روان شوم او په داسې حال کې چې خورا ډېر ناکراره مغموم او غوسه وم په يوه زاړه او مات ګوډ موټرکې راسپور شوم او دتهران پر لور مې حرکت راوکړ ، کله چې تهران ته ورسېدم ناوخته و او زموږ شرکت دسهارنۍ حاضرۍ ډېر وخت تېر شوی و دهمدې کبله مې دخپل مشر (رئيس) سره ټيليفوني اړيکه ټينګه کړه اوورته مې پلمه وکړه چې نن سهار دکلکې ناروغۍ له امله ونه توانېدم خپل کارته راشم ، پس له غرمې به انشاالله خپل سهارنی پاتې شوی کارهم بشپړ کړم وروسته له دې چې غوږې مې کېښود ، په تهران کې ټولو ملګرو او يارانو ته ورغلم که ګوندې پيسې ترې واخلم خو په تاسف سر ه بايد ووايم چې ټولو ملګرو څخه بيا هم بېنوا راغلم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نا هیلۍ مې ټول بدن لکه خوړونکي ځناور سوري کړي و او داسې حس مې کاوه چې نور نو روح مې په تن کې په تنګ شوی او ډېر ژربه دهوا څپو سره ګډ شي او بدن به مې لکه دسلګونو جسمونو په څېر په فراموشۍ لاهو شي.
خو نه هېڅکله هم داسې ونه شول زه مړ نه شوم او مقاومت مې وکړ او کوښښ مې کاوه چې اخر به بریالی شم زه ځکه ژوندی پاتې شوم چې پنځ (طبیعت) زما په برخلیک نورې لوبې هم کولې او هر ډول برخلیک یې چې زړه وغواړي را په برخه یې کړي. دهغې ورځې له غرمې وروسته بیا هم په ډېرې بې اوسلګۍ (حوصلګۍ) شرکت ته ولاړم او دخپلې خونې په کرسۍ کښیناستو مې دسلګونو سوچونو سره په کار پیل وکړ دا چې دشېراز یون (سفر) له امله مې کارونه وروسته پاتې ول نو تر ناوخته پورې مې خپل کارونه وکړل ترڅو چې کار بشپړ شو که څه هم نور کار کوونکي لا څو ساعته دمخه تللي وو.
کله مې چې کار بشپړ شو غوښتل مې له خونې ووځم چې په دې وخت کې یوې مرموزې او زړه راښکوونکي قوې راباندې یرغل وکړ او دصندوق په لور یې راښکودم ! دصندوق په منځ کې روپیو له ورایه راته سترګکې وهلې په سوچ او خیال کې مې رویا ولیده چې په همدې پیسو له مرګه ژغورل کېږي او ماته سوري وهي چې ما وژغوره که هر څومره کوښښ مې وکړ چې دغه مرموز غږ مې په ضمیر کې غلې کړم خو ونه توانېدم ځکه پیسې راته مخامخ وې خو د راخیستو جراات مې هم نه درلود ، له ځانه سره مې سوچ وکړ که دا پیسې واخلم نو یوه ستره رسوایي او بدنامي به ترې جوړه شي او دا کار زما لپاره چې دشرکت د مشر اعتمادي سړی وم خورا ستونزمن کارو ، خو په پایله کې چې په یوه داسې ستونزمن اکر کې راښکېل وم داکار مې وکړ او دخپلې اړتبا وړ روپۍ مې ترې را واخستلې او له شرکته رابهر شوم . له ځانه سره مې سوچ کاوه چې زه خپله دصندوق مسوول یم کوای شم تر یوې اونۍ دا سکالو پټه وساتم او څوک راڅخه خبر نشي او په ځنګ کې هیله من وم چې په دې یوې اونۍ کې که هر څنګه کېږي داپیسې پوره کړم او بېرته یې په خپل ځای کې امانت کېږدم او همدارښتیني یا دروغجنه هیله وه چې زه یې دصندوق غلا ته اړکړم . سبا ه ډېر وختي په وېرې او اُمید له پیسو سره یو ځای خپل صمیمي او کلک ملګري ((حمید)) کورته ورغلم.
حمید مې یو له کلکو ملګرو څخه وچې پلار یې ډېر بډوڼه او ځمکې دتهران داطرافو په سیمو کې درلودې او حمید دغه جایداد کنټرولاوه ، هغه ډېری وختونه له ماسره مرسته

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړې وه او حتیٰ کله چې ما ترې د رویا دبسترېدو له کبله پیسې وغوښتې نو ډېرې هلې ځلې یې وکړې چې له پلار ځخه یې واخلي خو بریالی نشو .
زه او حمید ډېر کلک ملګري وو ، دهماغه وړیکتوب نه به مو سره یو ځای لوبې کولې او له یو بل ځخه به مو مشوره اخیسته حمید په ظاهره ډېره ښه هلک و خو په شدیده توګه یې دپلار خبرې منلې او که دپلار خبرې یې نه وای منلی نو ښکاره وه چې پلاریې یوه روپۍ هم نه ورکوله ، خو ددې ټولو خبرو سره سره هغه ماته یو خورا ښه او مهربان ملګری و .
دهغې ورځ په سهار وختي چې کله ما دحمید دکور ټالۍ ووهله ، مزدوریې راته ور پرانیست او سلام یې وکړ ، زه یې د سلام له ځوابو لو وروسته تر و دحمید خونې پر لور روان شوم هغه تا زه له خوبه راویښ شوی و زما په لیدو سره یې تعجب وکړ ، ورته مې وویل یوه ډېره مهمه سکالو راته پېښه شوې ده او بې سرېزې مې ورته موضوع تشریح کړه ، حمید دکیسې له اورېدو وروسته ډېر ټینګار وکړ چې پیسې واپس په خپل ځای کې کېږدم او له سره یې ژمنه وکړه چې په ډېره کم وخت کې به دغه پیسې درته چمتو کړم. ما هغه ته ډاډ ورکړ چې دپیسو دپیدا کیدو پورې کولای شم دغه سکالو پټه وساتم او چې کله دې پیسې راکړې نو بېرته به یې پخپل ځای کې کېږدم ، حمید ډېر ټینګار وکړ چې پیسې بېرته کېږدم ځکه شونتیا لري داخبره په ډاګه شي او هغه وخت بیا تا دیوه غل په نامه حوزې ته وسپاري ، ما بیا هم هغه ته ډاډ ورکړ چې خبره به دومره نه شړېږي ، ځکه که ته (حمید) هم ونه توانېږې چې تر ټاکلې مودې پورې پیسې راکړې نو زما پلار به دخپل ابرو او عزت خوندي ساتلو په خاطر دشرکت مشرته پیسې ورکړي ځکه هغه یې ملګری دی او خبره به پټه پاتې شي.
خو حمید راته وویل ته لیونی یې ، ته غواړې دیوې پوډرۍ ا وبې اندېښنه نجلۍ له کبله خپل موقف او عزت په خطر کې واچوې ، ښه به داوي چې داکار ونکړي !
زما چیغې دحمید خبره په نیمایي کې ورغوځه کړه او ورته مې وویل ما داکار کړی او له خپله هوډه په هېڅ وجه نه اوړم ، حمید چې کله زما بې کچې ټینګار ولید له خپلې خبرې واوښت او نوریې هېڅ ونه ویل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

پنځم څپرکی

بله ورځ په ډېرې وېرې او خپګان شرکت ته ولاړم او بې له دې چې څوک ماته ځیر شي یا پر ما شکمن شي په خپل کار مې پیل وکړ ، کله چې شرکت رخصت شو او خلک لاړل نو راساً رویا ته ولاړم هغه تر ټولو ورځو ښایسته او جذابه ښکارېده کله مې چې سترګې دهغې سترګوته ځیر شوې نو احساس مې وکړ چې زړه مې له ډېر ه هیجانه لړزېږي چې ګواکې ته به وایې دهغې په مینه کې بریالی شوی یم له ځان سره مې وویل د رویا ددې دومره معصومیت او محبت پروړاندې ځان هم ارزښت نلري په خوشحالۍ مې دهغې په وینښتانو لاس راکش کړ او وروسته مې دپیسو چمتو کولو په هکله له ځانه یو لوی داستان جوړ کړاو ورته مې وویل چې داپیسې مې له خپل یو نږدې ملګري څخه واخیستې په داسې حال کې چې په شکمنه توګه یې ماته کتل ډېرې پوښتنې او ګروېږنې یې راڅخه وکړې چې رښتیا ورته وواېم خوم مایې ټولې پوښتنې په یو ډول او بل ډول ځواب کړې ، هغې ته چې هم نورې پوښتنې بې ځایه ښکاره شوې نو تسلیمه شوه او نورېې څه ونه ویل، پرېکړه مې وکړه چې دهماغې ورځې په ماز یګر له حمید سره یو ځای

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځانګړي روغتون ته چې تاکل شوې وه ، درويا درملنه په کې وشي لاړ شو اودکارونو اوډنه (ترتيب) ورته ووايو . په داسې حال کې چې رويا ډېره خوښه وه له مايې مننه وکړه له دې چې رويا مې ډېره خوښه او هيله منه وليده نو په خپل غلط کارمې حتیٰ يوه کوچنۍ پښېماني هم ونکړه . ځکه دهغې خوشحالۍ ماته يوه نړۍ ارزښت درلود . ما او هغې کولای شول د روږدېدلو له درملنې څخه وروسته يې يوښه او نو ی ژوند پيل کړو ، له دې خبرو وروسته چې غرمه نږدې وه وړانديز مې وکړ چې ډوډۍ په يوه رستورانټ کې وخورو ويې منله او په ډېره مينه يوه رستورانت ته لاړو او ډوډۍ مو وخوړه ، وروسته سينما ته لاړو او بيا مې رويا کورته ورسوله او وټاکل شوه چې رويا به وروسته له غرمې خپلې کورنۍ ته درواغ وايې چې نوموړې دخپلو ټولګيوالو سره يو ځای ديوه جمعي ګرځيدو او علمي پرکتيک په موخه ديوه اوږده وخت لپاره دهېواد بېلا بېلو سيموته ځي او وروسته بيا بايد دهماغې سينما مخې ته ودرېږي چې يو ځای په ګډه ځانګړي روغتون ته لاړ شو .

ساعت په شپږو څرخېده چې په عجله مې خپل کالي واغوستل او حميد ته مې هم ټيليفون وکړ ، چې کوم ځای کې موچې له رويا سره ژمنه کړې راشې او وروسته له هغې دکوره رابهر شوم .

کله چې نوموړي ځای ته ورسېدم رويا تر ما دمخه راغلې وه خو دحميد لا درک نه و په دې وخت کې ديوه مات ګوډ ټيکسي چې رنګ يې هم شړيدلی و دبريک وچ غږ دفضا چوپتيا وشيرله او شېبه وروسته حميد ترې راښکته شو . درويا او حميد له ورپېژندلو وروسته درې واړه دروغتون پر لور چې په هماغه نږديو کې و روان شوو دپنځو او شپږو بجو شاوخواکې موږ روغتون ته ورسېدو ، داطلاعاتو مسوول تن موږ دانظار خونې ته بوتلو او اړوند ډاکټر ته يې ټيليفوني اطلاع ورکړه څو شېبې وروسته ډاکټر راغی او موږ يې خپلې کوټې ته بوتلو ، له ډېرو خبرو وروسته زه او ډاکټر دې پايلې ته ورسېدو چې رويا همدلته بستر کړواو وروسته مې بيا ددرملنې پيسې تحويلې کړې او په څنګ کې مې لږې روپۍ رويا ته هم ورکړې چې ويې لګوي او په ځان تنګسه تېره نکړي ، په ډاکټر مې ټينګار وکړ چې درويا خيال وساتي ډاکټر هم ژمنه وکړه چې تر خپله وسه به کوښښ وکړي . او رويا به خوشحاله وساتی او په څنګ کې يې ډېر ژر به سيستماتيک ډول درويا درملنه وکړي. او دغه راز رويا به دتل لپاره له دې وژونکي ناروغۍ څخه وژغوري.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دې وخت کې ډاکټر مور هغې کوټې ته بوتلو چې رویا په کې بستربده ډاکټر ووت او حمید هم په یوه پلمه له کوټې بهر شو. زه او رویا یوازې په خونه کې پاتې شو کله چې یوازې شو نو رویا ناڅاپې خپل ځان زما په غېږکې راغوځار کړ او په شهکوشتکو یې وژړل او دلومړي ځل لپاره یې شونډې زما پر شونډې کېښودې او دمینې په نړۍ کې سره ورک شو ، بدن یې سوزونکې ګرمي درلوده ، او سترګې یې له اوښکو ډکې وې څېرې یې یو ه عجیبه اکر درلود . داشپبه زما لپاره هم دنه زغم وړوه او داسې احساس مې وکړ چې زه هم ژړېږم ، کوښښ مې وکړ چې ځان په واک کې کړم خوبې اختیاره مې اوښکې توېدې ، زما اوښکې دهغې په صورت او دهغې اوښکې زما په صورت توېدې ، یو بل مو ښکلول ځکه دجدایي او بېلتون زغم مو نه درلود .
ډېر وخت په همدې ډول تېر شو څو عادي اکر ته راغلو او چې کله عادي شو نو دخدای په امانۍ او وداع وخت رارسېدلی و . په دې وخت کې حمید هم کوټې راغی ددې لپاره چې ډېر په تکلیف نشم رویا له ما غوښتنه وکړه چې ډېر ژر له روغتونه لاړ شم ، سره ددې چې اماده نه وم روغتون پرېږدم او لاړ شم خو درویا ټینګار اړ کړم تر څوورسره خدای په اماني وکړم او وروسته ترې دحمید سره یو ځای دډاکټر له خونې راووتو ، رویا زموږ دبدرګې لپاره دکوټې تر وره راووته او په دیوال یې تکیه وکړه او زموږ پر ګامونو کې یې سترګې ښخې کړې.
کله چې دهلیز ختم شو او غوښتل مو چې له نومو‌ړي ځایه ووځو چې درویا غږ په دهلیز کې انګازې جوړې کړې ، بهمنه زما پوښتنه ژر ، ژرکوه ، زما پوښتنه ژر ، ژر.... نور ژړا مهلت ورنکړ او خپلې کوټې ته ننوته مایې چې کله دوره دبندېدو غږ واورېده نو نه پوهېږم چې څه حال به مې درلوده او دحمید په مرسته له روغتون څخه بهر شوم ، کله چې له روغتونه رابهر شو نو شپې خپلې وزې خورې کړې وې او ستورو هم په سترګک وهلو پیل کړی وو . زما صمیمي ملګری حمید چې زما وضع ته ځیر شو ی و ډاډ او زړه ور توب یې راکاوه ، هغه شپه ماته ډېره سخته او دردونکې شپه وه ، په داسې حال کې چې درویا له بستربدو څخه مې زړه راضي و خو خپل ځان مې هغې غلا له کبله مسکین حس کاوه .
اوس نو زه په یوه خراب اکر کې وم نه پوهېدم چې پایله به یې څنګه وي یا څنګه کېږي ځکه پلارمې دې شرکت ته ورپېژندلی وم ، نه پوهېدم چې که داخبره بربنډه شي څه به کېږي ، دهغه چالپاره چې ټول ژوند یې په ابرو او عزت کې ژوند کړی وي ، ښکاره ده چې دداسې کس لپاره غلا ښه نه ده . زه پخپله هم پوهېدم چې دیو انسان ژغورنې لپاره مې

(c) ketabton.com: The Digital Library

غلا کړې ده خودادلیل دټولنې لپاره دمنلو وړ او معقول نه و ځکه غلا ، غلا ده که دیو انسان دژغورنې لپاره وي او که دژوند تامینو لو لپاره.

دغې افکارو زه بې کچې زورولم خو څه مې کړی وای چا ره نه وه ، او باید ځان مې دبرخلیک لوبوته تسلیم کړی وای ، زما لپاره چې په دې وخت کې څه راپېښ شوی ویوداستان و چې هېڅوک یې په پای نه پوهېده !په همدې ګډو وډو افکارو کې ډوب وم او بې موخې خوشې په واټونو کې ګرځېدم راګرځېدم، حمید غریب که هرڅومره نصیحت راته وکړ خو پرمایې لږه اغېزه هم ونکړه اخر مې له حمیده سره مخه ښه وکړه او بېرته دکور پر لور ستون شوم ترو خپلې کوټې ته ولاړم او دډېرې ستړیا او نا ارامې له امله په کټ کې وغځېدم او په سوچونو کې لاهو شوم ، سوړ باد له ونو راتېرېده او په کړکیو لګېده، زه بې حاله اوله وېرې سره سوچونو وړی وم او په پایله کې له خپلو سوچونو ستړی شوم او دهمدې سوچونو سره خوب یووړم.

په دې ورځ لږ څه دمخه دنورو ورځو په پرتله را پاڅېدم او په ډار او وېرې شرکت ته ولاړم کله چې شرکت ته ورسېدم او دننه شوم غیر له ساتونکو، نور څوک لانه و راغلي ، خپل دفتر ته ننوتم بې سابقې وېرې مې زړه رامحاصره کړی و له ځانه سره به مې ویل هره ګړۍ دا شونتیا شته چې دشرکت مشر له اړې سکالو خبر شي او ما زندان ته ولېږي.

ددې سوچ له کبله چې ما به زندان ته لاس تړلی بوزي ډېر وېرېدم حتی لړزې هم پسې را اخیستی وم ، خو چاره څه وه ، ځکه ما پخپله خپل ځان برخلیک ته سپارلی و او دا دبرخلیک خوښه وه چې څه یې زما پر سر راوړل ، زه یوه داسې څپه وم چې غاړې ته په رسېدلو سره له منځه تللم ، او نابود کېدم، په دې اساس ما باید څنګه ایستلی وای چې په دې وخت کې برخلیک زما په سر لوبه پیل کړه او په دغه جوارۍ یانې لوبه کې برخلیک کامیاب شو !

نږدې غروب و چې دشرکت یوه مشر دیوه مهم قرار داد لپاره زما څخه دصندوق دپیسو غوښتنه وکړه، زه ګونګ او ګنګس شوم نه پوهېدم څه وکړم، دستي مې دحمید کور ته ټیلیفون وکړ خو بیا هم له بده مرغه چې هغه نه و ، یو څوک مې دپلار پسې ولېږه خو پلار یې زما پیدا نه کړ، بالاخره کومه بدبختی او رضالت چې ما پخپله په ځان راوړی و دشرکت خاوند پرې خبر شو او لکه څنګه چې نوموړی زما دپلار ملګری نو په هماغه شپه یې زما پلار شرکت ته راوغوښت او دغلا خبره یې ورته وکړه ، پلار مې هم په ښکاره دشرکت مشر ته وویل: لکه څنګه چې زه مې د زوی معرف یم نو پولیسوته یې وسپارئ تر

(c) ketabton.com: The Digital Library

څو ورتهل شي او خپله سزا ووېني ځکه نوموړی غل دی او څوک چې غلا کوي باید سزا ووېني ولو که زما زوی هم وي.
کوم ځواب چې زما پلار د شرکت مشر ته ورکړو نو هغه هم اجباراً زه پولیسو ته وسپارلم او زه په داسې حال کې چې د پولیسو تهولو پوښتنو ته بې ځوابه وم دوسیه یې راته جوړه کړه او د محاکمې په موخه یې زندان ته وروستم.
درې میاشتې وروسته یې زه د محاکمو په یوه محکمه کې محاکمه کړم، هغوی تېنګار کاوه چې زه ورته د غلا لامل ووایم ، خو د خبرې له سپیناوي او حقیقت څخه مې سترګې پټولې ځکه داسې ونه شي چې خلک زما او رویا له داستانه خبر شي.
په همدې دلیل د قاضي پر وړاندې غلی او بې ځوابه ودرېدم او چوپتیا مې غوره کړه ، کله چې قاضي ځیرشو چې زه غلی یم او په هېڅ وجه ورته د غلا لامل نه وایم نو مجبور شو زه یې لس زره تومانه د غلا په تور په یو کال بند محکوم کړم.
مهمه نه وه چې زه یې د غلا په تور دیوه کال لپاره محاکمه کړم او محکوم شوم او دې کار راته کوم اهمیت نه درلود چې زه د غله په نامه پولیسو ته ور وپېژندل شوم او تریوه کاله پورې هلته بندي واوسم. بلکې زما لپاره مهم او اړین درویا ژغورل و چې ما دزړه له تله دهغې دژغورلو لپاره دا کار وکړ او دهغې دروغتیا لپاره مې دا قرباني ومنله او یو کال زندان مې په پراخه تنده ومانه.
په هر حال هغه مهال ما چوپتیا غوره کړه اودا پړه مې په ځان ومنله که ربنتیا ووایم هغه وخت اصلاً زه هیڅ په خپل حال نه وم ،یوازني شي چې ماته ارزښت درلود ، درویا صحت او روغتیاوه او د همدې کبله مې هم دا پیتې په خپلو اوږو واخیست اونړی، ته مې ځان دغله په نامه وروپېژانده خو خپل وجدان اوضمیرته نه وم پړځکه مادخپلې مینې لپاره قرباني ورکړې وه اودغه قرباني مې دزړه له تله ومنله اویو کال زندان ته مې تېروډرزاوه.
په زندان کې و چې زه د ژوند ترخه حقیقت سره آشناشوم اوداحس مې هلته وکړچې رښتیاهم آزاري څومره خوند لري .ځکه اوس نو آزادي، اوزندان ترمنځ یوه جګ دېوال وجوددرلود.له دیواله هاخوا آزادواونېکمرغوخلکوژوند کاوه اوهم دخپل ژوند دجوړېدوپه هلوځلو کې ول ،خوله دېواله دېخواکیسه بل ډول وه ،بس یوازې ورځې دشپې اوشپې د ورځې په نامه سباکېدلې ،ترڅومحکومیت یاکومه سزاچې ورته ټاکل شوې وه بشپړه کړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

انسان په زندان کې دځینوزندانیانوله روحیې څخه سخت په تعجب کې کېږي چې ښه ښېلګه یې هغه شمېر زندانیان دي چې داعدام یاابدي حبس حکم پرې صادرشي خودوی هېڅکله خپل اُمید له لاسه نه ورکوي او هېڅکله دخدای له درباره نه ناهیلې کېږي.
دوی چې هریو ډېر بداوناوړه برخلیک لري هېڅ کله نه غواړي چې خپل خوږژوند یې په داسې ځایونو(زندان) کې په حبس تېرشي اوډېری یې نه پوهیږي چې ولې برخلیک په یوه داسې برخلیک اخته کړل اوهمدارازهغوی په دې ګروهه دي چې انسان په هرځای کې چې وي او په هرپېرکې چې وي بویه ناهیلی نشي.
کله چې قیدیان زماله بنده خبرشول نوټول راڅخه راټول شول اوراته یې وویل خوشحاله اوسه ډېر نېکمرغه سړی یې ځکه ته یوازې یوه ورځې دلته یې اوبېرته آزادیږې ،رښتیاهم چې خبرې یې ماته له تعجب ډکې وې خوچې کله یې بشپړه توضیح ورکړه نوهغه وخت پوه شوم چې دوی رښتیاوایي ځکه هغه څوک چې دابدحبس یااعدام په حکم محکوم شوي هغوی ته یوکال یوازې یوه ورځ ده اوبس او هرڅنګه چې وي دایوکال تېریږي اوپه پایله کې قیدي آزادېږي خو څوک چې دابدي حبس یااعدام په حکم محکوم شوي وي هغوی ته بیایوکال او اوولس (۱۷) کاله کوم ځانګړې ارزښت نلري، خوددې سره سره بیاهم هغوی هیله لري چې ګوندې یوه ورځ عمومي ښښنه اعلان شي اودوی دابدي حبس یااعدام څخه خلاصی ومومي.
خو پخپله دطبعي غریضې له پلوه هرانسان ته ځان خوږدی او دې ته چمتودی چې دزندان د دېواله ترشاه هره ورځ مړشي اوبیاژوندی شي خوهېڅکله نه حاضریږي چې اعدام شي !!
دغه ډله خلک سره ددې چې پوهېږي مرګ حتمي دی اویوه ورځ نه یوه ورځ سړی مړکېږي خوبیاهم بې کچې زیارکاږي چې په اسانۍ مرګ ته تسلیم نشي ، ددوی په اند ددوی مبارزه بایدیوه پنداوعبرت وي دهغه چالپاره چې په خوراوړې اشتباه ځان معدوم شوی حس کوي !
کله به چې ماهغوی ته درویاپه اړه خبرې ویلې اوکله به مې چې خپل احساس اومینه درویاپه هکله دوی ته وویله نوهغوی به راته وویل ، ناهیلې مه اوسه مبارزه اومجاهده وکړه ،موږهم مور ،پلار، خور،ورور،ښځه اوبچي لرو،خو په زندان کې مو هېڅکله هغوی هېر نه کړل اوهېڅکله ناهیلي نشو ، ددوی خبرو به ماته نوی ژوند راوبخښه اوهیله من کولم به یې او کله به مې چې له ځانه سره سوچ وکړ چې زما په بندي کېدو دبل انسان

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوند له خطره بچ کېږی او له مرګه ژغورل کېږي نو دخوشحالۍ احساس به مې کاوه ، رویا زما لپاره هر څه وه او دهغې له کبله زما زنداني کېدل ماته هېڅ ډول ارزښت نه درلود .

ژوند په زندان کې له بهر سره غیر له محدودیته دومره توپیر نه درلود ، په دې مکان کې چې په واقع کې یوځانګړی ښار و دجګو دېوالو تر شاه یې یو شمېر انسانانو دخپل ژوندي پاتې کېدو له کبله یوازې ژوند کاوه ، زه هم ددغې انسانانو په منځ کې دیوې ښې ګاندې په هیله وم او دزندان شپې او ورځې مې سبا کولې زندان ته غیر له حمیده نور مې نه هېڅ خپلوان او نه ملګري پوښتنې ته راغلل او یوازې هماغه و چې زما پوښتنه یې کوله او په څنګ کې یې زما او رویا ترمنځ اړیکه هم وه ما حمید ته دنده سپارلې وه چې هرڅنګه کېږي زما دبندي کېدو څخه رویا ته څه ونه وایي او هغه هم راسره ژمنه کړې وه چې خپله پوره وسه به وکړي چې دا خبره ترې پټه وساتي او رویا ترې خبره نشي. سره ددې دومره ډاډه کېږنې چې زندانیانو ماته راکولې خو بیا هم ماځان یوازې بې له رویا مړ ګاڼه ، په ورځو به مې سوچ کاوه اوپه شپو شپو به بې خوبه وم داسې ونه شي چې رویا ماله یاده وباسي. خو لکه څنګه چې مې په خپله مینه باور درلود نو داسوچ به مې ډېر ژر له سره لاړ او... له بله پلوه تریوې اندازې مې خیال هم ارام وځکه حمید ته مې دنده سپارلې وه چې رویا ته ووایی زه یې په اجباري توګه یو اوږده مسافرت ته لېږلی یم او دا باید تر راستنېدو پورې انتظار وکاږي ، خونه پوهېږم چې ولې هر وخت په زندان کې درویا په سوچ کې وم اوبې دلیله مې زړه درزا کوله ، ډېر ځلې مې داهیله کوله چې ای کاش درویا رخصتیدو پرمهال (له روغتوون څخه) زه هم آزاد وای او تر کوره مې بدرګه کړی وای ، او یو بل مو په غېږ کې ټینګ کړی وای او ښکل کړی مو هم وای.
او دغه راز ما ورته د پوډرو دترکېدو مبارکي هم ورکړی وای ، زړه مې غوښتل چې وروسته له روږدېدا څخه یې یونوی اوسوکاله ژوند سره یو ځای پیل کړو او نېکمرغه واوسو خوافسوس چې هېڅکله مې داهیله ترسره نشوه ، ځکه زما لا تازه پنځه میاشتې په جېل کې تېرې شوې وې چې رویا له روغتون څخه رخصت شوه ، خو زما چې دوه میاشتې په محاکمه او درې میاشتې په زندان کې تېرې شوې نو بویه چې پاتې اووه میاشتې نورې هم په زندان کې تېرې کړی وای.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په هر حال دي سکالو زه خورا ډېر زيات زورولم په داسې حال کې چې مطمئن وم حميد زما په غياب کې په خورا ښه توګه درويا پالنه کوي تر څو له زندان خلاص شم نو په دې وجه ډېر کلک د خپلې او رويا راتلونکې ته په تلوسه کې وم.
يوه ګونګ او مبهم احساس شپه او روځ په زندان کې زورولم ، کله به چې غروب پيل شو او ورځ به مړه شوه نوزه به په يوه کونج کې کښېناستم او په سوچ کې به ډوب شوم.
ښايي تاسې باور ونکړئ ، خو په جرات ويلای شم چې غم لړلی او خپه کوونکی غروب دزندان غروب دی ، ټول شيان په زندان کې دغروب پرمهال رنګ الوتي او مړه ښکاري ، حتیٰ غړونه هم د ورځې په دغه وخت کې محزون تر غوږو کېږي دجېل غروب ددغې ځانګړتياوو په درلودلو سره زه اور تــــه راکاږلم او په خورا سرعت سره يې زه غم ځپلې او خپه کولم ، په داسې حال کې چې وايي خورا غم لړلی غروب دژوند غروب دی ، خو زه په دې ګروهه يم چې دزندان دغروب څخه بل غم لړلی او غمګين غروب وجود نلري.
دژوند له غروب سره سړی دتل لپاره دخاموشۍ نړۍ ته ځي خو په زندان کې دغه ځان وژونکې او دردونکی غروب هره ورځ تکرارېږي.
په واقعيت کې دجېل دغروب پېلېدل زما دغمونو ، رنځونو او تر خو اوښکو پيليد ل وول.
دغروب ژړا مې دزړه يوه تياره سلول ته آرامي بخښله ، کوښښ مې کاوه چې ځان دجېل له چاپېريال سره عادت کړم او خواه ناخواه لکه څنګه چې انسان په ژوند کې له هرشي سره عادت کوي ماهم په پايله کې دزندان له چاپېريال سره عادت وکړ. کله به مې چې زړه تنګ شو او د رويا يادونه به راپه زړه شول نو لکه ماشوم او ښکې به مې تويېولې خو بيا به مې هم زړه ته تسکين ورکاوه ، ځکه يوه ورځ نه يو ورځ به له جېل څخه خوشې شم او بيا به خپلې محبوبې رويا سره کښېنم او مجلس به کوم. خو افسوس چې انسان هېڅ کله دخپلو هيلو او غوښتنو په خلاف هغه څه چې پېښېږي فکر نه کوي خو په حقيقت کې انسان بويه هېڅ کله په دې هيله ونه اوسي هغه څه چې غواړي هرومرو رښتيا شي. هرڅوک بويه دا ومني هغه پېښې چې اټکل يې هم نه کېږي ممکن هره شېبه دانسان مخې ته راشي او دژوند لاره يې وربدله کړي. لکه ماته چې په اټکلي توګه راپېښه شوه او مايې په خوب کې هم اټکل نه کاوه.
دهغې ورځې نېټه ليک (تاريخ) مې سم په يا دنه دی خو تقريباً دوه مياشتې مې آزادۍ ته پاتې وې چې يوه ورځ حميد مې دحال پوښتلو ته راغی ، څېره يې دمخکې په څېر نه وه ، له ورايه ښکارېده چې په کوم کړاو کې راښکېل دی ، کله مې چې ترې دورپېښې شوې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستونزې په اړه پوښتنه وکړه ، نو لومړی يې پر ما ژمنه (قول) وکړه چې خپه نشم ، ما ورسره ژمنه وکړه ، نو په لړزېدلي اوازيې داسې بې له سريزې (مقدمې) پيل وکړ : ((بهمنه: رويا غواړي چې په مسافرت ولاړه شي !))
ددې خبرې په اوريدو مې تيندک (ټکان) وخوړ او بې اختياره مې چيغه کړه.
((ولې ؟ولې حميده ؟ دڅه لپاره غواړي ولاړه شي ؟))
حميد په تاسف سره سروخوراوه ويې ويل: ما ډېر کوښښ وکړ چې دهغې (رويا) مانع شم خو هغه له حقيقت څخه خبره نه ده او داسې ګومان کوي چې زه ورته دروغ وايم او تا هغه دتل لپاره پرېښې ده ، ځکه خويې پرون له ما څخه ستا دځای ځايګي پوښتنه هم وکړه او ويل يې چې زه ليک وراستوم ، خو ما بيا هم هماغه زړه خبره ورته تکرار کړه او منفي ځواب مې ورکړ ، نو ځکه يې دمسافر ي هوډ وکړ او چې کله مې ترې لامل وپوښت ويې ويل : ته په هرڅه پوهېږې او ماته درواغ وايې ، زه بهمن دتل لپاره خوشې کړې يم که نه هېڅ شونتيا نلري چې هغه دې په دومره وخت کې زما پوښتنې ته رانشي او ته ددې لپاره ماته درواغ وايې چې حقيقت زما دخپګان لامل ونګرځي او زه هم په اجباري توګه مسافرت ته ځم ؛ څو لږ ارام وکړم. سترګې مې په ډېرې نا هيلۍ دحميد پر لور وروا ړولې او ورته مې وويل: حميده که هغه نه پوهېږي چې زه چېرې يم نو ته خو پوهېږې ! ؟
((هو : زه پوهېږم خو څه وکړم ، چې زما کوښښونه درويا دقانع کېدو لپاره بې پايلې شول هغه نور په هېڅ صورت زما خبرې نه مني او وايي که بهمن په مسافرت تللی نو لږ تر لږه پته (آدرس) خو يې ماته راکړه ترڅو يو ليک خو ورته وليکم ؛ رويا وايي: بهمن خو يوه شېبه هم له ماپرته نشوه تېرولای ، اوس څنګه مياشتې او کلونه له ماليرې تللې دی ؟
په همدې دليل هغه نور په هېڅ وجه زما خبره نه مني او زه ورته ديوه دروغجن په توګه معرفي شوی يم !)) تر لږ سوچ وروسته ځير شوم چې حميد ريښتيا وايي ، خو ماهم چاره نه درلوده ځکه ما خو ترنن ورځ پورې ټولې خبرې پټې کړې وې نو څنګه دحميد په وسيله ټولې خبرې رويا ته ووايم په داسې حال کې چې دزندان موده مې هم نږدې په بشپړېدو وه . نه هېڅ کله ، نه ، داغير ممکنه وه ،داسې مې انګېرل چې هر څه پای ته ورسېدل او ما رويا له لاسه ورکړه دامهال مې درويا نه شتون ښه په کلکه احساس کړ خوددې ټولو سره سره به مې بيا هم ځان ته تسکين ورکاوه چې هرڅنګه کېږي بايد دزمانې له تاړاکونو سره مقابله وکړم ، او کېدای شي هرڅه سم شي خو له بده مرغه دمقاومت کولو توان هم له ماکډه کړې وه ، په همدې دليل په ناڅاپي توګه مې په ژړا پيل

(c) ketabton.com: The Digital Library

وکړ او له خپل ملګري حميد څخه مې د مرستې غوښتنه وکړه ، هغه په ډېرې ارامۍ سره چې زه اذيت نشم وويل : ((بخښنه غواړم بهمنه په دې اړه چې زما څومره توان و مرستې مې وکړې خو اوس هيڅ هم نشم کواى !)) په داسې حال کې ډېر خپه ، نا چار او اوتر وم خو بيا مې هم له حميد څخه هيله وکړه چې په دې اړه هرڅنګه يې چې خوښه وي ، څه کاروکړي ، څو رويا پاتې شي او د مسافرۍ خيال له دماغه وکاږي ، هغه هم په کلکه ژمنه وکړه چې تر خپلې وسې به لازيات يوځل بيا کوښښ وکړي او له دې وروسته يې له ما سره خداى په اماني وکړه او ولاړ.

زړه مې ډېر ناکراره و دزندان يوې خونې په کونج کې سوچونو پسې واخيستم اسمان لړلړ توربدو ، درښا استازو خپل ژوند له لاسه ورکاوه ، اوپرځاى يې دشپې تورې تيارې او ظالمې وړانګې چې غولۍ غولۍ راروانې وې او دخاموشۍ انګازې يې خورولې ځاى ونيو.

وخت بې له وقفې پرمخ روان و اوپېښو هره شيبه دلسګونو او سګونو ژوند اخېستو زه هم په يوه بوي ناک کونج کې دخپل تباه شوي ژوند او برخليک په سوچ کې وم ژړل مې بې له دې چې زه وغواړم او که نه ، غتې او ترخې اوښکۍ چې يوازې قلم يې انځورکښلاى شي تويېولې . البته دا اوښکې يوازې زما دسترګونه وې بلکې زړه مې هم ورسره ژړل او وينې يې تويېولې ، داسې احساس مې وکړ چې دلومړي ځل لپاره په رښتيني توګه دماشومانو په څېرله زړه نه ژاړم ، ټول هغه سرې چې په ژوند کې ژړاته اړکېږي او دکومې ستونزې له کبله ژاړي نو هغه وخت زما ؛ په حال ښه پوهېداى شي او زما دزړه درزا اورېداى شي او هغه وخت بيا پوهېږي چې دمجبورۍ او غم ژړا څومره ترخه او ستونزمنه ده ، سړى چې کله د ذليل توب او غم احساس وکړي او غرور يې ترې واخيستل شي نو نور ژوندى نه دى ، او هسې دبُت په شانې جسماً موجود وي او ما هم په هغه وخت کې همداسې يو اکر درلود ، هيڅ چاره مې هم نه درلوده ، نو مجبور وم چې په دغو لمبوکې وسوځم او ځان ورسره عادت کړم.

هغه شپه مې ډېره په سختۍ او کړاو سره په زندان کې تېره کړه او کله چې سهار شو بې له دې چې دسهار چاى وڅښم دزندان په غولي کې مې په قدم وهلو پيل وکړ ، له هيڅ چا سره مې خبرې نکولې او يوازې دخپلو ګونګو او مبهمو سوچونو په درياب کې ډوب وم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

غرمه مې هم دبې اشتهايۍ او زړه بدوالي له امله ډوډۍ ونه خوړه او همداسې څو غرمې سهار او شپې مې ډوډۍ ونه خوړه او يوازې مې دزندان په غولي کې ګامونه اوچتول څو چې حميد مې پوښتنې ته راغی.

دهغه راتګ ماته يو ډېر بد زېری و، او ډېر کوښښ يې هم کړی و خو ، بالاخره ترې رويا شېراز ته تللې وه. ددې خبرې په اورېدو سره زه ډېر خپه شوم خو حميد ماته ډاډ ګيرنه راکوله ، او راته ويل به يې چې ستا دبند وخت هم نورلږ پاتې دی او کېدای شي ډېر ژر په دې نږدې وختونو کې راخلاص شي ، نو بيا ته پخپله هم کوای شې چې شيراز ته درويا ليدلو لپاره ورشې اوسربېره دبخښنې په غوښتو سره چې دادومره موده نه وې ورسره يو ښه ژوند پيل کړې او .....

که رښتيا ووايم نو دحميد خبرو په هغه وخت کې ډېر تسکين راکاوه او څو شپې به قرار کېدم له هغه مې هيله وکړه چې زما ترخلاصېدو دمخه دې يوځل هرومرو شېرازته ولاړشي او درويا پوښتنه دې وکړي او د ډاډګېرنې ترڅنګ دې زېری هم ورکړي چې زه په دې نږدې بو کې له مسافرت څخه راځم......

حميد راسره ژمنه وکړه چې ولاړبه شي خو په تلوتلوکې يې بيا هم ټينګار وکړ چې خپګان ډېر ونه کړم ، او ددې تر څنګ يې درويا يو ليک هم راکړ ي دتګ پرمهال يې ليکلی و او په هغه کې يې دخپلې سيمې پته راته ليکلې وه چې زه ورشم نو په هغې پته ورسره اړيکې ټينګې کړم.

دحميد له تګ څخه ورسته په ډېره تيزۍ خپل ځای ته راغلم او په ډيره بېړه مې درويا ليک پرانيست چې وګورم څه يې راته په کې ليکلي دي ،کله مې چې درويا ليک پرانيست نو رويا ډير ښايسته ،دزړه له سوزه او داحساساتو څخه ډک ليک يې ليکلی ؤ.

((زماګرانه بهمنه....

دا ليک ديوې غمجنې او يخې ورځې په پای کې ليکم ،اسمان ډېرو بدو تورو وريځوپوښلی دی ،او زه ډېرخپګان پسې اخستی يم ، ستا انځوراوجسم هروخت راته مخکې مخکې کېږي ،اوپرمايې خوب اوارام زهر کړي دي.

زما ګرانه بهمنه: نن ښايي زما په ژوند کې ترټولوبده اوکرغېړنه ورځ وي ،ځکه د لومړي ځل لپاره ما ديوه تريخ اوزړه دردوونکي مېښې څکه وکړه ،نن مې وانګيرله چې ته نور له ما سره مينه نه کوې او دتل لپاره دې ترک کړې يم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما ښایسته ګله ،زما ښایسته بهمنه ،ته دومره بې مینې اوبې وفا وې چې زما دناروغۍ پرمهال حتیٰ یوځل هم زما دپوښتنې لپاره روغتون ته رانغلې ،په داسې حال کې چې زما سترګو ستا انتظارکاوه ،ماتل داسې فکر کاوه چې ته به یوه ورځ ضرور زماپوښتنه کوې اوزمادغه سترې انتظاربه پای ته رسوې.
خوافسوس چې دایوه تیروتنه وه او تا ترآخرې شېبې پورې په روغتون کې زماپوښتنه ونکړه اوزماسترګوهمداسې ستاراتګ ته لارې اوشېبې څارلې.
زمادژوندهیلې ، زماډېرښایسته محبوبه ،زمادزړه سره ،زه درسره ډېره ډېره مینه کوم ،حتی غواړم عبادت دې وکړم ،خوځه وکړم په خپله بې مینې اوبې وفا وې داته وې چې زه دې یو ځلې پرېښودم اوحتی یوورکی لیک چې ډېر څه په کې پراته وي راته ونه لیکه ،خوزماګرانه بهمنه پدې خبره پوه شه چې زه تل له تا سره مینه کوم اوترڅوچې ژوندۍ یم ستا مینې ته به وفاداره یم.
ته زمادژوند د ښکلاوګل یې ،ته یوازنی کس یې چې زماویجاړ شوی زړه دې ورغاوه ډاډه اوسه چې بې له تا به هېڅوک زماپه زړه کې ځای ونه نیسي اونه به ورته ځای ورکړم.
دادرسره زماژمنه ده ،زما ګرانه بهمنه ،غواړم چې کله مړه شم نوقبرمې وسپړې او وګوره چې زماپه زړه څه لیکل شوي ،اوکه چېرې په هغې ورځ هم ستامینه زماپه برخه شوه نووبه ګورې چې زما پرزړه یې لیکلي یوازې له تاسره مینه کوم.
زماګرانه بهمنه ،ستاښایسته اوجذابې سترګې ماته الهام راکوي اوزه بې له دې هېڅ یم مړی یم ،خونه پوهېږم چې ولې دې ونه غوښتل چې هغه زماشي ،نه پوهېږم نه پوهېږم ولې دې یوازې پرېښودم اوراڅخه ولاړې ، آخرولې ؟
اې زماګرانې ګلې کاشکې چې ته پوهیدای ،څومره درسره مینه لرم ،اوڅومره مې زړه غواړي چې ستاپه څنګ کې واوسم،اوستانه بغیرخو زه هېڅ یم ،هېڅ.
زماښایسته بهمنه ،زمادژوندښکلا خوښونکیه ،زړه مې غوښتل چې تاهم لکه زما په څېرماسره مینه کړې وای.
کاشکې چې ته پوهیدای چې په داسې یوچټل اوناولي وخت کې یوه غریبه ،مظلومه اوبې کسه نجلۍ ستاپه پاک او سپېڅلي عشق کې سوزي،لمبه کیږي چې داعشق اومینه یوازې ستاده.
بهمنه او....

(c) ketabton.com: The Digital Library

زماګرانه ،هیله درڅخه کوم چې حداقل هېره مې نکړې ځکه زه هېڅکله تا نه هېروم .زه نن شپه چې یوه توره تیاره شپه ده ستا په یاداوښکې تویيوم ،اوبویه ووایم چې نن شپه ما لپاره داوښکو تويیولو اودغم شپه ده .

زه اوس مهال دخپلو برباد شویو هیلو پسې افسوس کوم ، او نه پوهېږم چې ستا دناڅاپې تېښتې او لیرې والې لامل څه و ؟

زما ګرانه بهمنه ، که چېرې په رښتیني توګه یوه نجلۍ میینه شي نو هېڅکله ددویم سړي مینې ته په خپل زړه کې ځای نه ورکوي ، او ای زما دزړه ټوټې زه ستا په هکله داسې یم .

زما بهمنه ، زما ډېر ګرانه ، که چېرې دې ولېدل چې کومه ځوانه نجلۍ دهدېرې پر لور بیایي نو زما لپاره یو څو ګامه دهدېرې پر لور ورسره لاړ شه او څو اوښکې پسې تویې کړه ، ځکه دغه جسد سم زما دبې ځانه جسم په څېر دی چې سوی او ایرې شوې دی ، اولکه څنګه چې له خاورې نه جوړ شوي یو بېرته خاورې کېږو .

زما ګرانه بهمنه ، نن چې دغه دخاطرو او شپېو ښار پرېږدم او ترې ځم پوهېږې څومره راته ګرانه او ستونزمنه ده او پوهېږې څومره پرې زورېږم ، دلومړۍ ورځې اشنایي او دساعتونو مزې او خوندونه چې سره یو ځای وو راپه زړه کوم او بې اختیاره اوښکې تويیوم .هغه اوښکې چې دتللې مینې او شپېو استازې کوي، دهغې مینې چې تل به زما په زړه کې ځای لرې ، خو له بده مرغه چې تا هغه مینه ډېره زر وېره کړه او وېره څه چې لا پر قبر دې ورننویسته ، زما لپاره هم خدای جل جلاله یو دی او هم بهمن ، دادهرې رښتیني او پاک لمنې نجلۍ سیندکې (قاموس) دی چې دیو چاسره دزړه له کومې مینه کوې .

زما دزړه سره زه ځم او اطمینان لرم چې یوه ورځ به ته ددغې تللې مینې پسې خپه شي او پښېماني به ښکاره کړې ، او په ژوند کې به دې تل افسوس کوې چې زموږ مینې ولې ثمره نه درلوده .خوګرانه بهمنه دایوه خبره په یاد وساته او هغه داچې داته وې چې زموږ دمینې دېوالونه دې رنګ کړل او زموږ دزړونو مراندې دې وشکولې خو زه هېڅ کله درښتیني مینې په منځه تللو باندې ایمان نلرم ، مینه که په رښتیني توګه واوډل شي نو تل پاتې کېږي . او مرګ هم زړه نشي کوای چې رښتیني مینه له منځه یوسي . خو دغه نېکمرغي او خوشحالي اوس دتل لپاره له منځه تللې او مړه شوې ده ، او داسې کېدای هم شي چې زه داسې تصور کوم چې دتل لپاره مړه شوې ده .

زه یوازې دخپلې لېوالتیا او ستا په نغوته (اشاره) چې زه دې پوهولم چې وېره کړې دې یم له تا څخه بیله شوم ، په داسې حال کې چې زما زړه یوازې ستا دمینې پسې درزېږي او

(c) ketabton.com: The Digital Library

لکه ویشتلې مرغۍ درپسې تېوپونه وهي تر څو چې زه ژوندۍ یم هېڅ کله به دې هېرنکړم او تل به مې په یاد اوسې ، دخدای په امان زما ګرانه بهمنه خدای په امان ای زما د زړه او ژوند عزیزه ، خدای په امان...))

څوک چې هېڅ کله تا نه هېروي ((رویا))

کله چې مې درویا لیک ولوست نو لیک مې بې اختیاره له ګوتو وغورځېداو پرځمکه ولوید زړه مې غوښتل چې چیغې ووهم او رویا ته ووایم چې زه بې وفا نه یم ، او دابیلوالی ، مصلحتي دی ، غوښتل مې چې رویا دلته وای او هرڅه یې لیدلای وای او په دې هم پوه شوی وای چې زه ولې او دڅه لپاره په زندان کې پروت یم ، اوولې یې لېدوته نه ورتلم ، خو افسوس مخکې له دې چې چیغې او کوکارې مې د رویا غوږو ته ورسېږي زما په ستونې کې زندۍ شوې او دبې پایه دریاب په څپر سوچونو کې ډوب شوم.

شپږم څپرکی

ورځې او اونۍ تېرې شوې او په پایله کې زه دخپل پاتې شونې قید له تېرولو څخه وروسته آزاد شوم په کومه ورځ یې چې ماته خبر راکړ خوشې کېږم نږدې و چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

دخوشحالۍ نه لیونی شم په ببره مې دزندان له ملگرو سره خدای پاماني وکړه او په داسې حال کې چې دهغوی د ژرخلاصېدو هیله مې هم کوله دزندان له تورو او خېجنو تمبو راووتم او خپلې جامې مې وڅنډلې.
دپسرلي یوه ښایسته او سینگار شوې ورځ وه ، گلانو ټولنې ته رنگارنگي ورکړې وه د ونو پاڼې شنې او طبیعت په بشپړه توگه پسو ل شوی و ، دپسرلي زوږ او غوغا انسان ته نوی رنگ او قوت ورکاوه، ډېر ښایسته او پوست باد (نسیم) چې د ونو له پاڼو څخه تېرېده اویوه ترنمي فضایې جوړه کړې وه ، زما پر وجود ډېر خوږ او ارام ارام لږېده ، زه دښار غټو او بر لرونکو سړکونو ته ورسېدم اوس مهال له یوه کال بند وروسته بیا هم دخپلو خلکو او هېوادوالو په منځ کې وم ، دآزادۍ احساس مې په ټول وجود دخوشحالۍ واکمني کوله ،دخلکو له زوږ ، غوغا او راکړې ورکړې څخه مې بې گڅې خوند اخېسته. هغوی آزادول او هر کار یې چې زړه غوښنه کوو یې ، یوه شببه خو گونگو او مبهمو سوچونو ددوی په هکله پسې راخیستی وم. خووروسته مې په ښار او واټونو کې هلکان او نجونې لیدلې چې په واټونو کې لاس تر لاس او څنگ ترڅنگ ، میده میده روان دي. او دخپلې گاندې لپاره ځان سره نقشې مطرح کوي.
لاسي پلورونکي مې لیدل چې په خپل ماهرانه او جگ اواز چیغې وهي او خپل مال پلوري. دسینما ترڅنگ گڼه گوڼه خورا زیاته وه او هرچا سینما ته دتللو لپاره صفونه جوړ کړي وو ، زوږ او ځوان ، وړ او غټ ټول په خپلو کارونو بوخت ول او ددوی غوغااو شور ماشور دښه اوخوشحاله ژوند زیری ورکاوه.
دنیوونونو (څراغونو) بېلا بېلو رڼا گانو یو ډول ځانگړې ښکلا ښارته وربخښلې وه او ما لکه دلومړي ځل لپاره چې په دې ښارکې پښه ایښې وي گونگ او مبهم روان وم ، هرڅه راته نوي برېښېدل ،زړه مې غوښتل چې دجېل یوکال بند ، عذابونو غمجنیو او ستونزو څخه وروسته په آزاده توگه ښارکې وگرځم او خپلې تېرې خاطرې دویم ځلې راژوندۍ کړم ، ساعتونه بې موخې په ښارکې دخپل خلاصون دنمانځنې په یاد وگرځېدم ، دشپې نهه نیمې بجې وې چې ستړی ، ستومانه او خوشحاله دحمید کور ته ورغلم. هغه زما له لیدلو څخه ډېرخوشحاله شو او دواړو مو یوبل په غېږکې ونیول په دې وخت کې زما له سترگوبې اختیاره اوښکې را بهېدې ، حمید ددې لپاره چې دخوشحالۍ په وخت کې درویا یاد را په زړه نشي مخ راواړاوه او ویې ویل: بهمنه اوس هرڅه پای ته ورسېدل او ته یو ډېر نیکمرغه انسان یې که څه هم په جېل کې پرتاسختې ورځې تېرې شوې خو اوس

(c) ketabton.com: The Digital Library

مهال چې را خلاص شوی یې کوای شي چې شېراز ته ولاړ شي او هلته له رویا سره نوی ژوند پیل کړي په داسې حال کې چې ما پلټنه وکړه هغه دم ګړی په شېراز کې دخپل تره (کاکا) سره اوسېږي او ته کوای شي چې هغه په شېراز کې پیدا کړې او دنوي ژوند په هکله سره خبرې وکړئ ، په غالب ګومان تاسې به ښه او نېکمرغه جوړه یاستئ ،ځکه رویا نوره معتا ده (پوډری) نه ده او ګولای شي چې له واده وروسته ښه ژوند ولرئ ، او ددې دومره کړاونو وروسته یو نوی او خوشحاله ژوند پیل کړئ.
په دې وخت کې چې ستړی هم وم او دحمید دنه مزاحم کېدو هڅه مې هم کوله حمید څخه مې زیاته مننه وکړه او له ځایه راجګ شوم چې ارام وکړم، خو حمید ټینګار وکړ او پرې نه ښودم چې ولاړ شم ، نو دکور مزدور ته یې امر وکړ چې ماته ځای په همدغه خونه کې جوړ کړي ، څو ویده شم شپه مې دحمید په کور کې تېره کړه ،دبلې ورځ پرسهار حمید څه پیسې دپور (قرض) په نامه راکړې او ما پرې دشېراز ټکټ واخیست په داسې حال کې چې حمید مې هم دبدرګې لپاره راسره راغلی و ورسره مخه ښه وکړه او په موټرکې سپور شوم ، څو شېبې وروسته چې حمید راته دخدای په امانی په نغوته لاس ښوراوه موټر دشېراز پر لور حرکت وکړ ، موټر دښار له جګو او اوږدو ، ودانیو او واټونو څخه واوښت او شېراز پر مستقیم سړک سیخ شو او ... اسمان خورا تېزشین رنګ خپل کړی و اود ډېری مغازو څراغونه روښانه ول . موټر دښار له وروستي واټن څخه وروسته دلین سړکه ته سیخ شو ، زړه مې ډېر درزېده ، سوچ مې کاوه چې په شېرازکې درویا سره څرنګه مخ شم ؟ که رښتیا ووایم نو دهغې په هکله سوچونو هم خوشحاله کولم زړه مې غوښتل چې څنګه له موټره کښته شم رویا پیدا کړم او له هغې څخه ددې دومره مودې دناڅاپي ورکېدو بخښنه وغواړم ، که رښتیا ووایم په مخکې ځل چې شېراز ته دخپل خور کره تللی وم ، چندان خوشحاله ترې نه وم نو همدا لامل وچې شېراز مې ښه نه ایسېده خو داځل مې موخه دخور کورنه و ، په داسې حال کې چې کوای مې شول دخپلې خور په ښایسته او مجلله کور کې یې هم واړوم ، خو دخور کور نه راته دسړک پریوه څنډه پرېوتل هم ښه ښکارېدل ، نه دخور کور.
له هغې مودې مې را په دې خوا له خورڅخه ډېره کرکه کوله ، هغه یوه ډېره پسته او رذیله ښځه وه ځکه پیسو او دنیا یې سترګې ړندې کړې وې او هېڅ چا یا څېز ته یې پاملرنه نه کوله.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خور مې ددې ټولې پانګې سره سره ماته لس زره تومان رانکړل ، په داسې حال کې چې زه يې نړدې څوک هم وم او ددې لس زرو روپو له کبله ما ميا شتې ، مياشتې په زندان کې تېرې کړې . وروسته له زندان مې له ځان سره پرېکړه وکړه چې نه يوازې دخپلې خور بلکې دخپلې ټولې کورنۍ سره اړيکې ونه نيسم او ځان ترې څنګ ته کړم او دا کار مې هم وکړ .
دهغوی ټولو څخه مې کرکه کوله ، ځکه هغوی زه ربښتينی او امين نه بللم په داسې حال کې چې هغوی په ميليونونو روپۍ درلودې اونه يې غوښتل چې دهغې څخه لس زره روپۍ ماته دپور په ډول راکړي ربښتياوايي دځينوچې پيسې زياتې شي انسانيت يې هم کمېږي .
زمادبړايه کورنۍ انسانيت هم مړشوی وو.هغوی حتیٰ په جېل کې هم يوځل زماپوښتنه ونکړه اويوځل لپاره يې هم زماتېروتنه ونه بخښله اوهېڅ کله يې ونه غوښتل چې يوځل زمادغلاد لامل پوښتنه وکړي چې ماولې غلاکړې ده ؟
پلارمې هم يوځل زماليدو ته رانغی اوهېڅ کله يې ونه غوښتل چې حقيقت له ماڅخه وپوښتي نوپه دې توګه ددغې کورنۍ سره زماتړاوکومه مانانه درلوده اوپه واقعيت کې زمااودهغوی ترمنځ يوه فاصله پيداشوې وه چې دافاصله به زمادژوند تروروستۍ سلګۍ پورې دوام ولري ،په دې توګه مادخپلې کورنۍ سره داړيکوشکېدلوپه هکله دخپل وجدان په محکمه کې خورازيات سوچ وکړ خوغيرد رويا بل هېڅ څوک ماته دکورنۍ غړي نه برېښېدل اويوازې رويا ته مې ذهن تللوکله چې شېراز ته ورسيدم بې له دې چې سوچ وکړم کومه خورهم پدې ښارکې لرم راساً ميلمستون ته ولاړم اويوه خونه مې اجاره کړه کله چې مې ټول څيزونه په خونه کې ځای پرځای کړل دميلمستون څخه د رويا دپيداکېدلوپه موخه راووتم اودرويا دتره پته چې راسره وه دهمغې پرلور مې حرکت وکړه ډېره شېبه دکوڅې سرکې يې ودرېدم چې ګواکې رويا پخپله دتره له کوره راووځي خونه يوازې رويا بلکې هېڅ څوک درويا دتره له کوره راونه وتل.
په همدې پارمې مخپټيينه وکړه چې هر څنګه کېږي درويااله حاله ځان خبرکړم په دې اند دکوڅې برسرکې دوکان ته چې خاوندېې دميز ترشاه څوکۍ کې ناست و ور روان شوم چې له هغې څخه پوښتنه وکړم کله چې وروررسېدم نويوه يخه پيپسي مې هم ورڅخه واخسته اوپه دې پلمه مې درويا دتره په هکله ترې پوښتنې اوګروېږنې پيل کړې ،دزاړه دوکانداره له خبرو پوه شوم چې درويا تره دکورنې سره يوه ورځ دمخه د دې ښار څخه بهر يوه کلي ته دسياحت لپاره تللي دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ددکاندار له دې خبرې وروسته راته ځنډ ښه ښکاره نه شو او له هماغه ځایه مستقیماً دمیلمستون پرلورې روان شوم.
هغه شپه تر سهاره خوب یو نوړم او تر سهاره مې درویا په اړه فکر کاوه، کله مې له ځانه سره اند کاوه چې که رویا ما له دې دومره وخت وروسته وګوري ، مخ رانه ونه ګرځوي او ما دتل لپاره له ځانه ونه شړي، او کله به مې په خیا ل کې لیدل چې رویا له یوه بل هلک سره په ګرمو خبرو بوخته ده او کله به مې سوچ کاوه چې رویا زما له لیدلو څخه ډېره خوشاله شوې او دواړه دخوشالۍ له امله ژاړو او اوښکې تویېو.
البته دا ټول خیالونه او اندونه ول او هېڅ یوه تر دې دمه حقیقت نه درلود.
دا ټول هغه سوچونه دي چې یو رښتینی مین یې مخکې له مخکې په خپل ذهن کې جوړوي او خپل زړه ته پرې تسلیت ورکوي، هغه شپه ما هم داسې یو اکر درلود او هر څه چې مې کوښښ وکړ ویده شم ونه توانېدم دومره په یو او بل اړخ واوښتم راواوښتم چې اخر سهار شو.
کله چې دلمر زرینې پلوشې دغاړه غړې غرونو څخه په ناز او نخرو راواوښتې زه دخوب له ځایه راپاڅېدم او دسهار له چای څښلو وروسته مې له ځانه سره تصمیم ونیو چې نن به ټوله ورځ دشېراز په ښکلیو ځایونو او منظرو کې چکر وهم.
دهمدې تصمیم پر بنسټ لومړی دحافظ صاحب او وروسته دسعدي مزارونو ته ولاړم او له دې وروسته تر مازدیګره پر تاریخي لیدنو او ښکلو ځایونو وګرځېدم، دشپې سترې ستومانه مېلمستون ته ولاړم او په خپله خونه کې تر سهاره ویده شوم، دبلې روځې پر سهار د (جمشېد تخت) ته ولاړم دلمر پرېوا ته پر مهال چې کله بېرته شېراز ته راستنبدم د (کریم خان زند) داثارو دلیدلولپاره هم ورغلم، کله چې دشېرازله عمومي ښارګوټي تېرېدم یوه نه باورکېدونکې صحنه مې ولیده ، لومړی خو مې فکر وکړ چې دا هر څه اشتباه ګورم خو چې کله ښه ځیر شوم که کسم هغه څه چې وینم حقیقت دي.
په یوه زېړ بوخونې موټر کې دننه چې دپارک په څنګ کې ولاړ دی رویا ناسته ده او مجله لولي، اوتر (ترور) شوی وم ، غوښتل مې چې وړاندې ورشم چې په دې وخت کې یو سړی د ډوډۍ پلورنځي (نانوایی) څخه راووت او دموټر جلب ته کېناست او مخکې له دې چې زه کوم ګام دهغوی په لور ورجګ کړم موټر حرکت وکړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه موټر کې چې رویا او هغه نابلده سړی پکې ناست وو ولاړ خو زه لا هاغسې په خپل ځای کې لکه بت ولاړ وم او دهغوی تش ځای ته مې کتل، په پایله کې مې د ډېر ځنډ او خوشې درېدو وروسته په ډېره غوسه او نا ارامۍ سره دیوې ودانۍ پر لور حرکت وکړ.
اسمان کې ورېځې تاوېدې راتاوېدې او دلمر کوم درک نه معلومېده ، ډېر ښایسته خوږ بادلګېده او زما ویښتا نوته یې یوه ځانګړې ښکلا ورکوله ، ما دهغه نا پېژندل شوي سړي په اړه چې رویا ورسره موټر کې ناسته وه او تردې دمه مې نه پېژندلی فکر کاوه ، کله به دې خبرې چې خدای جل جلاله مه کړه رویا او داهلک یا سړی سره ملګري ونه اوسي زورولم ، خو کوښښ مې کاوه چې په حقیقت پوه شم ،خو بیا هم دې اندېښنې دومره زورولم چې دجنون اکر ته نږدې وم.
داسې مې انګېرله چې زما مینه لکه چې داغل شوې او له منځه ولاړه ، او له ځان سره مې قسم وکړ که چېرې دغه ناپېژندل شوی هلک درویا ملګر اویانامزد واوسي نو ډېر بد او خطرناکه غېچ به ترې واخلم ، خونه پوهېږم چې ولې هروخت مې دغېچ اخېستلو فکر کاوه ، نه مې غوښتل چې درویا پر وړاندې کوم کار وکړم ، زړه مې نه غوښتل چې دهغې پروړاندې کوم ډول ګړ نه وکحړم اوزړه مې دې ته نغوته کوله چې زه درویا سره دزړه له تله مینه کوم. ما په رویا باور درلود . هغه څه چې رویا په لیک کې راته لیکلي ول ،هغه به نه ترپښنو لاندې کوي او زه ډاډه وم چې رویا به غیر له ما بل دهېڅ چاسره مینه ونه کړي ، خو هغه ناپېژندل شوی هلک څوک و ؟
هر څومره به مې چې سوچ کاوه ذهن مې کار نه ورکاوه ، یوازنۍ دحل لاره داوه چې په خپله رویا ووینم او هغه وخت به هرڅه روښانه شي ، په همدې ګډو وډو سوچونو کې ما یوه ورځ بله هم تېره کړه ، تر څو چې بله ورځ دمیلمستون څخه دوتلو پرمهال په ناڅاپي توګه په پاتخو (زینو) کې له رویا سره مخامخ شوم. سم نه پوهېږم چې په هغه شېبه کې به ما څه حال درلود . خو دومره پوهېږم چې هغه شېبه ټول رپېدم ، اوښکې مې په سترګو کې ډند شوې وې او دنور تلوتوان مې نه درلود ، اوس نو رویا څو ګامه وړاندې زما پرلور مخامخ راروانه وه خو ماکې نور دومره توان نه و چې وړاندې ورشم ، همدلته یو ځل په خپل ځای کې ودرېدم ، هغه وړاندې راغله او دومره رانږدې شوه چې نور ماته مخامخ ولاړه وه ، ما په ډېره ټیټ اواز چې تا به ویل له ځاه څخه راوځي بې اختیاره ورغږ کړ: ((ته یې......رویا)))

(c) ketabton.com: The Digital Library

هېڅ يې ونه ويل ......په کراره مې خپل لاسونه وراوږده کړل او دهغې لاسونه مې په خپلو لاسوکې راټينګ کړل ، دواړه غلي وو ، که رښتيا ووايم په داسې يوه ښکلي او هيجاني شپه کې زموږ ستوني زندۍ شوي ول او ژبې مو ګونګې وې ،سترګې مو دخوشحالۍ نه داوښکو ډکې وې ، ډېره شپه هوا سړه وه او زموږ ترمنځ سکوت واکمن و څو شېبې وروسته بې له دې چې څه وو ايو په لاره روان شو او ميده ميده ګامونه مو پورته کول.

ددې ناڅاپي ليدو له امله زموږ دواړو ژبې ګونګې شوې وې او دا چې پس له ډېرې مودې بيلتون يو له بل سره يوځای مخامخ شوي وو هېڅ يو هم دخبرو توان نه درلود زړه مې غوښتل چې چيغې ووهم ، هغه په غېږکې راټينګه کړم او په چيغو چيغو وژاړم ورته ووايم چې دادومره موده يوازې ستا په پار په زندان کې وم او ورته ووايم چې دزړه له کومې درسره مينه کوم ، خونه مې شول کولای، يانې ددې خبرو توان مې نه درلود ،او ښايي نه مې غوښتل چې هغه پوه شي چې دادومره موده دهغې له کبله په زندان کې وم ، حتیٰ حاضروم چې هغه ماته بې وفا او بې مينې ووايي خو هېڅکله مې نه غوښتل چې هغه زما دغلا او زندان په هلکه پويه شي ، خو اړ (شرط) داو چې آخر هم بويه خبرې وکړو او تردې زيات سکوت او خاموشي زموږ په منځ کې ښه نه وه . ددې لپاره چې دغه اکر مې بدل کړی واوسي او دخبرو لړۍ مې پيل کړې وي دهغې نه مې غوښتنه وکړه چې کوم ارامه ځای ته لاړ شو ، کښېنو او سره خبرې وکړو ، او ددې دومره ناخوالو او ليرې والو وروسته سره لږ څه بنډار وکړو . ويې منله او دواړه يو هوټل ته ولاړو او دچای فرمايش مو ورکړو ، کله چې هوټلي چای راوړاو چای مو وڅښونو رويا په ګيلو او دنکلو شروع وکړه او څومره يې چې وسه رسېده زه يې ودګلم ، زه غلې ناست وم اوهغې ته مې لېدل احساس مې وکړ چې زړه مې غواړي نورهم ورنږدې شم او ټول ژوند يې په څنګ کې واوسم او يوازې هغې ته وګورم او ښکل يې کړم ،خو دا يوازې په ګيلو او داوبوخته وه ، غير دبې وفايۍ او ګيلويې نورې خبرې نه کولې زه يوازې غلی وم او ددې خبرو ته مې غوږ ايښی و .

وروسته له دې چې ګيلې او خپګان يې خلاص شول ، دهوټلي پسې مې ورکړې او بهر ددې لپاره چې لږه آزاده هوا مو تنفس کړې وي له هوټله راووتو او په هغه لاره چې دښار له لوري راغلې وه په قدم وهلو پيل وکړ ، کله چې واټ پای ته ورسېدنو ديوه زاړه او پخواني چنار ترڅنګ چې هېڅ څوک نه ترسترګو کېدل ودرېدو په دې وخت کې هغې زما

(c) ketabton.com: The Digital Library

په غبرګې ځان راغوځارکړ او ناڅاپي يې په ژړا پيل وکړ داسې يې ژړل چې ټوله ورسره رپېده ، ماهم دخپل مهارت نه کاروا خيست او په يو ډول نه يو ډول مې غلې کړه .
په هغه خوندوره شپبه کې مې احساس وکړ چې زموږ تېرې خوږې خاطرې يو ځل بيا راژوندۍ شوې دي او زموږ مينه بيا ژوندۍ شوې ده او په دې دومره موده کې مو چې هرډول ستونزې ګاللې وې نورې ټولې پای ته رسېدلې او د سوکالۍ شپې مو رارسېدلې دي ، اواوس مهال چې دواړه يو ځای شوي يو دژوند خوږې شپې مو بيا پيل شوې دي .
هغه ورځ ما نېکمرغي يو ځل بيا لاس ته راوړې وه او ددې مينې لپاره ما په زړه کې دخوشحالۍ ګوړې ماتولې ،ساعتونه يې له ما سره خبرې وکړې او زه يې له خبرو پوه شوم چې زما په مينه کې وفا داره پاتې شوې ده .
کله مې چې د ژېړبخن موټر په هکله ترې پوښتنه وکړه چې هغه ورځ په کې ديوه هلک سره ناسته وه ويې خندل او ويې ويل چې هغه مې دکاکا زوی دی .
ددې خبرې له اورېدو ډېر خوشحاله شوم ، دامهال نو رويا دخبرو لوری بلې خواته واړاوه او ويې ويل چې په دې يو ورځ دوکې يې دکاکا کورنۍ ټول تهران ته ځي خودا به په کومه پلمه ترې دده په خاطر پاتې شي. درويا له دې تصميم څخه ډېر خوشحاله شوم . نا وخته شوی و او دهغې پاتېدل راته نور جايز نه ښکارېدل ، نو مخکې تردې چې دشپې تياره ټوله فضا په خپل غبرګې ونيسي او په غرونو خپلې وزرې خورې کړي . هغه مې دتره ترکوره ورسوله او ژمنه مو سره وکړه چې په دې دوو ورځوکې چې دده دتره کورنۍ اصفهان ته ځي بيا سره وينو ، هغه دامهال چې دلنډې او موقتې مودې لپاره يو له بله بېلېدو ، هغه د ودانۍ پرلور لاړه ، کومه چې دده دتره کور سره نږدې وه هغې خدای په اماني وکړه او لاړه ، زه په داسې حال کې چې دهغې تلل مې څارل ترډېره همل‌ته ودرېدم او هغې همداسې مسلسل دخدای په امانۍ په توګه لاسونه ښورول او وروسته ترهغې دخپل دتره کور په وره ورننوته ، ميلمستون ته ولاړم او درويا له ناڅاپي ليدو څخه ډېر خوشحاله وم ، هيله مې درلوده چې درويا دتره کورنۍ له تګ وروسته يو څو ورځې يو ځای له هغې سره په شيراز کې تېرې کړم او دخپلې ګاندې په هکله يوه مخپتيينه وکړم او ......خودڅو لنډو ، لنډو ليدنوورو سته يوه ورځ رويا راته وويل چې دتره کورنۍ يې ټول اصفهان ته ولاړل او دا دخپل يو ډېل پېرږ تره سره د ډېر ارام په پلمه ستنه شوې ده.
په کومه شپه چې درويا تره هم ولاړ ما او رويا سره يوه ناسته درلوده ، رويا راته وويل چې دابه په يو ډول نه يو ډول خپل پېرږ تره راضي کړي چې ددې او بهمن ملګرتيا باندې غلطه

(c) ketabton.com: The Digital Library

اشتباه ونکړي او دوی دځو ورځو لپاره پرېږدي چې دښارڅخه بهر په یوه ښکلي ، هوا داره او منظره لرونکي ولسوالۍ کې دپام غلطېدو لپاره وخت تېرکړي.
دا کار وشو او درویا تره وروسته تر ډېرو زاریو ومنله ، بله ورځ زه او رویا دښارپه پنځلس کیلومترۍ کې دښاره څخه بهر دیوې شانداره او مزې داره ولسوالۍ په موټر کې کښېناستو او دهماغه ځای پرلور مو حرکت وکړ .ځوشبېې چې زه اورویا سره څنګ په څنګ ناست وو،موټردښېراز ښارڅخه دټاکلي واټن پرلورحرکت وکړ ،داځل رویاترهرځل ښه اوښایسته ښکاریده.
دموټر دشیشو له درزڅخه چې کوم پوست اومزیداره بادراتلودرویا ویښتانوته یې ښکلا ورکوله ،اولکه ګل یې خوشبویې نوره هم زیاتېده ،هغې غلې غلې دسړک دواړو خواوته دالله تعالی ،طبعي مناظرو ته کتل چې په څومره مهارت سره یې تخلیق کړی وې.
په دغو طبعي مناظرو ،غرو،رغونو اودښتو کې دخلک دخپل روښانه راتلونکي لپاره په بېلابېلا کارونو بوخت ول ،ښځواوسړو څنګ په څنګ کارکاوه ،شپنو هم خپلې رمې دغرو په لمنو کې دځرولو په موخې خوشې کړې وې او دوی په ارام د ونې سیوري ته ناست وو اوخپلې نښې یې ویشتلې ،رویا دخدای دې عجیبه اوښکلي نظام ته په سوچ تللې وه او هر لوري ته یې ښه په ځیر ځیر کتل ،په دې وخت کې یې مخ زماپرلور راواړوه اوویې ویل:رښتیا داخلک څومره نېکمرغه دي ،دوی په دوستۍ او صمیمیت سره خپل کارونه پرمخ بیایي ،مینه کوي او په پاکۍ ،ساده ګۍ اوخلوص سره خپل ژوند کوي.
ددوی به زړه کې دچل ،دوکې ، حسد او کینې هېڅ نښې نه لیدل کېږي ،هرڅه چې لري اودي په ظاهراوباطن دواړه یوشان دي.
نوکه خویندې اولورانې یې مینه وکړي لیونۍ دي په ریښتیني، حقیقي اوپاک زړه لیونۍ خوکه هلکان یې مینه وکړي نوترابده به په خپلو مینوکې وفاداره پاتېږي ،څنګه ،همداسې نده ؟ دسرپه ښورولو مې دهغې خبره تائید کړه دځوشبېو لپاره بیاهم مااوهغې چوپتیاغوره کړه خوپه موټرکې دننه غوغا اوهاها وه دهلکانو اونجونو ،زوړاووړتولو یو اوبل سره خبرې کولې !
هریودیوې سکالوپه اړه خبرې کولې اوکله کله دا خبرې به دومره تېزې اواوچته شوې چې خلکو به ګومان کاوه چې ګواکې نښته یا دعوه ده خوحقیقت داسې نه ؤبلکې دا سورې اوهاها دهغوخوږواوترخو خاطرووچې پخوا تېرې شوې وې اواوس یې دخپلو ملګروپه منځ کې یادولې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه اورویا په خپلومنځوکې یودبل په لیدلوبوخت وو اوداسې موانګېرله چې هرګوره هېڅوک نه وینو ،رویا کراره ناسته وه اوګومان یې کاوه چې زه دهغې له لیدلو څخه خونداخلم دهغې څېره په هغه وخت کې دومره ښایسته اومعصومه شوې وه چې زما ژبه یې له ستاینې نه ګونګه شوې وه اوپه هغه څېر مې نه شوه ستایلای ،زړه مې بې اختیاره درزیده ،هغه مې دیوې پرښتې په څېرلیدله چې غیردمینې ،پاکۍ ،او وفادارۍ بل توکی یې په څېره کې نه برېښېده.
رویایوه پرښته وه پاک لمنې اومعصومه چې په سترګو کې یې له ورایه سحراوجادو نغښتی وه اوماحساس کاوه چې بویه ددې پرښتې قدروپېژنم.
په همدې سوچونو کې ورک وم چې دموټر بریک له خیالي نړۍ راپه خودکړم اوویې ویل خپل ټاکلي ځای ته ورسیدو ،دا ډېرښایسته اوسینګارشوی ځای وو ،کله چې له موټره راښکته شو دکلي واړه ماشومان چې نجونې اوهلکان ول اودمیوډکې ټوکرۍ یې پرسروې زمونږ دښه راغلاست په موخه راغلل ،دموټرخواوشا کې عجیبه هاها اوغوغا جوړه شوه ما دیوه کلیوال ماشوم څخه میوه واخیسته او رویایوسورګل دیوې کلیوالې نجلۍ څخه دډالۍ په توګه واخیست ما رویا ته میوه ورکړه اوهغې راته هغه ګل راکړ ،ورسته چې مو یوبل ته لاس ورکړ دخلکو له منځه ووتو اودکلي دکورونو پر لورچې دموټر له تم ځای نه لرلیرې ول روان شو ،کله چې کلي ته ورسېدودخلکو په لارښوونه دکلي ملک (وکیل) کره ورغلو ،ځان مو ورته دښځې اومېړه په نامه ور وپېژندل اودا پلمه مو ورته وکړه چې دعسل (رخصتۍ) میاشتې لپاره راغلي یو ، دکلي ملک ته مو وویل چې موږدلته دیوڅوشپواو ورځو تېرو لو لپاره راغلي یو ،دکلي ملک هم په پراخه تندړه ومنله اودکلي یوې اویا کلنې ښځې کره چې یوه خونه یې دکراه لپاره درلوده بوتلواوهغه خونه یې راته په کرایه راکړه اوددې ترڅنګ یې په زړې بوډۍ ټینګارهم وکړچې زموږ ښه پالنه اوسمبالنه وکړي ، بوډۍ چې په ملاهم کږوپه شوې وه له موږ څخه ښه پالنه وکړه اوهغه خونه چې دکورسره یې نږدې وه زموږپه واک کې راکړه ،دبوډۍ یوه بیداره اوژوندۍ ښځه وه مننه موورځنې وکړه ، لکه څنګه چې غرمه نږدې شوې وه نو رویاهم یوه نیم خامه هګۍ راپخه کړه اوپه ګډه موډوډۍ وخوړله ، رویالږه ستړې شوې هم وه نودواړه بیده شوو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مازيګرپرمهال دکلي ښايسته ،اوپسول شوي غرونوته دچکرلپاره لاړو آسمان صاف اوشين ؤ،لمرخپلې وروستۍ آتشينې وړانګې دغروشاته پټولې غرونه دپسرلي په شنوپوښل شوي وو اولمنې يې دطبعي ګلانو څخه ډکې وې.

مااوهغې دخپل سري راشنه شويوګلانو په منځ کې په قدم وهلوپيل وکړاو د سحرايي ګلانوپه منځ کې بې له کومې وېرې دخوندونوپه نړۍ کې روان وو ،په لاره کې به چې هغې کوم سورسحرايي ګل وليدهغه به يې له بوټي راوشکاوه اوماته به يې په ډېره مينه راکړ مابه هم هغه ګلان چې زمامحبوبې راکول ګېډۍ کول ،دسحرابېلابېل اورنګارنګ ګلان موسره ټول کړل اوهمداسې روان و څويوه لښتي ته ورسېدوچې ګردچاپېره ځنې ونې ولاړې وې،موږهم په ډېرې مينې اوتلواردېوې ونې لاندې ودرېدو ! زموږخواوشاسره سپين ،زيړ او... سحرايي ګلان غوړېدلي ول ،اوبه هم په يوه تنګ ځای کې يوه سندريزه فضاجوړوله ، اويوخاص موسيقيت يې دې سيمې ته وربخښلې وو .

اسمان هم خپل رنګ لږلږ کماوه اودورځې واکمني يې شپې ته سپارله ،دوه کوترې چې يوه سپينه اوبله توره وه دپروازپه حال کې وې ،مادطبيعت دښکلا نه خوند اخيسته اوکه رښتياووايم نوتراغيزې لاندې يې هم راغلى وم ،رويا چې ډېروخت را څخه ليرې وه ، خواته مې رانږدې کړه ، په غېږکې مې ټينګه کړه اوښه خوندوره بيچو(مچو) مې ترې واخيسته.هغې ددې مچو پروړاندې چوپتيا غوره کړه او څو شېبې ورسته يې موسکا پر شونډو خوره شوه اوزما سترګوته يې وکتل.

يوځل مې بيا هغه په غېږکې ټينګه کړه اوشونډې مې دهغې پرشونډوکېښودې ،داځل لکه څوک چې دځُمار له اکره راوتی وي،لا سونه يې زماتر غاړې حلقه کړل اوخپلې ګرمې ،شرابي شونډې يې زماپه شونډوکې کېښودې.

دهرې مچوسره مودمينې لمبې لاپسې زياتېدې او څوشېبې وروسته مې په بشپړه توګه دهغې دبدن ګرمي احساس کوله ،هغې لکه ځانګې ، د ونې په خوا کې خپل سر زماپرولي ايښی ؤ ،اوويښتان يې زماپرمخ لکه ملهم ،ورو ورو مږل.

په دې حال کې چې زموږ مچوګانې پرله پسې يودبل شونډې ښکلولې ،دې په لړزېدلي اوازوويل:((وېرېږم بهمنه... وېرېږم...))

ومې ويل: دڅه شي څخه ؟))

ځواب يې رانکړ ،لاسونه مې له ملا څخه يې خلاص شول ،سره ګلان دځمکې پر مخ ولوېدل هغې وژړل ،فکر مې وکړ چې زما دکړنې (کار) څخه لکه چې خپه شوې ده په

(c) ketabton.com: The Digital Library

همدې دلیل مې په غېږکې ټینګه کړه اودبخښنې په غوښتو سربېره مې ورته وویل چې مینه درسره کوم او دخپل ناځاپي کړنې بیا هم بخښنه غواړم ،په خدای مې ورته قسم یاد کړ چې مینه ورسره لرم ،هغې په داسې حال کې چې داوښکو ډکې سترګې زما پرلور راواړولې او یوې خوندورې موسکا یې شونډوته دګلانوځېره ورکړه زماپه ځواب کې یې وویل:

بهمنه زه هم قسم کوم که چېرې له مرګ سل کاله وروسته مې قبر وسپړې او زړه مې شته وي نو وبه ګورې چې پرې لیکلي یې دي یوازې له تا سره مینه کوم

په داسې حال کې چې دتل لپاره به زمونږمینه ژوندۍ وي اودواړه به خپل قسم په یاد ساتو او وفاداربه یې اوسو.

که څه هم زه هېڅکله تردې دمه دخپلې مینې څخه نه یم غافل شوی اوتر څو چې ژوندی یم وفاداربه یې اوسم.

په دې نه هېریدونکو شېبو کې دڅه مودې لپاره زه اوهغه دواړه د ونې لاندې ولاړ وو او ورسته په داسې حال کې چې څوبېلابېل ډولونه ګلان موسره راټول کړي ول دکلي پرلورروان شو دلارې په منځ کې داسې یو ځای ته ورسېدو چې غرونه سره غاړه غړۍ شوي ول اوغرپکې منعکس کېده اوبېرته اوربدل کېد ه په دې ځای کې زه هم د رویا په غوښتنه ودرېدم او هغې چې سترګې زما په سترګو کې خښې کړې ،نارې کړې:

بهمنه مینه درسره کوم ....غږ په غرونو کې تاوراتاو شواوبېرته زمونږ غوږوته را ور سېد ،په ځواب کې یې ما هم په چیغووویل:

(زه هم تاستایم ،اوحاضریم چې ځان....)

لاسونه یې زما پر شونډوکېښودل اوپرې نښودم چې خپله خبره بشپړه کړم.په دې وخت کې مې خبره په غرونو کې وڅرخېده اوواپس منعکس شوه.

وروسته له دې چې زمونږ دخندا کتهارټول غرونه محاصره کړي ول بېرته دخپلې خونې پر لور روان شو ،له نیم ساعت مزل وروسته خپلې اجاره کړې خونې ته ور سیدو دخونې وره سره مو بوډۍ ښځه ولاړه وه اوښه تود هرکلي یې بیا هم وکړ د شپې ډوډۍ لپاره یې ډېرښایسته اوخوندور کلیوال ماسته راکړل له هغې مومننه وکړه اوخپلې خونې ته ننوتو او وروسته له ماښامي چې رویا راتیارکړې و،په خبرو موپیل وکړ،په هماغه نه هېرېدونکوشېبوکې چې مونږدواړه یوځای وو ما ځان نړۍ کې دځمکې پرمخ نېکمرغه

(c) ketabton.com: The Digital Library

احساس کاوه ،په هغه نه هېرېدونکو او زړتېرېدونکو شېبو کې چې موږدواړه سره یوځای وو رویا څوځلې قسم وکړ چې دزړه له تله را سره مینه لري اوما دهغې دمینې پروړاندې ځان نا چاراوذلیل احساساوه ،که رښتیا ووایم دهغې دمینې څرګندولوپر وړاندې ما هېڅ نه درلودل ،چې ورته مې بیان کړې وای ،غیرله دې چې عملي مې ورته ښودلې وای چې زه هم ورسره دزړه له کومې مینه کوم.

هغه شپه ما اوهغې دخپلې مینې په اړه په ساعتونو خبرې وکړې ،نږدې دشپې دولس بجې وې چې دیوې ښایسته اونه هېرېدونکې ورځ په یاد مودخوب ځایو نو پرلوري چې رویا تیارکړي ول ولاړو څوشېبې وروسته دسپوږمۍ په رڼاکې چې د رویا بدن ته یې یوډول ځانګړې ښکلاورکوله زما غېږکې پرېوته او ویې ویل :(آه ، زما ښایسته ګله ،زما بهمنه ،زما دژوند هیلې اوامیده ،زما ګرانه اومحبوبه ....)

بې له دې چې کومه ګناه یا خطا وکړوترسهاره یودبل به غېږکې لکه دوه صمیمې ملګري په خواږه خوب ویده شو.

اووم څپرکی

وخت په تېزۍ تېرېدو ،ما او رویا په ښکلي اوسینګارشوي کلي کې دخوښۍ شپې اوورځې سبا کولې ،هره ورځ به چکر ،تفریح اوآس څغلولوته تللواودشپې به خپلې کرایه شوې خونې ته تللواوارام خوب به موکاوه ،ما اوهغه دواړه چې سره یوځای وو اوشپې او ورځې مو په خوښۍ تېرولې لذت وړ،خوله بلې خوستونزه داوچې هم ما اوهم رویا سره پیسې مخ په خلاصېدو وې اوستونزمنه خولاداچې درویا تره او کورنۍ بېرته په دې نږدیوورځوکې له اصفهان څخه شېرازته راتلل ،پایله داشوه چې یوه شپه ما اوررویا تصمیم ونیوچې سبا سهار به په خبر سره شېرازته ولاړ شو ،زه چې څنګه شېرازته ولاړم نوله هغه ځایه به تهران ته ولاړشم اوځانته به دځه کار ، او روزګارغم وکړم ،اوخپل ویجاړ شوی ژوند به بېرته راجوړکړم او رویابه هم دغه حال خپل تره ته وای څوتره یې دپلارسره خبرې وکړي اوپلاریې راضي کړي چې موږ دواړه دهغوی په خوښې اومشوره واده وکړو.

دهمدې مخپتینې پربنسټ موسبا دکلي له ملک ،سپین سرې بوډۍ ، او ټو لو هغو کلیوالواونوروخلکوسره چې په دې څوشپوورځوکې یې له موږ سره ملګري شوي ول

(c) ketabton.com: The Digital Library

،خدای په اماني وکړه اودشېرازښارپرلورموحرکت اوچې کله ورسېدو نو رويا دخپل تره کره ولاړه اوژمنه مووکړه چې سبا به په خيرسره ووينو،به کومه ليدنه کې چې سبا ما اورويا سره درلوده خپلې ټولې وروستۍ خبرې مې ورته وکړې اوومې پتييله چې زه به تهران ته ولاړشم ځانته به يومناسب اوښايسته کاروګورم ،وروسته له هغې به راشم اودرويا له پلاره سره به خپله د واده خبره وکړم.
کله چې سره بېلېدو رويا يوځل بيا راغاړې وته اوقسم يې وکړچې هېڅکله به بې وفايي ونکړي ،غيرله مابه بل هېڅ چا سره مينه ونکړي اويوازې مرګ کولای شي چې زموږ په منځ کې بيلوالی راولي،هغه مهال زموږ د دواړو سترګې له اوښکوډکې وې يو له بل څخه جلا شواودراتلونکي ليدنې پرېکړه موپه تهران کې وټاکله .ديوې نرۍ هيلواوغوښتنوسره او د رويا له هغې مينې سره چې دم ګړۍ رايادېده دشېراز د شپې موټروپه يوه موټرکې کښېناستم اوتهران ته ولاړم کله چې ورسېدم نو نږدې سهار و لومړی خو مې زړه و چې دحميد دوی کره ولاړ شم خو چې کله مې له ځانه سره سوچ وکړ ، نو دا راته ښه ونه ايسېده ځکه زه دحميد پور وړی وم ، او ما سره هېڅ پيسې هم نه وې ، نو له ځان سره مې هوډ وکړ چې ترڅو مې همدلته ځانته يو مناسب کار نه وي پيدا کړی دحميد کورته نه ورځم ، ځکه اوس څه بل ډول ګومان ونکړي نو همدا لامل و چې ترو (راساً) درميلمستون پرلور ورغلم او يوه خونه مې په کې اجاره کړه ، سبا ورځ چې راته کوم ځای معلوم و اوڅوک مې پېژندل ټولوته ورغلم خو له ټولو ناهيلې راغلم او بېرته مې په ميلمستون کې ستړي اوستومانه واړول ، څو ورځې همداسې سرګردانه او لالهانده دکار پسې وګرځېدم ، هر دفتر ته به چې ولاړم غير دمنفي مې بل ځواب نه اورېده ، اوس مې نو کار داو چې هره ورځ به مې داعلاناتو د ورځپاڼې لومړي کالمونه لوستل چې چېرته او کوم دفتر څوک جذبوي ، کله به مې چې دکوم دفتر اعلان وليد نوسمدستي به مې ځان ور ورساوه خو له بده مرغه هلته هم دپېژندګلوۍ ناروغي وه ياني خبر به شوم چې ددفتر رئيس صاحب دلته دخپل يارانو او دوستانو ، زامن ، لورياني يا دهغوی کوم بل څوک جذب کړي دي او زموږ بست نوربشپړ شوی دی !
په پايله کې دمجبورۍ ورځې دحميد کورته ورغلم ، حميد زما په ليدلو ډېر خوښ شو ماهم ورته دخپل راتګ څخه تردې دمه ټول حال ووايو ، پوه شو چې له يوې خوابې کاره يم او له بلې خو ا پيسې نلرم نو ولاړ او له پلار څخه يې څه روپۍ دخپلې اړتيا په نامه واخيستې او ټولې يې ماته راکړې او ټينګار يې راباندې وکړ چې دستونزو پروړاندې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ودربړم ، څو يو مناسب او ښه کارپيدا کړم له هغه مې مننه وکړه او دخپل ميلمستون پته مې ورکړه ، نږدې يوه مياشت کار پسې وګرځېدم او ډېر کوښښ مې وکړ چې يو مناسب کار ځان ته پيدا کړم او درويا پسې په مرکه ولاړشم خو بيا هم له بده مرغه چې بريالى شوم .

يوه ورځ چې ډېرخپه په ميلمستون کې ناست وم ، حميد راغى او يو ليک يې راکړ چې رويا د ده دکور په پته ماته را استولى و ، خو حميد ډېر مهم کار درلوده نو له ما څخه يې اجازه وغوښته او ژمنه يې وکړه چې بيا هم زما ليدو ته راشي ، دحميد له تللو وروسته ما په بيړه درويا ليک راخلاص کړ او په لوستلو مې پيل وکړ خو دهرې کرښې په لوستلو مې دسترګو ديد پسې کمېدو او نږدې و چې په ټپه کښېنم ، کله مې چې ليک بشپړ کړ نو ومې ويل نه ، باور نه کوم ، هغه څه چې مې لوستي دي حقيقت وي . هرو مرو يې رويا د دې ليک ليکلو ته اړکړې ده !

خو نه ، دا د رويا ليک و ، مګر رويا خو قسم کړى و چې ترابده به زما سره مينه کوي رويا خو به تل دمينې او صميمت خبرې کولې ، نو څنګه يې ټولو شيانو ته دپاى ټکې کېښود او ټول هغه څه او اړيکې چې زما او ددې ترمنځ وي سره ويې شکولې . شايد ددې ليک يوه موخه به داهم وه چې زه د رويا دوى کورته په مرکه ورنشم په هرحال ددې خبرې دسپيناوي او مشورې لپاره دحميد کورته ورغلم ، دليک ټول متن مې ورته شفاهي ووايه او هيله مې ترې وکړه چې يوه دحل لاره راته وښايې او په دې هکله راسره مرسته وکړي نو لکه څنګه چې درويا دتره دکور ټيليفون نمره راسره وه نو دحميد څخه مې هيله وکړه چې خور يې هم له مورږ سره لاړشي . څو يو ولسي ټيليفونځي (P.C.O) څخه ورته ټيليفون وکړي او رويا ټيليفون ته راوغواړي او څنګه چې رويا غوږى واخيست نو ټيليفون ماته راکړي چې زه په خپله ورسره خبرې وکړم او حقيقت معلوم کړم.

حميدښه کلکه ژمنه وکړه او ټول جريان يې خپل خورته ووايه او وروسته درې واړه ديوولسي ټيليفونځي پرلور روان شو ، ماشېرازته زنګ وواهه ، کله چې درويا دتره په کور کې چا غوږى پورته کړ نو ما سمدستي غوږى دحميد خورته ورکړ دحميد خور درويا پوښتنه وکړه او ټينګارېې وکړ چې غوږى رويا ته ورکړي ، خو مخامخ (مقابل) لورې وويل چې رويا له خپل نامزد سره دواده سامانونو داخيستلو لپاره تللې ده او شونتيا لري چې ډېره وځنډېږي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله مې چې داخبره واورېده نو نږدې وچې په چیغو چیغو وژاړم ، اوس مې نو باوروکړ چې دالیک پخپله رویا لیکلی و ، په همدې دلیل حمیداوخورېې ډېر ټینګار وکړ چې دهغوی کره ولاړشم ، خو دهغوی ځخه مې بخښنه وغوښته او وروسته تردې مې ورسره خدای په اماني وکړه او په ډېرکرغېړن اکر له هغه ځایه دمیلمستون پرلور رارون شوم ، کله چې میلمستون ته راورسېدم نو درویا لیک مې یو ځل بیا پرانیست او په لوستلو مې پیل وکړ ، رویا په دې لیک کې داسې لیکلي ول:

((زما ګرانه بهمنه !

سلام ګرانه ، یوه میاشت زما او ستا دلېدنې څخه تېره شوه ، خو تا بیا هم دخپلې کړې ژمنې په خلاف زما پوښتنه ونکړه او یو ځل مې هم پوښتنې ته رانغلې . زما سترګې تل منتظرې وې او ستا لیارې یې ځارلې ، خو تا بیا هم هغه ددغې کړاو څخه ونه ژغورلې ، رښتیا چې یوه میاشت ډېر وخت دی چې دانسان په ژوند کې بدلونونه راولي ، ته بویه زما دژوند په اړه ډېر ځیر واوسې او زماژوند ته ډېره پاملرنه وکړې په د ې دومره وخت کې زما پلار ارام ناست دی او زما دژوند په هکله بېلابېلې مخپټیینې کوي چې له بده مرغه ستا ډېر ځنډېدل لامل شول چې زه دهغه دغوښتنو څخه یوې غوښتنې ته تن کېږدم.

زما ګرانه بهمنه ، ممکن دا زما وروستی لیک وي چې تاته یې دراستوم ، خو له تا څخه هیله کوم ، پرځای ددې چې له ما څخه کرکه وکړې دا لیک ، زمونږ دمینې دوروستۍ خاطرې په څېر له ځان سره کلک وساته ، په هرحال دا تا پورې اړه لري چې څه پرې کوي. که نه غواړې چې ویې ساتې ، نو ویې شکوه ، ویې سوزوه او هرڅه چې دې زړه غواړي هماغه چم پرې وکړه.

زما دزړه سره ،زه چې اوس دالیک تاته لیکم نو شپه له نیمې تېره ده ، یوه ډېره توره او تیاره شپه او شاید خطرناکه هم !

ښه پوهېږم چې په دې دومره اوږده مهالي واټن کې تا زمالپاره ډېر بې خرته کارونه کړي دي او شاید یوه شپه هم زما له کبله په ارامه او اوسیله ویده شوې نه اوسې خو اوس چې دالیک لیکم هیله کوم چې نازکې او ښایسته سترګې دې هرګوره په ګلورین خوب ویدې شوي وي.

ځومره درسره مینه کوم ، حتی دومره مینه درسره کوم چې اټکل یې هم نشم کولای ډېرمې زړه غوښتل چې یوځل بیا تا وګورم او هغه ځارونکو سترګوته ووایم چې نور زما ځار ونکړي ځکه نن شپه چې دمیاشتې وروستۍ شپه هم ده هرڅه پای ته رسېدلي دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نن شپه ترټولو شپو هم توره او هم تیاره ده ، رښتیا نن شپه نهه ویشتمه شپه ده او سپوږمۍ هم له اسمان څخه مروره شوې او تللې ده . خو سهار سهار چې لمر بیا خپلې زرینې وړانګې خوروي او خلک بیا خپل کار له سره پیلوي نوره به دلته نه یم.
رښتیا زه نور نشم کوای چې دلته پاتې شم ! زه اوس په زوره د احمد چنغله (نامزد) شوې یم ، لکه څنګه چې پخپله هم ښه پوهېږې چې زما دلیوالتیا په خلاف داکار شوی دی ، او احمد چې له هرډول مهارت او مکارۍ څخه چې کار اخیستی زما پلاریې راځي کړی. او ته یې دیوه بدمرغه او بدفعله سړي په توګه ورته پېژندلی یې او وروسته له هغې یې په خپله ګرنه (اصطلاح) زه ددې لپاره چې ژغورل شوی واوسم او ژوند مې له تباهۍ نه بچ شوی وي خپله کړې یم......
پلار مې چې هم یو بدمرغه او ځان غوښتونکی سړی دی ، د احمد خبرې یې منلي او بې له دې چې دخبرې سپیناوی وکړي زه مجبوره کړم چې د احمد سره ګډ ژوند پیل کړم او ټاکل شوې چې په دې نږدې راتلونکي کې سره واده وکړو .
زما ګرانه بهمنه ، له بده مرغه باید ووایم چې داځو ورځې کېږي چې ما د احمد په وسیله خپل تېر عمل (پوډر) له سره پیل کړل ، زه اوس یو ځل بیا بده او چټلې نجلۍ شوی یم او ستا په څېر دیوه پاک او سپېڅلي انسان هیڅ کله ښځه کېدای نشم ، زه اوس فاسده یم او باید لکه احمد دفاسدانو او پلیتو خلکو سره واوسم ، پلارمې په دې خبره چې زه به د احمد سره واده وکړم ډېر خوشحاله دی ، ځکه احمد پېژندل شوی دی. هرڅه ورسره دي ، پیسې لري ، دشهرت څښتن دی ، او بالاخره موټرې او نور توکي لري او زما پلار هم ددې پیسوپسې نه ګرځي چې دایې له کومه کړي او آیا دحلالې لارې یې ګټلي او که له حرامې ، هغه ته یوازې پیسې ارزښت لري او بس !
اصلاً هغه نه غواړي چې دانسان باطن وګوري یوازې دظاهر پسې یې ګرځي او د احمد په څېر هلکان چې دده زومان شي نوهغه خو پرځای پرېږده خو افسوس دا چې زما پلارهیڅ کله ماته ونه کتل او څه یې چې زړه غوښتل هماغه یې وکړل چې ښه بېلګه یې دادی ننۍ ورځ ده چې دخپلو غوښتنو لپاره یې زما ژوند قربان کړ.
زما پلار له دې پیوستون څخه ډېر خوشحاله دی ، او د احمد پشې شاه هم دهغه دموټرو مال ، دولت ، نفوز ، او نورو شیانو په اړه خبرې کوي ، دهغه پاملرنه یوازې همدې توکوته ده . خو دانه ګوري چې احمد څومره پست او بې شخصیته انسان دی چې په دې اړه د احمد په اړې څېرې راسپړلو کې زما زیارونه هم عبث شول او زما چیغو او کوکارو

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما دپلار په زړه باندې زره اغیزه هم ونکړه ، او هماغه خپله رنډه (ضد) یې ټینګ کړی دی او غواړي چې زه او احمد سره واده وکړو . شاید ډېر مور وپلار همداسې وي ، هغوی فکر کوي چې نېکمرغي او خوشحالي یوازې په پیسو او دولت کې ده ، دداسې مور وپلار لپاره هېڅ کله دا ارزښت نلري چې دغه پیسې له کومې لارې لاس ته راغې آیا حلالې دي او که حرامې ، هغوی حتیٰ خپلې پېغلې خوېندې او لوڼې زړو سړوته هم دپیسو پرورانډې ورکوي او که ساده یې ووایم نو خپل اولاد او دزړه ټوټې دپیسو پرورانډې پلوري او په دې اړه هېڅ کله سوچ هم نه کوي چې زموږ دلورانو ګانده به څنګه وي ؟ !
زه هم ددغو غلطو او احمقانه فکرونو قرباني یم چې مورپلار مې دخپلو غوښتنو قرباني کړې یم .
احمد زه ګوابنلې یم چې څومره ژر کېدای شي دغه ښارپرېږدو ، ځکه هغه زما اوستا په هکله په هرڅه پوهېږي ، نوددې لپاره چې کومه ستونزه ورته پیدا نشي ، غواړي چې موږ چېرې لرې ددې ښاره څخه ولاړ شو او هلته ښه په ټنګ ټونګ خپل واده ونمانځو .
بهمنه ، له تا څخه په ډېر درنښت هیله کوم چې ددې سکالو پرورانډې کلک او غلط غبرګون ښکاره نکړې ، ځکه زه نور واقعاً ستا په ښه نه راځم او ددې لپاه چې زه بیا هم په پوډرو روږدې شوې یم نو ته هم داځل زما ددرملنې توان نلرې نو هیله کوم چې ما هېره کړې او رښتیا احمد هم داکار په قصدي توګه کړی دی ، ځکه چې زه یې تل په پنجوکې محاصره اوسم او بیا هم له تا څخه هیله کوم هغه کوم رحم ، زړورتوب او ځواني چې ستا په وجود کې ده دهمغې له مخې ما وبخښې او ما دتل لپاره هېره کړئ . سبا به زه او احمد زما دخاطرو له ښار څخه کډه وکړو خو زما زړه به همدلته پاتې وي. ځکه یوه نجلۍ یو زړه لري او کله چې هغه چاته ورکړي نو غیر له هغې هېڅ کله هغه بل چاته نشي ورکولای .
زما په اړه خو همداسې دی . زما ګرانه بهمنه ، زما مینې او هیلې ، له تا څخه هیله کوم پرځای ددې چې اوښکې تویې کړې ، خپل زړه ته غم ورکړې او په غوسه شې کوښښ وکړه چې ما هېره کړې . او زما لکه دغره په څېر عظیمه ګناه راته معاف کړې ، البته یوازې همد ا یوه غوښتنه زما نه ده بلکې بله غوښتنه هم شته هیله لرم چې زموږ دپاکې او رښتینې مینې په پار ورته داحترام په سترګه وګورئ ، او زما دګناه کارې ، ناولې او پلتي نجلۍ چې په خپلو ګناهونو کې به سوځم او کېدای شي په همدې ګناهونوکې مړه هم شم ، هیله ومنې ! !

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما ګرانه دالیک به هغه وخت تاته در رسېږي چې زه به نور ستا په څنګ کې نه یم او ته به ما همداسې سر په سر ښکنځې او لعنت به راباندې وایې ، تل به مې له بې وفایۍ او دغه ناکاره کړنو خبرې کوې، خبرې څه چې اوښکې به هم لکه سیلاب تویېیوې ! خو دزړه سره : ته بویه هېڅکله اوښکې تویې نکړې ، وخانده ، دومره وخانده ، چې ټول غمونه دې په خنداکې ورک شي.

وروسته له هغې ماسره ژمنه وکړه ، که چېرې دې په کومې نجلۍ سترګې خوږې شوې او دزړه مراندې دې ورسره وګنډل شوې نو په رښتینې او حقیقي توګه ورسره مینه وکړه ،دومره مینه چې زه دې بیخې هېره شم !

دا دیوې مظلومې نجلۍ عاجزانه غوښتنه ده چې دژوند تروروستۍ شېبو پورې یې درسره مینه کوله.

بهمنه ! زه هغه وخت ستا له مینې خبره شوم او پرې پوه شوم چې زما زړه نور مړو او خپله مې هم په فساد کې ډوبه شوې وم ، نو په همدې وخت کې و چې زه په یوې نوې سکالو پوه شوم ، او ډېر زیات تعب مې وکړ ، له هغې حقیقت څخه خبره شوم چې تا له ما څخه پټ کړی و او زه چې کله ترې خبره شوم نو په خپل ځای کې همداسې وچه شوم او له ډېر هیجان اوستاله قربانۍ نه په ژړا شوم چې حتی لکه باد چې پانه رپوي ورسره رپېدم هم ، خوستا له نیت او خلوص څخه بویه دهمداسې کارونو تمه وکړو ! نه پوهېږم په کومه ژبه او په څه ډول له تا څخه مننه وکړم ، ددې لپاه چې زما ددرملو له کبله دې پوره یو کال په جېل کې تېر کړ او دغلا په نامه هغه درون او وزمین پیټی دې په خپلو ولو واخیست خو هېڅ کله دې ونه غوښتل چې زما ابرو او عزت برباد شي.

زه نه پوهېږم چې څنګه ستا داډول مینه او قرباني جبران کړم ، هېڅ نپوهېږم چې څنګه ؟ هېڅ کار هم نشم کولای غیر له دې چې ستا مېړانې ، مینې او انسانیت او سړي توب ته په کراتو کراتو آفرین ووایم، او اوس چې تا نشم لیدلای نو مجبوره یم چې ستا انځور (عکس) ته په ګونډو شم او لکه مار اوښکې پسې تویې کړم.

تا هرڅه حتی ، کورنۍ ، کار، ابرو ، عزت او ....نادیده ونیول ، هرڅومره ملامتي تورونه اوپړې دې په سرواخیستې او زما درملنه دې وکړه ، خو زه دې ددې دومره کارونو پروړاندې څه کولای شم ، هېڅ ، بس یوازې هېڅ !

(c) ketabton.com: The Digital Library

رښتیا دامهال زما ژبه بنده شوېده زړه مې مړ شوی دی او روح مې هم نه پوهېږم چې څه پرې شوی دی. نورمې سترګې دکاغذ پرمخ کرښې نه وینې او لاسونه مې هم دلیکلو توان نلري ، اوښکې مې نورنه پرېږدي چې خپل لیک وغځوم.
اوه ، زما خدایه نور دخپل زړه درزا اورم ، وینه مې بدن کې وچه شوېده ، لاسو او پښو مې کار پرېښی دی.
ستا دښایسته سترګو سره نوره خدای په اماني کوم ، اوښکې تویيوم ، او بیا هم هیله کوم چې ما وبخښه ، زه یوازې ستا څخه بخښنه غواړم !
هیله منه یم ، چې دګاندې مینه او ژوند کې دې خوشحاله واوسې ، دومره خوښ او خوشحاله چې خپل تېر ژوند دې هېر شي چې ګوندې تا هم ((رویا))په نامه دکومې نجلۍ سره مینه کوله .
په دې توګه له تا سره دتل لپاره خدای په اماني کوم او هیله لرم چې په خپلو کارونو کې بریالی واوسې ، هغه څوکه چې دژوند ترپایه پورې تانه هېروي او دتل لپاره تاسره مینه کوي ، ستا رویا .))
درویادلیک له پرله پسې لوستلو څخه نږدې ول چې لیونی شم خو یوازې مې په اوښکو بسنه کوله او لکه څنګه چې ډېر ناکراره وم له میلمستون څخه بهر راووتم دساقي خانې پرلور چې دمیلمستون سره نږدې وه روان شوم او ښه ډېر شراب مې وڅښل ، وروسته له هغې بې له دې چې کومه موخه ولرم او یا چېرته کارولرم په کوڅو سرشوم ، په یوې او بلې کوڅې کې ګرځېدم.
زما دژوند بربادي له همدغه ځایه پیل شوه ، اوس نو زما ژوند رنګ نه درلود او نور نو دیو ښه او مناسب کارپسې نه ګرځېدم ،هرډول کاربه چې په مخه راغی دخپلو شرابو داخیستلو لپاره به مې کاوه ، حتی موټرې به مې هم وینځلې ځکه چې پسې لاس ته راوړم
.
کومې پیسې مې چې ددې لارې لاس ته راوړلې په هغې به مې هره شپه شراب څښل او ساقي خانوکې به ورپسې ګرځېدم ما دځان سره تصمیم نیولی و چې ځان تباه او برباد کړم ، او زما دبربادۍ لپاره ترټولو ښه لاره همدا وه.
شپه او ورځ به مې دخپل غم دلیرې کیدلو به پار دومره شراب څښل چې حتی نور به ګنګس او مست شوم او لږې شېبې لپاره به دشرابو په زور هرڅه رانه هېر شول.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ربنتیا هم که دغه کار اومستي نه وای نو پوهېږم چې څنګه به مې ددغې غمونو او رنځونو پروړاندې مې مقاومت کړای وای او څنګه به ددغې غمونو څخه تېښتېدلای وای او شاید که ساقي خانې نه وای نوزه به تراوسه دغمونو او رنځونو دلاسه خاورې شوی وم . یوازې دساقي خانو غېږې وې چې دڅو تېرېدونکو شېبو لپاره یې زما هرڅه هېرول ، ځینې شپې خو به مې دومره شراب وڅښل چې خپل واک به مې له لاسه ورکړ او دساقي خانې څخه به دراوتللو پرمهال دديوالو نو سره ټکر کېدم او هماغسې مست او خوشحاله به مې ځان په رانښکودو ، رانښکودو یو کونج ته رساوه او همدلته به ترسهاره ویده وم ،ددې لپاه چې په کراتو کراتو یې زندان او روغتون ته په همدغې جرم بوتل شوی وم نور نو دهر ځای پازه والو زه پېژندلم او چې چېرته به پروت وم نو چا به راسره کار نه درلود . زه اوس یو بشپړ شرابي شوی وم او یو داسې شرابي چې ګومان مې کاوه که شراب ونه څښم نو مړ به شم ، کله به چې شراب راونه رسېدل نو ډېر بد ځان درد او لړزې به پسې واخیستم ، پښې او لاسونو به مې کار پرېښنود ، ژبه به مې وچه شوه ، او ستونې به مې داسې بند ، بند کېده چې ما ویل او س ګواکې مړ کېږم.

هره ورځ به مې تربلې ورځې زیات شراب څښل ، دومره به مې وڅښل چې دخلکو به راباندې زړه خوږېده او همداسې پرله پسې به یې راته نصیحت کاوه چې نور دا فضول او بې ځایه شراب څښل بس کړم.

هغوی به ویل که زه همداسې شراب څښلو ته ادامه ورکړم نو لیرې نه ده چې یوه ورځ دهمدې ساقي خانو په یوه کونج کې همداسې بې کسه او بې وسه مړ شم ! او ما چې یوازې دمرګ غوښتنه درلوده نو خپل کارته مې ادامه ورکوله او هېڅ ډول وېره مې له مرګه څخه نه درلوده ، خو له بده مرغه چې دمرګ هم زه وېر شوی وم او په هېڅ ډول کړنو مې پوښتنې ته نه راتلو .

زه یو جوارګر وم داسې جوارګر چې دخپل ژوند په (دو) کې مې هرڅه بایللي ول ، یوازې غرورمې پاتې و . هغه غرور چې دمینې له چینې څخه یې اوبه څښلې . او همدا مینه وه چې ماورته دخپل ژوند څخه هم ډېر ارزښت ورکړی و. عجیبه خو داوه په ساقي خانې کې به چې زه کله دچاسره مخ شوم نو هغوی به هم زما په څېر د ورته ناروغۍ څخه سر ټکاوه او ساعتونو ، ساعتونو به سره ناست وو ، چې په پای کې به موږ ټولو یوځای دډېر خوږ و او ترخو خاطرو وروسته سره ژړل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښه مې ياد دي چې يوه شپه يو ځوان سره مخامخ شوم چې هغه هم په مينه کې ماته خوړلې وه او ماسره يې يوځای شراب وڅښل ،ددې له کبله چې ما ډېر ژړل او اوښکې مې تويېولې نو زما ژړا ته ټينګ نشوا وخدای په اماني يې وکړه اوولاړ دهغه له تګ وروسته زما ژړا زوره وره شوه ،اودومره کوکارې مې وکړې چې په ساقي خانې کې ټولوناستو کسانو اوربدلې اوپه لوړاواز مې دروبا نوم په وار وار تکراراوه اوپرځمکه ،ځمکه مې سرواهه .په دې وخت کې يوه ښځه چې تل يې شراب څښل اوزما څوکۍ ته مخامخ ناسته وه اوزما دژړا څخه هم اريانه دريانه شوې وه مخ زما پر لور راوا اړاوه اووېې ويل:

(ملګريه ،زما واوره ،هېڅکله دښځې پسې مه ژاړه)

هغې ته مې وويل(اخرما خودهغې سره دزړه له کومې مينه کوله ،نشم کولای چې هېره يې کړم ،نشم کولای.)

په تېزۍ سره زما دخبرو په منځ کې راولوېده او ويې ويل :(يوه ښځه که هرڅومره ښايسته حسينه ،زړه راښکوونکې او....اوسي هېڅکله ستا په يوې اوښکې هم نه ارزي ، زما واوره ، ديوې ښځې له کبله هېڅکله اوښکې مه تويېوه او...

خوايا ما کولای شول چې دروبا پسې ونه ژاړم ،اوآيا ما کولای شول چې هغه هېره کړم !

نه هېڅکله ،ما نشو کولای چې روبا وېره کړم ،نو همدا لامل و چې دخپل غم غلطولو لپاره به مې شراب څښل.

رښتيا شراب څه ښه شی و د دردمنو لپاره اوياهم زما لپاره ؤ ،ما په ځينې شپې دشرابو په څښلو کې دومره افراط وکړچې نوربه بې هوښه شوم ،دومره شراب به مې وڅښل چې ځيګربه مې سوځيده اوځان به مې اوروا خيست اودومره به بې ډبه شوم چې دخپل ځان واک به مې دلاسه ورکړ.

يوه شپه چې دعادت سره سم يوې وړې ساقي خانې ته ننوتم نوتصميم مې ونيوچې ترنوروشپوزيات شراب وڅښم .همداسې پرله پسې مې دشرابوغوښتنه کوله دساقي خانې مالک څوځلې شراب راولېږل خوما همداسې پرله پسې پيکونه (ګيلاسونه) په سراړول ،اخرمې دومره افراط وکړچې داشپه نورله پښوو غورځېدم اوځای په ځای لکه معيوب کښېناستم ،اوترلږې شېبې وروسته بې هوښه شوم چې وروسته بيا راته دساقي خانې خاوند کيسه وکړه چې کله بې هوښه شوم نو حالات مې خراب شول هغه دوارخطايۍ له امله ډاکټر راغوښتی وچې ما معاينه کړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډاکټرله معاینې وروسته امرکړی وچې هرڅومره ژرکېږي ما روغتون ته بوزي دساقي خانې خاوند هم چې لاس اوپښې شوې و سمدستي پولیسوته خبر ورکوي اوټول حالات ورته بیانوي ،پولیس امبولانس راغواړي اوما روغتون ته رسوي.
نږدې شل ساعته به روغتون کې بې خوده (بې هوشه) پروت وم خوکله مې چې سترګې وغوړولې نا څاپه درویا سره مخ شوم چې زماسر ته ولاړه وه !!
اوه ، زما خدایه ،آیا اشتباه خو مې نه کوله ، او آیا دا زما رویا وه ، چې دډاکټرانو سپینه چپنه یې په ځان کړې وه او زما دمرستې لپاره راغلې وه ؟
په هرحال په هر اکر کې چې وم ډېر خوشحاله وم ، کوم حال چې ما پیداکړی و ډېر ترې خوشحاله وم او که رښتیا ووایم نوددې ټولو ستاینه هم نشم کولای ، بیا هم هرڅه چې ول زماپه زړه کې ول او ما ترې ډېرخوند اخیسته.
زړه مې غوښتل چې دروغتون له کټ څخه راټوپ کړم او رویا په غېږکې واخلم او له هغې منته وکړم چې یو ځل بیا هم زما پرلوري راغلې ده ، زړه مې غوښتل چې چیغې ووهم او هغې ته ووایم چې اوس هم ورسره مینه کوم او ستاله کبله په دغې اکر کې راښکېل شوی یم !
خو افسوس چې توان مې نه درلود او ددې شیمه مې هم نه درلوده چې کومه خبره په ژبه راوړم ، یوه شبېه همداسې اریان دریان پاتې وم ، او له هغې څخه مې سترګې نه اړولې ، هغه هم همداسې غلې زما سرته وولاړه وه ، او ماته یې ځیرځیر کتل ، خو زما پر لور کتل یې سوچه پردې ول ، داسې بربښېده چې ګواکې زه او هغه سره هېڅ نه پېژنو .
لږ وخوځېدم او ځان مې ځای پرځای کړ . هغه هم ټیټه شوه ، لاسونه یې زما پرسینه کېښودل اوپه ارامۍ سره یې وویل:
((لطفا مه خوربږه ......))
آه ، زما خدایه !دا درویا غږ نه و ، خیر دا نو رویانه وه ؟
دا زما مینه او هیله نه وه ؟نه هغه دروغتون نرسه وه ، خو عجیبه داوه چې کټ مټ درویا په څېر وه ، او داسې ګومان کېده چې دوه جوړې خویندې دې واوسي . ډېره شېبه مې همداسې اریا دریان ورته کتل او هغه هم بې له دې چې څه وواېي غلې ولاړه وه ، او په رډو رډو یې ماته کتل ، په دې وخت کې یوه بله نرسه خونې ته راننوته او هغې ته یې وویل:
((شهلا جانې ، نامزد دې راغلی دی ، غواړې تا ووینې ، ګومان کوم څه کار درسره لري ، زه ولاړه شه ، ترڅو چې ته بېرته راستنېږې زه ددې ناروغ خیال ساتم او...له دې خبرو

(c) ketabton.com: The Digital Library

وروسته هغې نرسې چې درويا سره کټ مټ ورته والی درلود . او نوم يې شهلا وه له خونې ووته.

دهغې له وتو وروسته چې زما حال هم لا څه ښه شوی و دنوې راننوتې نرسې څخه مې دشهلا په اړه پوښتنې او ګرو ېږنې وکړې. نوموړې نرسې وويل: که رښتيا وو ايم نو شهلا اوس ، اوس دې روغتون ته راغلې ده او زه هم ورسره لا دومره صميمي نه يم او زه يې په هکله دومره معلومات هم نلرم.،

دشهلا دنامزد په هکله مې ترې پوښتنه وکړه ويې ويل: په دې هکله هم دومره معلومات نلرم ، خوکوم سړی چې شهلا وايي نامزد يې دی ښه ويلون غږ ونکی دی، چې کله ناکله دشهلا سره هم تمرين کوي ، ځکه شهلا ښه اواز لري او دشهلا له قوله دغه سړی دوه مياشتې مخکې په يوه ميلمستيا کې دشهلا سره مخ شوی وروسته له هغې چې کله دې سړي دشهلا اواز اوريدلی نو هغې ته يې دتمرين وړانديز کړی چې ورسره تمرين وکړي ، شهلا هم دغه وړانديز منلی او تمرين يې ورسره پيل کړی دی چې په همدې لړکې ددواړو دپېژندګلوۍ په بهير کې سره نامزد شوي دي ، نو په دې اساس هره ورځ چې دشهلا ددندې وخت پای ته رسېږي دهغې نامزد راځي او دواړه سره يو ځای کورته ځي.

ددې لپاره چې نرسه پرما بدګومانه نشي او زما ګرو ېږنې پرې ناوړه اغېزه ونکړي نورې پوښتنې مې ترې ونکړې ، زما معلومات دشهلا په اړه همدومره ول ، خو په دې هم ښه پوهېدم چې هغه کټ مټ زما دورکې شوې په څېروه ، که چېرې ددې او رويا پيدا ايښت په يوه وخت کې او يو ځای کې شوی وای نو ما به هېڅ کله هم ګومان نه وای کړی چې دا دې شهلا اوسي ، په دې اکر کې چې زه په همدې سوچونو کې ډوب وم ډاکټر را دننه شو او ماسره يې په خبرو پيل وکړ او زما دحال پوښتنه يې وکړه ، ديوې وړې او سرسري کتنې وروسته چې دويم ځلې روغ شوی وم اوهغه دڅا خبره دمرګ له خولې بچ شوی وم راته مبارکي وويله په دې وخت کې شهلا بېرته راستنه شوه ډاکټر چې شهلا وليده نو دهغې بلې نرسې سره چې تردې دمه مې دهغې نوم هم زده نه و ، ووتل اوزه او شهلا يې يوازې پريښودو . دهغوی له تګ وروسته ما غوښتل چې دشهلا سره دخبرو لړۍ پيل کړم ، خو له بده مرغه چې دخبرو کولو توان هم راکې نه و.

هغې زما دملاستې ځای جوړ کړ اوروسته له دې چې پوښتنه يې راڅخه وکړه چې څه شي ته اړتيا لرم او که نه راسره خدای په اماني وکړه او لاړه ، دتللو پرمهال يې ماته وويل که چېرې مې کوم شي ته اړتيا پيدا شوه نو دټالۍ (زنګ) بټن دې ووهم

(c) ketabton.com: The Digital Library

دهغې له تګ څخه وروسته مې يوې نا څاپي کرکې ټول بدن محاصره کړ او لامل يې هم همدا چې ددې نجلۍ (شهلا) په ليدلو راته درويا خوړېې او ترخې خاطرې را په يا دشوې .

په هرحال په هغه بحراني شېبه کې له هغې څخه مې ډېربد راغلي ول او نور په هېڅ وجه حاضرنه وم چې په دې ساعت کې هغه ووينم.
په همدې موخه کله چې ډاکټر مې خونې ته راغی او زما په کتنې يې پيل وکړ ماورته دخپل ژوند ټوله کيسه وکړه او له هغه څخه مې وغوښتل چې نور شهلا زما دچوپړ لپاره راوانه ستوي او دهغې پرځای يوه بله نرسه زما ددرملنې او خونې ارامتيا لپاره راولېږي ، ډاکټر ومنله او دهغې پرځای يې راته يوه بله ډېره تېزه ، بد رنګه او کم اوسېلې (حوصلې) نرسه راولېږله ، دغه نرسه نسبتاً غمجنه او غوسه ناکه برېښېده.
په هرحال هغه چې هرڅه وه ماته دشهلا څخه ډېره ښه و ، دې نرسې په دېر زړه سواندې زما پالنه کوله . نه پوهېږم چې ډاکټر دې ته څه ويلي ول چې پرما دومره مهربانه وه او ځينې وخت خو به لاساعتونه زما دچپرکټ ترڅنګ ناسته وه او ماسره به يې خبرې کولې او ما ډېرکوښښ کاوه چې ددغې غمجنوتتوب او خپګان لامل چې ددغې نرسې په څېرې کې له ورايه برېښېده پيدا کړم ترڅو چې يوه ورځ په خبرو کې دهغې له خبرو څخه پوه شوم چې هغه دخپل بدن دبدرنګ والي څخه رنځ وړي او دخپګان آر لامل يې هم همدا دی. داسې برېښېدل چې هغه ډېره مغروره ده او په هېڅ وجه راځي نه ده چې کوم سړی دهغې دصورت دبدرنګوالي له کبله په هغه رحم وکړي او ياپرې زړه وسوزوي او مينه ورسره وکړي ، نو همدا لامل و چې دې موضوع يې غم لاپسې زيا تاوه.
ددې نرسې دخپګان دلامل په پوهېدو ډېر خپه شوم او دځان سره مې وويل چې رښتيا هم طبيعت څه کارونه کوي ، يوه ښځه دومره ښايسته پيدا کړي چې دحسن ملکه شي او بله دومره بدرنګه شي چې حتی څوک ورته ګوري نه ، او پخپله هم له ځانه وېره کوي او تښتي.
ددې ترڅنګ دې ټکي ته هم ځېر شوم چې نومورې نرسه نه غواړي په دې هکله ترې ډېرې پوښتنې او ګروېږنې وشي. نو دخبرو لوری مې بل لورته واړاوه. بله ورځ هغې دخپل کار په پای کې ، کله يې چې غوښتل له خونې څخه ووځي مخ زما پرلور راواړاوه اوويې ويل:
رښتيا ټاکل شوې چې سبا دناروغانو دروحي درملنې په موخه دروغتون په تالارکې يوه غونډه يا کنسرت دڅو خوږ ژبو سندغاړو او هنرمندانو په ګډون جوړ شي ، ستاسې هم

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس دخدای (ج) په فضل حال لږ ښه شوی او کوای شی چې په دې کنسرت کې ګډون وکړئ ، هغې سره مې ژمنه وکړه چې هرو مرو به ورځم ، سبا زه سره دځو نورو ناروغانو چې لږ څه يې حال ښه شوی و دروغتون ځانګړي شوي تالار ته چې کنسرت په کې ترسره کېده ورغلو ، دې کنسرت ته دهبواد ډېر تکړه او پېژندل شوي هنرمندان راغلي ول چې دناروغانو لخوا په خورا چکو چکو او چيغو بدرګه شول.
په دې وخت کې ناڅاپي وياند خبر راکړمېرمن شهلا چې دروغتون يوه ډېره لايقه او ماهره نرسه ده او مېړه يې چې يو پېژندل شوی ويلون غږونکی دی غواړي په خپل خواږه او زړه راښکوونکي اواز ستاسې چوپړ په پاريو څو خوندورې سندرې ووايي.
شهلا دخلکو دهاهاا او بدرګو له منځه ددريځ مخې ته جګه شوه او ترځنګ يې يو بل سړی هم روان و چې وروسته خلکو وويل دايې نامزددی ، دواړو په ګډه په خپل زړه راښکونکي اواز سندرې ويل پيل کړل.
دشهلا نازک او زړه راښکوونکي اواز دباور وړنه و ، مخکې تردې مې هم دشهلا داواز په اړه ډېرې ستاينې اوردېدلې وې خو هېڅ کله مې فکر نه کاوه چې دهغې اواز دې دومره زړه راښکوونکي ، جذاب او خوندور وي.
هغې په دومره شور او زوږ سندرې ويلې چې هرڅومره کلک او سخت زړه يې نرماوه کله يې چې لومړۍ سندره پای ته ورسېده نوخلکو دومره بدرګه کړه او دومره چکې چکې يې ورته ووهلې چې ترډېره يې دتالار فضا نيولې وه ، نو همدا د اورېدونکو غوښتنه وه چې هغې څو نورې سندرې هم وويلې ، بيا هم ګډونوالو ټينګار کاوه چې څو نورې سندرې هم ووايي خو شهلا بخښنه وغوښته اوورته يې وويل چې تردې زيات وخت نلري ، او هيله يې وکړه چې ترې خپه نشي ، په داسې حال کې چې بيا هم خلکو په ښکلو بدرګه کوله ددريځ څخه راښکته شوه.
کله چې کنسرت پای ته ورسېد زه هم دخپلې خونې پرلور روان شوم په داسې حال کې چې دخپلې کړنې څخه چې دنرس شهلا په برخه کې مې کړې وې ډېر پښېمانه وم.
دشهلا اواز پرماژوره اغېزه کړې وه دهغې اواز يوه نغمه او يو ترنګ و چې دزړه له تله يې اوبه څښلې او دحنجرې له لارې يې زړونوته ژوند وربښه. دهغې اواز دومره خوندور او زړه راښکونکی و چې ما په رښتينی توګه ځان دهغې داواز مين باله.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځيني وخت دا شونتيا هم شته چې ځيني لاملونه په انسان ژوره اغېزه وښندي او ورسته دهماغې لاملونو پروړاندې دانسان اند بدلون وومومي ، دشهلا په اړه ما هم همداسې يو اکر درلود او اند مې دهغې په اړه په بشپړ توګه بدل شوی و .
حيران وم په دې چې هغې ددې دومره زړه راښکوونکي اواز سره سره ولې دسندرو فن نه وټاکلی يا ولې سندر غاړې شوې نه وه ، شايد کوم لامل به يې درلود چې زه يې په اړه نه پوهېدم له هغې ورځې وروسته نور ما دشهلا څخه تپښتنه نه کوله ، بلکې ليوال وم چې دهغې سره خبرې وکړم خو کله به چې موقع لاس ته راغله او دواړه به سره مخامخ شونو هغه به زما له مخې تښتېده او هڅه به يې کوله چې له ما سره مخامخه نشي.
سره ددې چې هغې ته مې څوځلې ځواب وراستولی و او دغلط پوهېدنې څخه مې په کراتو کراتو بخښنه غوښتې وه خو هغې بيا هم ددې ټولو خبرو سره سره ماسره سم چلند نه کاوه دې اکر تر ډېره ادامه درلوده ، ترڅو چې يوه ورځ ډاکټر زما دکتنې لپاره راغی کله يې چې زما دوسيه او کتنه (معاينه) بشپړه کړه ويې ويل:
((خوشحال يم په دې تاسې ته خبر درکوم چې ستاسې صحت په بشپړه توګه ښه شوی دی او تاسې کوای شئ چې کورته ولاړ شئ !))
ددې لپاره چې يوځل بيا په بشپړه توګه ښه شوی وم ډېر خوشحاله وم ، ځکه پوهېدم چې نورمې دناروغې مهال پای ته رسېدلی دی. غوښتل مې چې څنګه دروغتون څخه رخصت شوم ، ولاړ شم او دځان لپاره کارپيدا کړم او په دې توګه وکولای شم خپل ژوند بيا له سره جوړ کړم. په همدې موخه مې دډاکټر څخه هيله وکړه چې دهماغې ورځې پرمازيګر ماته رخصت راکړي. ډاکټر هم اړوندو څانګو باندې په دې اړه ماته امر راکړ. دهغې ورځې له غرمې وروسته مې خپلې جامې دروغتون له دفتره واخيستې او وروسته دخپلو ګاونډيانو ناروغانو خونوته دخدای په امانۍ په پار ورغلم او وروروسته له هغې څخه دنرسانو خونې ته هم ولاړم ترڅو دشهلا اويو شمېر نورو نرسانو سره خدای پا مانې وکړم له نېکمرغه شهلا هم په خونې کې وه او څنګه يې چې سترګې پرماولېږېدې ، بې له دې چې څه ووايي له خونې بهر ووته او زما دخبرې ځواب چې دخدای په امانۍ لپاره راغلی يم همداسې پاتې شو.
په داسې حال کې چې دشهلا ددې کار څخه سخت ناخوښه شوی وم نورو نرسانو ته ورغلم او دخدای په امانۍ ترڅنګ مې ځانګړې منښې هم له هرې يوې څخه وکړې او بخښنه مې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ترې وغوښته چې زما سره په دې دومره وخت کې په تکلیف شوې وې، وروسته له هغې همداسې ترو ((مستقیماً)) له روغتون څخه ووتم.
کله چې د ورونو (دروازو) له چوپړ کوونکو سره په خدای په امانۍ بوخت وم ، یوه نرسه په منډه ، منډه راغله او یو وړلیک یې ماته راکړ او راته یې وویل چې شهلا راکړی دی.
ما هغه په جیب کې واچاوه او دچاپړاسیانو سره دخدای په امانۍ نه وروسته د روغتون څخه ووتم.
دروغتون څخه بهر آزادې هوا ماته یو ډول ځانکړی خوندراکړ چې زما روح یې تازه کړ ، داسې مې انګېرله چې ژوند په خپل طبیعي اکر پرمخ ځي او هرڅوک په خپلو کارونو بوخت ول ، دپنځ څرخ هماغسې په خپل اکر ګرځېده او دانسانانو برخلیک یې لټاوه ، دهغو انسانانو چې ډېری یې دژوند له خوږو او ترخو سره بلد نه وو او هماغسې په احمقانه توګه یې خپلو هڅوته دوام ورکاوه ، چې دتل لپاره ژوندي پاتې شي !!
زه هم دیو ډېر وخت بسترېدو ، ستونزو ، اوکړاونو څخه وروسته دهمدغې خلکو په منځ کې بېرته په عادي اکرراغلی وم ، دهغو انسانانو په منځ کې چې سره یو ځای اوسېدل ، خیانت یې کاوه یو دبل پښې یې وهلې ، یو له بل سره یې ښه کول ، یو له بل څخه یې غچ اخیسته او بالاخره دا چې خپلې موخې ته درسېدو په خاطر یانې یوازې دژوندي پاتې کېدو په پارنه بلکې دژوندکولو په پار وو راغلی وم.
حتیٰ داسې انسانان هم په دې ټولنه کې ژوند کوي چې یوازې دانسان نوم لري نور هېڅ ډول سپې توب او لوفري ترې پاتې نه ده .

زه هم دیو څه وخت وروسته بېرته همدې ټولنې او همدې انسانانو ته چې هم ښه او هم بد په کې اوسېدل راغلی وم. په داسې حال کې چې برخلیک لاهماغسې زما په ژوند لوبې او نخرې کولې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

اتم څپرکی

هغه شپه زه دویم ځلې هغه میلمستون ته چې ترمخه مې په کې ځان ته خونه په کراه نیولې وه ورغلم خو داځل یې هغه خونه بل چاته په کرایه ورکړې وه او ماته یې بله کوټه راکړه کله چې کوټې ته لاړم نو یوه شېبه خو همداسې په کوټې کې بې موخې ګرځېدم راګرځېدم څه شېبه وروسته دکوټې په یوه کونج کې کښېناستم او په ښه ژور سوچ کې ډوب شوم تېر شوی ژوند راته په یاد شو یوه شېبه خومې بې واکه وژړل، داسې ګومان مې کاوه چې ممکن په ژړا مې لږ زړه سپک شي او څه غم مې کم شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو له بده مرغه چې اوښکو مې هم زړه ته تسکین رانکړ ، دغم مراندو مې لاهماغسې زړه سکونډه ، او په ارام يې نه پرېښودم ، په همدې وخت کې ول چې ناڅاپي د ((شهلا)) ليک را په زړه شو ، هغه مې له جيب څخه رابهر کړ او ومې لوست ، هغې په دې ليک کې د ډېرسپما څخه کاراخيستی و او خُلاصه يې ليکلی و چې داسې و : پرون زمور نامزدي لغوه شوه ، که غواړې چې ما ووينې نو زما پته داده ... دوه درې ځلې مې کاغذ واړاوه راواړاوه خو نور څه په کې نه ښکارېدل ، دشهلا ددې کار څخه چې يو دم يې خپله ګروهه بدله کړې وه ، ډېر خوشحاله شوم او په داسې حال کې چې حيران هم وم ليک مې ونغښت او دخپل پطلون په لاندينې جيب کې مې کېښود او دامې دځان سره وپتييله چې که چېرې وخت راسره پيداشو او مناسبه موقع په لاس راغله نو يوځل به سرورښکاره کړم په هغه شېبه کې مې بېلابېلو او ډول ډول فکرونو ذهن محاصره کړ ، کله خو به مې وويل چې همدا اوس دشهلا کورته ولاړ شم اوورته ووايم چې ما نور ددې اکره وژغوري ، ددې لپاره چې دا درويا سره کتې متې ورته والی لري نو زما سره دې واده وکړي چې درويا ياد پرې تازه کړم او په دې پلمه به زړه ته مې هم تسکين وشي.

خو ډېر ژر پښېمانه شوم او ديو ډول نا اشنا کرکې احساس به مې وکړ او ددې لپاره چې هغې تردې کچې درويا سره ورته والی درلود نو ما به رنځ وړ ، سربيره پردې کله چې زه په روغتون کې بستر وم او ددې کړنې به را په زړه شوې نو نور به هم پسې غوسه شوم ، نو همدا لامل و چې په دې شپه مې دهغې کورته له ورتګ څخه ډډه وکړه او داکار مې دګاندې مخپتيينې لپاره پرېښوده ، وروسته تردې دسلګونو سوچونو سره په خپل ځای کې پريوتم او سکريټ مې ولګاوه ، خو لکه څنګه چې ټوله ورځ ګرځېدلی وم او بې ګچې مې دستړيا احساس کاوه نو سکريټ مې په نيمايي کې مړ کړ او يوه شېبه وروسته په درانه خوب ويده شوم.

دهمدې شپې پر سبا دنورو ورځو په پرتله چې هره ورځ به روغتون کې راپاڅېدم ناوخته راويښ شوم ، دمخ او لاسو وينځلو اودغه راز دسهار چای څښلو وروسته له ميلمستونه رابهر شوم ، تصميم مې ونيو چې لږ دښار په پراخه ارتو ، اوښايسته پارکونو او ځايونو کې وګرځم ، تر څو ددې څو روځو دناروغۍ ستړيا او خپګان چې ماپه روغتون کې تېرکړی وجبران کړم اولږخپل پام هم غلط کړم ، دهمدې مخپتيينې په پارلومړی ((نادري)) پارک ته ولاړم ، وروسته له هغې چې هغه ځای مې په بشپړه توګه وکوت داسلامبول پارک له لياري لاله زار پارک ته ولاړم ، په دې ځای کې د موټوتګ راتګ ، دلاسي

(c) ketabton.com: The Digital Library

پلورونکو شور او هاها ، دکورونو ، مغازو ، او په سلګونو نورو شیانو موجودیت چې په ټولنه کې یې یو خاص ډول نظام جوړ کړی و ډېر خوند راکړ ، ځکه زه ډېر وخت دروغتون په ارامه او زړه نیونکي چاپېریال کې رابنکېل شوی وم او اوس آزادې فضا ډېرخوند راکاوه.

ډېره شېبه دخلکو په منځ کې یوه خوا اوبله خوا وګرځېدم ، آخر مې تصمیم ونیو چې دوخت تېرولو لپاره سینما ته ولاړشم چې په همدې نږدې کې وه ، سینماته ولاړم خو دفلم پیل کېدو ته لاوخت پاتې و نو ځکه دسینما اجاره دارانو هم ټکټونه نه خرڅول او په تمه ول ترڅو وخت یې راورسېږي ماهم ددې لپاره چې نوبت مې نیولی وي ډېر لیرې ولاړ نشوم او په سینما کې مې دلګول شویو انځورو نو په لیدلو پیل وکړ ، وروسته له هغې دمیوې داوبو یوه دوکان ته ننوتم ، ترڅو دفلم پیل کېدو پورې همدلته کښېنم او اوبه به هم وڅښم ، خو دمیوې اوبه مې لانه وې څښلې چې په ولې مې یو لاس کېښودل شو ، کله مې چې مخ شاته واړاوه نوحمیدوچې دیوې ډېرې ښایسته نجلۍ سره څنګ په څنګ او لاس په لاس راته مخامخ ولاړ و ، یو بل ته مو سره غېږه ورکړه او مخونه مو سره مچې کړل ،وروسته له دې هغه ، هغه نجلۍ چې ورسه څنګ کې ولاړه وه او دخپلوانو له ډلې څخه یې وه ماته راوپېژندله دحمید له لیدلو څخه ډېر خوشحاله شوم که رښتیا ووایم نودروغتون دفارغېدو څخه وروسته مې ښه حال نه درلود او بله دا چې دهغه ډېر پوروړی هم وم نو ځکه یې لیدوته نه ورتلم ، نو په همدې موخه کومه ښایسته او نازکه نجلۍ چې دهغه سره ولاړه وه ما دهغې له کبله په خپله خوله مهرولګاوه او دخبرو وار مې هغه ته ورکړ ، ډېر ټینګار یې وکړ چې سره یو ځای واوسو ، دناکامه مې ومنله په یوه ټیکسي کې سپاره شو او هغه نجلۍ مو خپل کورته یې ورسوله او دخدای په امانۍ نه وروسته حمید بار بار خپګان څرګند کړ چې ولې مې ددې پوښتنه په دې دومره وخت کې نه ده کړې نو په همدې کې دحمید په نغوته دپهلوي واټ ته ولاړو ، بیا هم دحمید په غوښتنه یو رستورانت ته ننوتلو او دډوډۍ فرمایش یې ورکړ ترڅو چې ډوډۍ رارسېده ماټول هغه څه چې پرما تېر شوي ول حمید ته کیسه وکړه.

وروسته دډوډۍ له خوړولو یوه شېبه غلي او بې خبرو کښېناستو ، حمید په داسې حال کې چې سترګې زما په وجود کې خښې کړې وې بې له سریزې وویل:

((رښتیا بهمنه ، دبستر په وخت کې دې کله ورځپاڼې هم لوستلې ؟))

((نه ، ډېر کم))

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوه شېبه یې چوپتیا غوره کړه او وروسته له هغې په داسې حال کې چې دیوې کرغېړنې خبرې څرګندتیا یې کوله ، وویل : ((بهمنه غواړم یوه پوښتنه له تاوکړم ، آیا اوس هم دپخوا په څېر له رویا سره مینه کوې ؟)) البته که څه هم هغې زه هیر کړی یم ،خوزماتل په یادده او تل یې ستایم.
غواړې داډیر وخت چې دې نه رویا لیدلې اونه یې له حاله خبریې په باره کې ځینې معلومات ترلاسه کړې اودرته یې ووایم ،که غواړې چې درته یې ووایم نوترهرڅه دمخه به راسره ژمنه کوې چې ناکراره کېږې به نه ،اونه به هم کومه ګډوډې را منځته کوې.
فکرمې وکړ چې شاید داحمد اورویادواده په هکله راته څه ووایې په همدې موخه مې ورته وویل اوورسره مې ژمنه وکړه چې نه خپه کېږم.
بیایې هم مکث وکړ داسې برېښېده چې ګواکې ډارېږي خوزه یې چې په اکر پوه شوم اوګومان مې کاوه داحمداورویا دواده په اړه راته څه وایي نوپه کراتو ،کراتومې ورسره ژمنه وکړه اوټینګارمې وکړ چې هېڅکله نه خپه کېږم ځکه مې قسم هم وکړ په یوډول ناباوري مې ژمنه ورسره وکړه ،ځیرځیریې راته وکتل ورسته له دې یې کوښښ کاوه چې خپل عادي اکروساتي یوه شېبه خویې حاشیه رویې وکړه دمرګ اوژوند په هکله یې خبرې وکړې اوویل یې چې موږټول بویه په مرګ ګروهه ولرو ځکه یوه ورځ نه یوه ورځ ټول مرو ،زه پوه شوم چې دی حاشیه رویې کوي او غواړي چې ددې لارې بالاخره آره خبره چې درویا اواحمد واده دی راته وکړي ، نوځکه هم ما بیا هم ټینګاروکړ اوقسم مې یاد کړ چې زه هېڅ ډول ناکراي نه کوم ، نوهیله کوم چې خبره ډیره اوږده نکړي اوخپله موخه راته ووایي داځل یې به تشویش وویل: څه وخت مخکې مې په کور کې ورځپاڼه لوسته چې ناڅاپه مې داحمد اورویا په نامه دیو هلک اویوې نجلۍ په انځور سترګې ولګیدې خبره ،مې ورته دټوکې په ډول غوڅه کړه اوورته مې وویل : (اوورسره لیکل شوي ول چې دواړو واده کړی دی !).
(نه لیکلې یې وچې ، په ډیره ناکرارۍ یې بیاهم مکس وکړ !)
ومې ویل: (څه یې لیکلې ول ؟)
(لیکلې یې و .....هغوی دواړه په یوه ترافیکې پېښه کې مړه شوي دي ! !)
مایوسانه اوپه نه باورئ مې وویل:
(مړه شوي دي ؟ !)
(یانې رویا مړه شوې ده ؟)

(c) ketabton.com: The Digital Library

(له بده مرغه هوکې هغه مړه شوه اوپه ډېر وياړ هم مړه شوه)
ددې ناڅاپي خبرله اورېدو څخه ډېر ناراحته شوم ،يوډول اذيت اولړزې مې ټول بدن محاصره کړ ،غاښونه مې سره جنګېدل ،غوښتل مې چې په خپل ټول توان سره چيغې ووهم اووژاړم خو اوښکې مې هم وچې شوې وې.
په ډېرې ستونزې مې خپلې شونډې خلاصې کړې اوله حميد څخه مې پوښتنه وکړه (آخر څنګه مړه شوه ؟)
وروسته له دې چې ځواب ته په تمه شم خپلو خبروته مې ادامه ورکړه اوورته مې وويل: نه ،هېڅ کله نه ،زه باور نشم کولای ،هغه وخت مې نولاسونه مخ ته ونيول اوپه چيغوچيغو مې وژړل اوحميد ته مې په ژړا ژړا کې وويل :عجيبه بد بخته انسان يم ،عجيبه مسکين اوبې وزلی انسان يم او.... !
حميد چې زما اکروليد نوزما په ډاډ ګيرنې يې پيل وکړ اوکوښښ يې وکړ چې ما غلی کړي اويا مې پام بلې خواته راواړوي خونه کېده ،که هر څومره مې کوښښ وکړ چې زړه تسکين کړم نه کرارکېده ،آخر حميد اړ شو اوراته يې وويل غلی شه بهمنه ،کوښښ وکړه چې ځان کنټرول کړې اودرسټورانت نظم وساتې.
ما هم ددې لپاره چې حميد سره مې ژمنه کړې وه اوقسم مې هم ياد کړی و نو سره ددې دومره ډېرو ستونزو اوغمونو مې کوښښ وکړ چې ځان کنټرول کړم او ټول بوج په خپل زړه واخلم:
وروسته مې له حميدڅخه وغوښتل چې ټول بهير راته په بشپړه توګه په تفصيل سره ووايي هغه هم چې په تاسف سره سر ښوراوه ،پېښه يې راته داسې بيان کړه:
څه وخت مخکې مې يوه ورځپاڼه لوسته چې ناڅاپه مې د پېښو په مخ کې داحمد اورويا انځورونه وليدل چې ورلاندې ليکل شوي ول : دوه ځوان نامزادان چې دخپل واده دکارونودترسره کولو لپاره ښارته روان ول په يوه ترافيکي پېښه کې دشېراز په ښارکې خپل ژوند له لاسه ورکړ.
په داسې حال کې چې په ورځپاڼوکې خبريالانو دشېرازاواصفهان دلارې خبرورکړی ؤ رويا دموټر جلب ته ناسته وه چې په يوه نامعلوم لامل دشېرازاواصفهان دلارې په منځ کې موټر يوې کندې ته دلوړې مورې څخه لويدلې او وروسته يې اور اخيستی دی چې په دې اورکې دواړه سوځېدلي اومړه شوي دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

څېړونکو د پېښې لامل د موټر د سرعت تېزوالی او د ډرېورېې احتیاطي ښودلې ده ،
د څېړنکو په اند پېښه د موټر تېزوالی او د رویا بې احتیاطي وه چې کندې ته خطا شوی دی
او دواړه مړه شوي دي ،خو دمرګ څخه يې درې ورځې وروسته يو لیک زما لاس ته
راورسېده ،ډېر تریخ او زړه دردونکی لیک ؤخو حقیقت تل بویه ومنو ،یانې د رویا پېښه
د پولیسو او څېړونکو په اند یوه ترافیکي پېښه وه خو آره خبره داده چې دا یو تصادف نه
بلکې پلان شوی کارؤ او په قصدي توګه شوی دی ؟
دغه لیک رویا د شېراز له تګ څخه مخکې زما په پته رالیږلی ؤ، اوکله چې مالیک
پرانیست نو پوه شوم چې لیک ستالپاره لیکل شوی دی ،خو لکه څنګه چې له تا څخه
خبرنه وم اونه دې راته پته معلومه وه نو لیک مې دځان سره وساته په دې وخت کې
حمید یو لیک د خپل څنګ کې وړ بکس څخه راوکېښ او ماته يې راکړ په چټکۍ سره مې
لیک پرانیست او په لوستلو مې پیل وکړ ،رویات په دې لیک کې د سلام او نېکو هیلو
څخه وروسته داسې لیکلي ؤ: زما ګرانه بهمنه ،ژوند ژر یا وروسته پای ته رسېږي او موږ
ټول به یوه ورځ مړه شو ، یو شمېر په ما شومتوب کې مري ،یو شمېر په ځوانۍ کې او یو
شمېرهم په زړه ښت ا وبوډاتوب کې ،خو هرومرو بویه مرګ ته تسلیم شو .
مرګ حتمې دی اوله انکار کولو څخه يې ځان تېرویستل نه دي په کار،موږ بویه په نړۍ
کې هرڅیزته دفناکېدونکو په توګه وګورو ،حتی مینه هم په دې دومره شور ،زوږ
اولړمون خورئ سره یوه ورځ پای ته رسېږي خو ځینې داسې خلک هم شته چې رښتیني
مینه کوي خاطرې يې ژوندۍ پاتېږي ،او دخپلې مینې یادګار غواړي د تل لپاره ژوندی
او تل پاتې وساتي نوزما هیله داده چې زموږ مینه هم همداسې تل پاتې واوسي.
ما په خپل تېرلیک کې چې تاته لیکلې ؤ داسې لیکلې ول چې خپل ژوند ته په عادي توګه
دوام ورکړه او دامې هم ویلې ول چې ما د احمد سره کوژدنه کړې ده ،نو اوس ټاکل شوې
چې موږ په دې نږدې کې تهران ته ولاړ شو او هلته دخپلو څوخپلوانو اوملګرو سره ووینو
او وروسته له هغې دخپل واده په پار یو ښارته ولاړ شو اوښه په درز کې واده وکړو .
حتی په دې کچه چې دواده د سپین کمیس سره چې داسمان د پرښتو جامه ده سره هم
دخپل مېړه سره یو ځای واوسم چې داکار ما زوروي او رنځ ترې وړم.
شاید تاته ترننه پوې داپوښتنه راولاړه شوې وي چې داحمد سره زما اړیکې دومره
ټینګې شوي دي چې زه دې وېرکړی یم ،خو ډاډه اوسه ،هېڅکله به پرې نږدم چې احمد
خپلې موخې ته ورسېږي ،ما تصمیم نیولی دی چې یا تا سره ژوند وکړم او یا مړه شم ،خو

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس چې په دې ونه توانېدم چې ستا سره ژوند وکړم نو مرګ مې غوره وباله ، نه پوهېږم چې څنګه ددغې ستونزمن او کرغېړن ژوند څخه ځان خلاص کړم خو په هر حال دا کار کوم.

ډاډه اوسه دالیک به هغه وخت تاته درولېږم چې زما مرګ ته نور ډېرکم وخت پاتې وي او هغه وخت به یې ته ترلاسه کړې چې زه نوره په دې نړۍ کې نه اوسم ،خو لکه څنګه چې مې په مخکینې لیک کې درته لیکلي ول ،حتی راضي نه یم چې زما لپاره یوه اوښکه هم تویه کړې اوتاته زموږ په پاکې مینې قسم درکوم چې هرکله دې کومې نجلۍ ته زړه لیوالتیا وښوده هغې سره زما په خاطر دمینې تار وځغلوه اوزموږ دګډ ژوند مړې خاطرې پرې راژوندۍ کړه اوپه دې هم ډاډه اوسه که چېرې تا داکار وکړ نو زما روح به ارام اوسي.

بهمنه ،پوهېږم چې ته زما د رضایت لپاره دا کارکوې او هرومرو یې کوې ،خو هیله کوم چې داسې کوم تصمیم ونه نیسې چې زما روح په عذاب کړي.

زه غواړم چې ته خپل ژوند ته ادامه ورکړې اوټولوته دا زبات کړې چې سره ددې چې لومړی ما اوبیا زمانې دې وزرې درماتې کړي دي خو ته دا توان لرې چې خپل ژوند ته په سمه اوعادي توګه ادامه ورکړې او دپخوا په څېر یې پرمخ بوزې.

رښتیا هم به ټولنه کې ډېری داسې پېښې پېښېږي چې انسان دخپل قانوني حق څخه محروم کوي چې دابې عدالتي دژوند په هره برخه کې لیدل کیږي.

او آر لامل یې هم دادی چې ډېر بې باکه اوچړوس خلک دمقام ،څوکۍ ، پیسو ، او......ترلاسه کولو په موخه داکارکوي.

خوزما ګرانه بهمنه ،ډاډه اوسه چې دخدای ج عدالت تل په دې نورو قوانینو او عدالتونو حاکم وي ،اوهغه کسان چې دخپلو کټو لپاره دنورو ګټې او ژوند ته زیان رسوي په دې دې پوه شی چې یوه ورځ یې آخرمرګ سرته راځي ،اوهغه وخت مجبوردی چې ژوند سره یاپه خوښه اویاپه بې خوښۍ مخه ښه وکړي ،خو په یقینې توګه په دې نړۍ کې دښو اوبدو کارونو نوم تل ژوندی پاتېږ ي،زما کورنۍ هم اړه ده چې زما ترمرګ وروسته په دې ننګ اوغیرت سره چې زما په برخه کې یې کړې دي نوم ژوندی پاتې شي.

په واقعیت کې دا همغوی (کورنۍ) ول چې زما ژوند یې را خراب کړاوزه یې دخپلو غوښتنو قرباني کړم ،خو همدا مرګ ؤچې زه یې له دوی څخه وژغورلم اوهېڅ کله ددوی غوښتنوته تسلیم نشوم او اوس دادی نږدې دی چې په ډېرې سرلوړې ور ودانګم اودتل لپاره ځان ددې لانجمنې نړۍ څخه فنا کړم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زيات له دې درته نور مزاحمت نه کوم اوديوه ښه ژوند هيله درته کوم اوداهم بايد ووايم چې نه پوهېږم په کوم ساعت او په څه ډول خپله طرحه پلې کوم.خو په هرحال داليک به زما ترمرګ وروسته تاته دروررسېږي !

دا مه هيروه چې ما په تا باندې په خپل مخکيني ليک کې ژمنه کړې وه اوقسم مې درباندې کړی ؤ چې ته به زما خبره منې اوزما ترمرګه وروسته به خورا وړوکی غبرګون هم نه ښکاره کوې ،داځکه چې که سبا خدای مه کړه ته کوم عادي کار هم وکړې خلک به زموږپه ميني باندې ملنډې ووهي اوډرامې به پسې جوړوي او ډارېږم لا په دې چې خلک به وايي ما دخپلې بد نامۍ تاب نه درلود نوځکه مې ځان وژلی دی ،نوجوته ده چې ته دخلکو دا توهين زما په برخه کې نشې زغملای ،زه مطمينه يم.

ښه ګرانه له تاسره خدای ج په امانې کوم ،اوستا ښخه هيله کوم چې دټولنې دخلکو په اند زه نامزد لرم نوددې ليک ترلوستلو ورسته داليک وسوزوه.

هغه څوک چې تل تا نه هيروي(رويا)

دليک ترلوستلووروسته مې بدن ټول کلک خوږېده اودکرکې اور مې په وجود کې مړ شو ،اوس راته هرڅه ښرګند شوي وو.

رويا زموږدپاکې ميني ددرناوي په پار دموټرچلولو په وخت کې په قصدي توګه موټرکندې ته ورمخامخ کړی دی اودخپل ځان په مرګ يې دخپلې مينې ټينګښت اوپايښت څرګند ګړی دی.

هغې دهغه قسم په اړه چې زموږ دمينې په هکله يې راسره کړی ؤ اودخپلې دوستې په هکله چې تردې دمه ما غلطه انګيرله ،ځان قرباني کړئ ؤ.

هغې لکه څنګه چې يې په خپل ليک کې ليکلې ول ددې دردونکي اوزړه زورونکي ژوند څخه دابديت پرلوروردانګلې ول ،خوزه لاتراوسه دهغې په خوښه اوهيله ژوندی ګرځېدم اوپه دې کارمحکوم شوی وم يا داسې ګومان مې کاوه چې ګواکې دهغې اواز مې په ټول بدن اورېده چې چيغې يې وهلې : (زما ښايسته ګله ،که سل کاله وروسته مې هم قبر راوسپړې اوزړه مې شته وي ،نووبه ګورې چې پرې ليکلې يې دي: يوازې له تا سره مينه کوم)

رښتيا انسان دژوند دپېښوپوراندې څومره کمزوری دی اورښتينې مينې په هکله هم.

انسان هرکله دخپلې رښتينې مينې لمبې په يو ډول نه يو ډول بلوي خو د زمانې تاړاکونه اوتېره بادونه يې په ډېر ناړامه توګه مړه کوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

رویا هم دمینې یوه لمبه وه چې دمرګ په رارسیدوسره یې دتل لپاره مړه شوه اوزه اوس یوازې دژوند ترخواوتیارو ته پاتې شوم اوترهغې به په همدې تیاروکې اوسم څوزه هم تیاره شم اووجودمې ددې نړۍ څخه پناه شي.
قسم یادوم چې دژوندپه دې تیاروشپېوکې مې دمرګ غوښتنه کوله ،غوښتل مې چې مړشم اودژوند ترپایه پورې نور همداسې ستونزې ونه وینم ،خوکله مې چې درویادلیک کرښې راپه زړه شوې نو ځان ته به مې ډاډ ورکاوه اوکوښښ مې کاوه چې اوس لپاره دمرګ غونډله (جمله) له خولې څخه وغورځوم اوهیره یې کړم ترڅوپه دې توګه وکولای شم درویاغوښتنې اوهیلې ته مې درناوې کړې واوسي.
نه پوهېږم چې رویا ولې زماد داسې اکرپه هکله اند ونکړاوولې یې زه دخپل مرګ وروسته داسې پرېښودم اوپه دې توګه یې وغوښتل چې زه دژوند ترپایه همداسې غمونه وزغمم ،په داسې یوه دردېدونکې شېبه کې مې څه کولاتی شول چې وکړم ما دخپل ژوند یو ډېرارزښتمن څیزاوکس له لاسه ورکړی ؤ ،ولې باید زه ژوندی پاتې شوی وای ؟
ځواب مې خپلوپوښتنوته نه پیداکاوه ،یوازې داچې لکه څنګه چې هغې ویلې ول چې ژوندی پاتې شم اوغمونه وزغمم څویوه ورځ زه هم دهغې په څېرددې فانې نړۍ څخه دتل لپاره کډه وکړم.
کله چې مې دا اند وکړنوناڅاپه مې په کټ کټ او چیغوچیغو په ژړاپیل وکړ،داسې چې هرڅوک زمونږ مېز سره نږدې ناست ووزمونږمېزته ځیرشول ،حمید چې زما دا حال ولید نو زما لاس یې ونیو اودپیسو دورکولو وروسته یې درستورانت څخه بهر راویستم.
هېڅ څیز د پخواسره توپیرنه درلود یوازې ماتوپیرکړی ؤځکه زه اوس ذلیل او مسکین شوی وم اودیوساعت مخکې خوښۍ اوسوکالۍ نښه راکې اوس نه برېښیده ،زړه مې سخت راښکېل شوی ؤ اوسترګومې هم تورکاوه ،شاید که حمید له ما سره نه وای څوځایونوکې مې چې واک له لاسه ورکړنوولیدلی به وای .مرال مې دیوساعت مخکې سره ځمکې او اسمان توپیردرلودهیله مې کوله چې ای کاش هغه شپه چې دساقې خانې په یو کونج کې بې سده شوی وم اوډاکټرانوروغتون ته بولی وم اوبسترکړی یې وم چې داکاریې نه وای کړی اوهلته ترسهاره مړوای څومره به ښه ؤ ،خوافسوس چې داکار ونه شو.
درویا له مرګ نه وروسته به ژوندماته څه خوند راکړی وای یا څه ارزښت به یې راته درلودای ،دهغې مرګ اوداسې په نره مرګ یوځل بیازما په زړه کې حماسي مینه

(c) ketabton.com: The Digital Library

راژوندی او په ولولو کړه او داسې مې وپتییله چې په دې زمانې کې هم داسې خلک شته چې د رښتینولۍ او مینې لپاره ځان قرباني کوي.
درویا مرګ زما زړه اوجرات دواړه ووژل ،اودا احساس چې زه به وروسته هم ژوندی پاتېږم ډېردردولم اوکړولم ،اودتل لپاره به مې ژړل ،خوحمید به راته ډاډ راکاوه ،نه پوهېږم چې په دې ورځ به په دې لار څرنګه دحمید سره تللی وم خوځیروم چې حمید په بشپړه توګه په پوره هوښیارۍ زما کړوورو ته ځیردی.
حمید په دې شپه پرېښودم چې میلمستون ته ولاړشم اوخپل کورته یې بوتلم ،شپه مې دحمید په کورکې په ډېرتکلیف اوستونزی سره سباکړه.
ټوله شپه ویښ وم اوخپلې تېرې خوږې خاطرې مې راپه یادولې ،اودهغوی په را یادولوبه دمره ناکراره شوم چې نږدې ول لیونی شم.
دسهارپه وخت کې چې حمید وکتل ډېرپه ستونزه کې راښکېل یم نودوه ډوله ګولۍ یې راکړې ،که څه هم مانه خوږې خوپه زوره یې راباني وخوړې اوشېبه وروسته په ښایسته خواږه خوب ویده شوم ،خودې خوب له نورو خوبونو سره ډېرتوپیردرلود ، یانې که خوږهم ؤیوډول غم او رنځ په کې پوښل شوی ؤ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نهم څپرکی

مهال بې له ځنډه پرمخ تللو ،زما ناکراره روحيې بدلون نه ومونده ،حتی دورځوپه تېريدوهم ونشوکړای چې زما څخه درويا مرګ وبېرکړي ،هره ورځ به مې دهغې اوقهرمانۍ په هکله يې فکرونه کول اودهغې نېکې خاطرې به مې رايادولې او دا چې له هغې څخه راوروسته دهغې په غوښتنه او دالله په رضا ژوندی پاتې وم ډېر رنځېدم ،خوافسوس چې غير دسوځيد واوزغم څخه مې بله چاره نه درلوده ، سر بېره د رويا په مرګ بې کارۍ اووزګارتيا هم رنځولم ،او نورمې ددې مخ نه درلود چې له چا څخه پور واخلم.

ددې لپاره چې هم بوخت اوسم اوهم مې يو څه پيسې لاس ته راوستې وي په چټکۍ مې دکارلټون پسې پيل وکړ اودامې وپتييله چې دهر ډول ابرومنداواعزتمندکار وړاندېزکه راته وشي نوهرومروبه يې کوم چې په دې توګه وکولای شم هم دنده پيدا کړم اوهم خپله ګانده جوړه کړم.

نو لکه څنګه چې ددولتي اوشخصي کارونو څخه نا هيلی شوم د ډريورۍ اسنادو (ليسنس) په فکرکې شوم او دهمدغې اسنادوپرپنسټ دډريورۍ په لټه کې شوم که ګوندې کوم ځای کې ډريوري پيدا کړم خو بيا هم له بده مرغه چې حتی په کوم ځای کې چا دډريور په توګه هم له ځان سره ونه نيولم ،هرځای ته به چې ولاړم نويوازې همدا ځواب به مې اورېده ،زموږ داستخدامي کارلښتليک (لست) بشړ دی اونويو کسانوته اړتيا نلرو.

کله چې دټولو ځايونوڅخه نا هيلې شوم نو ديوکريابۍ مديرپه وسيله مې خپل تعليمي اسناد سره د ډرېورۍ اسنادو دکاريابۍ وزرات ته واستول.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوزارت په غولي کې ډېرى خلک ولاړو و ،زه هم په نوبت ددوى سره يوځاى ودرېدم ډېر وخت همدلته ضايع شو ترڅو چې راته وار راورسېد ،کله مې چې غوښتل خونې ته دننه ننوزم ،چوپړکوونکې (ملازم) له متېه ونيولم اوراته يې و ويل : ښاغليه ، بخښنه غواړم لاتراوسه ستاسې وارنه دى رارسېدلې !

وروسته يې يوځوان ته چې د ودانۍ ترڅنګ د پاتخو (زينو) سره جوخت ولاړؤنغوته وکړه ، ما داځوان تردې دمه په نمبرکې نه ؤليدلى ويې ويل (وارد دغه ښاغلي دى نه ستاسې !)

دچوپړکوونکي دې خبرې سخت په غوسه کړم اوپه نارو اوسورو مې پيل وکړ اوپه زغرده مې ددې ملازم نه سروټكاوه ،زما به چيغواوغالمغال دوزارت يو مامور خبر شواودخپلې خونې څخه رابهرشو ،کله چې ما ته رانږدې شو نوچپ چپ يې راته وليدل اوبيايې وويل :ولې دې چيغې جوړې کړې ښاغليه ؟ چوپړکوونکى وروړاندې شو په داسې حال کې چې حق په جانبه څېره يې غوره کړې وه ورته يې وويل چې د دې ښاغلي وار لانه وررارسيدلې اوغوښتل يې چې په زوره دننه شي اواصلاً واردهغه بل ؤخوداچې ما پرينښودنونوموړي په چيغواوکوکاروپيل وکړ.

دچوپړګوونکي له دې درواغوڅخه سخت په غوسه شوم اوډېرې غوسې نه نږدې ؤچې ليونى شم ،په داسې حال کې چې دغوسې نه ټول لړزېدم د ولاړو کسانوڅخه مې مرسته وغوښته اوهيله مې ترې وکړه چې دوزرات مامورته حقيقت ووايي څو رښتيا اودرواغ سره روښانه شې او دملازم دابې ځايه ادعا جوته شي.

خوله بده مرغه د ولاړوکسانو څخه هېڅ چا ګواهې ورنکړه چې حقيقت څه شى دى ، څكه دوى ډارېدل که چېرې ګواهې ورکړي نوداسې نشې چې نوموړى ماموريې کارورخراب کړي اويايې ورته ونکړي.

کله چې پوه شوم چې داټول دډاره څه نه وايي نوپه ناکرارۍ اوغوسه مې ټول حال ورته ووايه اوورته مې وويل چې دا ډارنان دخپل ډارله کبله داکارنکوي اوددې په څنګ کې مې داهم ورزياته کړه چې داچوپړکوونکي دخلکوڅخه بډې اخلي اوخلک بې نمرې تاسې ته درليږې اوزما څخه يې هم رشوت وغوښته خوداچې ما بډې ورنکړه نوداسې جاراوجنجال يې جوړکړچې تاسې ته دا زبات کړي چې زه ګواکې ددې ځاى ارامه فضا خرابوم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما خبرې په نوموړي ماموربرعکس غبرګون وکړ اوناڅاپه يې له ګرېوان څخه ونيولم اوليرې يې غوځارکړم ،اوهغه وخت يې امروکړچې سمدستي غونډه جوړه کړي اوزما پروړاندې څه وليکي ،غونډه جوړه شوه او زما پروړاندې يې داسې وليکل چې ماد رسمياتو پرمهال دنوموړي وزارت ديوه پاک اوصادق چوپړکوونکي شخصيت اودندې ته توهين کړی اوهغه مې ګواښلې دی.اوددې ترڅنګ مې دوزارت خانې نظم او ارامتيا ته هم زيان رسولی دی ، ما چې کله داخبره واوريده نورمې بله خبره ونکړه او درېدل راته بې ځايه ښکاره شوا ودخپل راتګ څخه دې وزارت ته ډېرپښېمانه شوم.
هغوی دجوړې شوې غونډې پربنسټ زه دپوليسوماموريت ته وسپارلم او د پوليسو سرماموربې له دې چې زما خبرې ته غوږ کېږدي ،زما دوسيه يې وليکله او د اجراتو لپاره يې قضايي مقاماتوته ولېږلم.
په څېړنتون (تحقيق خانه) کې مې ټول بهيرهوبه هو اوټکي په ټکې څېړونکي ته ووايه ،هغه هم ځيرو اوپوه شوچې زه رښتيا وايم ،زما پروړاندې يې چل سازي کړې اوهسې خوشې په خوشې يې راته دوسيه جوړه کړې ده ،نوزما پرحال يې ډېرافسوس وکړ او زړه يې راباندې وسوځېد ،نوامريې وکړچې ما ژژترژره خوشې کړي.
کله چې دڅېړنتون څخه بهرراووتم نوبيا هم بې کاره اولالهاند وم يوه شېبه خوپه واټونواوپارکونوکې وګرزېدم اووروسته له هغې ميلمستون ته ولاړم ،کوټه مې دځان پسې کلپ کړه اوپه ژور اند ډوب شوم ،غوښتل مې چې په هرډول کيږي ځانته کارپيداکړم.
په همدې فکرکې ډوب وم چې نا څاپه مې خپل هغه ملګری راپه زړه شو چې ګاراج يې درلوده ،مخکې ما دخپل پلارموټرپه همدې ګاراج کې دراوه اودګاراج څښتن ترحده زيات ماته درناوی درلود،په کراتوکراتويې له ماڅخه غوښتي ول چې که چېرې کوم کاريا ستونزه راته پيدا شوه نوهغې ته ووايم ،سمدستي دميلمستون څخه راووتم او راساً دګاراج پرلوري ولاړم له نېکه مرغه هغه مې په خپل کاري دفترکې پيداکړ دګاراج خاوند زما پر پريشانه اوګډوډ اکر ډېر تعجب وکړ.
بې له مقدمې مې ورته ټول هغه څه چې پرما تېرشوي ول وويل اوله هغه څخه مې وغوښتل چې دشونتيا په صورت کې که کوم کار راته پيدا کولای شي پيدا يې کړي
ويې وپوښتل:
«آيا کولای شې چې په ټکسي باندې کاروکړې ؟»

(c) ketabton.com: The Digital Library

په خوشالۍ مې ورته وويل:
«هوکې ،بلې !»
ويې ويل:
«ډېره ښه ده سبا سهاردوخته راشه اوټکسي دګاراج څخه بوزه » اوددې ترڅنګ يي څه پيسې هم دپورپه ډول راکړې چې خپل سراوصورت منظم کړم په ډېره خوشالۍ مې دګاراج خاوند څخه چې کوم کار يې ماته پيداکړی ؤ ،مننه وکړه اورسره مې دخدای په اماني هم وکړه اوبېرته ميلمستون ته راغلم داچې دومره مودې بې کارۍ وروسته مې کار پيداکړی ؤ ډېرخوشاله وم ،په دې توګه ما اوس کولای شول چې سر دسبا څخه کاروکړم اودخپل ژوند رکودي اکرپای ته ورسوم.
بله ورځ مې خپل سراوصورت منظم کړ اولږدوخته له خوبه راويښ شوم اوراساً دګاراج پرلوولاړم ،دګاراج خاوند يو وړوکې ټکسي زما په واک کې راکړ اوزه هم بې له ځنډه دموټر په چوپړ بوخت شوم.
سره ددې چې په لومړيو کې مې دښار ځينې سيمې نه وې ليدلې اويا نه وم بلد خو وروسته ،وروسته چې وګرځېدم بلد شوم اوپه داسې شرايطوکې مې چې کوم کارپيداکړی ؤ ترې خوښ اوراضي وم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لسم ځپرکی

شپږمیاشتې په همدې ډول تېرې شوې ترڅویوه شپه مې غوښتل چې چلوکباب وخورم دچلاوکباب هوټل سره نږدې یوه دتورټکرې ولاښځه ولاړه وه اولاس یې راکړکه څه هم مانه غوښتل چې سورلۍ بوزم اوډوډۍ خوړلوته روان وم خوبیا مې هم نا څاپې بریک ونیو ،که څه هم نه پوهیدم چې ولې مې په بریک پښه کېښوده ، خوبیامې هم بریک ونیو ،دتورټکرې ښځتنه بې له دې چې څه ووایي موټرته راوخته اودیوه واټ پته یې راکړه ،لا به سل متره نه وم تللې چې د تورټکرې ښځتنې خپل ټکرى له سره لرې کړا وپه خپل دستکول کې یې کېښود اوهغه وخت یې په کرار اواز زه مخاطب کړم اوراته یې وویل:

« سلام بهمن خانه !»

په تعجب مې سروګرځاوه که کسم شهلا ناسته ده اوپه خندا ماته ګوري ، دشهلا له لیدلو ډېرخوشاله شوم هغې هیله وکړه چې ټکسې ودروم ،همدا کارمې وکړ هغه دشا سیټ څخه راکښته شوه اومخکې سیټ ته راغله اوماسره څنګ کې کښېناسته ،زموږلومړنۍ خبرې دشهلاګیلې اودنګلې وې چې له ما څخه یې کولې ،په همدې ګیلو ،ګیلوکې هدف ته ورسیدو ،شهلا را څخه هیله وکړه اوکه رښتیا ووایم نو بلنه یې راکړه چې دماښام ډودۍ سره یو ځای وخورو ، ورسره مې ومنله اوکورته یې ولاړم ، شهلا دمیلمنو خونې ته بوتلم اوخپله دمړۍ تیاربدو لپاره پخلنځي ته ولاړه داخونه په خورا سلیقې سره سینګارشوې وه.

دمېز په سر یوډېر ښایسته دسرو ،شنو ،ژېړو .... مصنوی ګلانو ګلدانونه ایښودل شوې وو ،ددې ترڅنګ ډېر ښایسته اوخوندورې تابلوګانې هم په خونه کې راځړېدلې وې چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوني ته یې ځانکړې ښکلا ورکوله او دغه راز د رنګارنګو څراغو نو رڼاګانو هم يوډول سينګار او ښکلا کوټې ته ورکړی وه.
شهلا د ماښام ډوډۍ تياره کړه او په يوه ګرم چاپېريال کې موسره يوځای وخوړه، وروسته هغه جګه شوه او د ګلدان پر لوري ولاړه او د ګلدان څخه يې يو سور ګل را وشکاوه او ماته يې راکړ او ويې ويل:
بهمنه زه دا سور ګل تا ته درکوم پوهېږې چې سور ګل څه......
هغه وخت مې د دې خبره په نيمايي کې غوڅه کړه او هغه مې په خپله غېږ کې را ښکېل کړه ،احساس مې وکړ چې هغې د سره ګل په راکولو سره د خپلې مينې څرګند تيا وکړه نو څنګه چې په دې وخت کې بې کوره او بې اوره وم نو د دې مينې څخه مې په خلاصه غېږه هر کلې وکړ،دا څکه چې په ګانده کې د ګيلو او د نګلو موقع پاتې نشې.
درويا دژوند ټوله کيسه مې ورته وکړه او ورته مې وويل که زما تېرې شوې سهوې يې بخښلې وې نو هيله کوم چې راسره واده وکړې.
ويې منله او خووړځې وروسته چې حميد هم راغلې و او د شهلا يو شمېر خپلوان هم شته ول واده موسره وکړ،په دې توګه زموږ نوې ژوند پيل شو اوزموږد زوی په پيدا کېدو موخوشالې لاپسې زياته شوه ،نولکه څنګه چې مې په ژوند کې ډېرې ماتې ،ناکامۍ او مايوسۍ انګيرلې وې نو نه مې غوښتل چې زما زوی او مېرمن دې هم وزغمي اويا دې پرې داسې يواکر راشې که څه هم د شهلا پلار خورابډايه او د شتوخاوند ؤ او په وار وار راته شهلاويلي وچې (کازرون) ته ولاړ شو هلته د دې پلار سره يوځای واوسېږو خو مانه منله او دا خپل حقيراونا څيزه ژوند راته د دې د پلار په ارام اوسو کاله ژوند په کراتو کراتو خورا ښه ښکارېده.
کومې خوارې او کړاونه چې ما د خپل ژوند د ښه والي په پار پيل کړې ټولو ځای ونيو او په لږ وخت کې مو ژوند خورا ډېربدلون وموند اوما په ډېرې خوشالۍ او سوکالۍ سره د خپلې مېرمنې اوزوی په څنګ نېکمرغۍ ورځې تېرولې ،دې لړۍ همداسې غځونې کولې او موږ د خپل ژوند څخه لذت ور ،ترڅو يوه ورځ د کازرون څخه د شهلا د پلار فکس راغی چې په ډېربداوکرغيږن اکرکې راښکېل ؤ،اوغواړي چې شهلا ووينې ، د دې تلګراف (فکس) په رارسېدو سره موږ شپې د شپې د کازرون په لور روان شو خو لږ ناوخته ورسېدو ، ځکه د شهلا پلار زموږله ورتګ څخه درې ساعته وړاندې مړ شوی و ،سبا د هغه جنازې ته د کازرون ډېر خلک راغلي ول چې په دې ډله کې د دې د پلار ملګري او څه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپلوان اوګاونډي هم وو موږیوه اونې وروسته دټولو مراسمو له ختمېدوسره سم بېرته تهران ته راستانه شوو.
ددې بدایه سړي له مرګ څخه وروسته دده مال شهلا اوخورته یې په میراث پاتې شو ،اوهمدا مال اودولت لامل شو چې شهلا په نا څاپې ډول بدلون وکړي هغې په دې پلمه چې نه غوارم خپل پخوانی کارپرېږدم اوهغه کورچې دابې غواړي لاړشو ، راسره بد چلند شروع کړاودخپل زړه کارونه یې کول ،دپلارمیرات دومره بې خوده اومغروره کړه چې هېڅکله یې نه په چا اونه په کوم څیز پاملرنه کوله ،اویایی ددې خیال ساتلې وای حتی اوس یی زما خبروته هم ارزښت نه ورکاوه هغه اوس هره شپه دجوارۍ اوشپو غونډوته تلله ،هغې به په دې غونډوکې نڅا کوله سندر ې به یې ویلې ،شراب به یې څښل اوهرډول کړنې به یې کولې په پایله کې به په ټیټ سرچې ټولې پیسې به یې بایللې وې اونشه به وه کورته راتله . هغې ددې ټکې څخه چې دنارینه اوښځینه جوارګرو دمحفل شمعه یا رڼاوه خوند اخیسته اود یوډول سرلوړی احساس به یی کاوه اوددغې ډلې له خبروڅخه چې ډیرښایسته اوزړه دردونکی اواز لري خوند اخیسته اولږه پاملرنه یې هم نه پرما اونه زما پرزوی کوله ،په دې ډول زه ساده او مسکین لاهم په دې تمه وم چې یو ه ورځ به شهلا ددې لیونتوب څخه لاس واخلي او بېرته په خپل لومړني ساده اوعادې ژوند ته مخه وکړي خونه هېڅکله نه داټول زما ساده ګې اونېک نیت و.
زه یوازې دخپل زوی دبرخلیک اوخوشالې ته اندېښمند وم اوداخوشالي یوازې درویا په لاس کې وه یانې اوس دخدای (ج) څخه وروسته یوازنی کسه رویا وه چې کولای یې شول په خپلې رویې اونېکواخلاقوهغه ښه وروزي.
ماډېرکوښښ وکړ چې شهلا ددې کارونوڅخه منعه کړم اودخپلواړیکواوزوی په خاطرهغه بېرته خپل عادي اکرته راوګرځوم اونوربې دجوارګرۍ اوګډاپه غونډوکې پرې نږدم خودې کارنه یوازی ګټه ونه کړه بلکې زما دزوی روزنه اوپالنه هم زما پرغاړه شوه ،یانې هغه به اوس ډېری شپې ترسهاره دجوارګرۍ اوګډاپه غونډوکې ناسته وه اوسهارسهاربه په داسې حال کې چې نیشه به هم وه کورته راغله.
بیامې هم څوځلې ورته وویل چې لاس ددې ناوړه کارونوڅخه واخلي اونور خپل عادي ژوند ته دوام ورکړي خوګټه یې ونه کړه اوزما خبروباندې یې غوږ هم ونه ګراوه ،سره ددې چې پوهیدم شهلا دجوارګرۍ په غونډوکې ګډون کوي ،ګډیږي ،سندرې هم وایې ،شراب څښې او .....

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو په دې هم ډاډه وم چې هغه به زما دزوی په خاطر هېڅکله زما سره خيانت ونکړي او هېڅ کله به زما دزوی سرچاته ټيټ نکړي ، خوای کاش چې په هماغه لومړيو کې مې نه وای پرې ښې چې دومره آزاده شي اودومره بې باکه وګرځي چې پايله کې مې برخليک داسې شي.

هغه ورځ به مې هېڅکله هېره نشي چې ماپه ګاراج کې موټرجوړاوه اودساعت ستنه دورځې په درې نيموڅرخېده چې دسرای څوکيدارراغږکړاوويل چې په ټيلېفون کې دې څوک غواړي په منډه دفتر ته ولاړم اوغوږی مې پورته کړچې دهغې لورې يوناپيژندل شوي کس خبرې کولې اوداسې څه يې ويل چې ماته هېڅکله دمنلوو ړنه وو ،داکس بې له دې چې خپل نوم ماته وښايي يوه پته يې راکړه اونورېې غوږی کېښود.

ديوډول حيرانتياواوسستوالي سره لاس اوګريوان شوم، غوږی مې له لاسه ولويده ، دسرای څوکيدار رامنډې کړه اوغوږی يې پرځای کېښود ، پوښتنه يې راڅخه وکړه، ښاغليه حال موخراب نه دی ، ورته مې وويل ، ولې ښه يم ورسته له هغې هغه مړې خولې چې په مخ اوتندي مې پيداشوې وې پاکې کړې اودګاراج څخه وتم اودهغې پتې پرلوررروان شوم کومه چې ناپېژندل شوي سړي راکړې وه.

ما داکورډېرښه پېژانده که ناپېژندل شوي کس ما ته سمه پته راکړي وي نوبايد څوشېبې وروسته زما مېرمنه ددې کورڅخه چې دحميد پلارپورې يې اړه درلوده اوڅوورځې مخکې يې له خاوند څخه اخيستی ؤ راووځي.

زما لپاره دمنلو وړنه وه چې زما مېرمن ،زما دزوی موردې ،زما دصميمې اونږدې ملګري سره په دې کورکې يوازې واوسې.

نه داغيرې ممکنه وه ،داهېڅ کله زمالپاره دمنلووړنه وه اونه مې شول کولای چې داهرڅه ومنم ،په همدې ترتيب مې دځان سره وويل چې ای کاش دناپيزندل شوي سړي خبره دروغ وي .اوای کاش داټيليفون چاراته دقصد اوکينې له مخې کړی وي چې غواړي دخلکو ګډژوند اوکورنۍ نظام سره خراب کړي.

زړه مې غوښتل چې په خپل وجودکې دګومان اوترديدنيلې (ريښې) وچې کړم ،دهرشي په اړه مې کولای شول چې اند وکړم ،غيردشهلا اوحميد دخيانت په اړه هغه هم زما سره ،آخرڅنګه مې کولای شول باوروکړم چې زما صميمې او آن دژوند ملګری هغه څوک چې زما دژوند په خوږواوترخواوټولوهغوستونزوکې چې زه به ورسره لاس اوګريوان وم لاس راکاوه ،ماسره داسې لوی خيانت وکړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

که داسې وي نوانسان نورپه خپل ژوندکې پرچااعتماداوباوروکړي ،خونه په واقعیت کې داخبره دروغ ده اوکوم سړي دحسادت اوکینې له مخې داخبره کړې ده ،دخدای (ج) دربارته مې دبې نیازۍ اوتمنا لاسونه اوږده کړل اوترې مې وغوښتل چې زما د وړ زوی اوبې ګناه زوی له کبله داهرڅه وژغوري او پرې نږدي چې زما ښایسته اوحسینه مېرمن ، زما دزوی مور ،په یوه ناوړه ناروغۍ اخته شي په داسې ناروغۍ چې دبېرته راستنیدو لاره ترې نشته.

خولازما دعاګانې پای ته نه وې رسېدلې چې دکور وربېرته شو،سمدستې مې ځان یوڅنګ ته کړچې ښکاره نشم اوڅوک مې ونه وینې ،په دې وخت کې یوه ښځه چې په تورټیکري کې یې ځان په بشپړه توګه رانغاړلی ؤاوهېڅ دپېژندلو شونتیا یې نه وه له هغه کوره راووته اوورسته ،دخدای په امانۍ څخه چې حمید ورسره تروره بورې دبدرګۍ لپاره راغلی ؤ په یوه ټیکسي موټرکې سپره شوه ،دنوموړي کور ور وتړل شواوموټرهم حرکت وکړ،ماهم یوبل ټکسي پسې ونیو اوهدایت مې ورکړ چې هماغه ټکسي وڅاري (تعقیب کړي) هغه چې زما پریشانه اکرولید زما غوښتنه یې ومنله اودهغه بل ټکسي په تعقیب یې پیل وکړ.

ترڅوچې دې موټرزموږدکوسره بریک نه ونیولی ماګومان کاوه چې داټول درواغ دي اوهېڅ حقیقت نلري اودازما ښځه نه ده خوکله چې موټرزموږ دکورسره بریک ونیو نوشهلامې ولیدله چې خپل ټکری یې قات کړاوپه دستکول کې یې کېښود او وروسته له هغې دموټرڅخه پلې شوه .حقیقت راته لږڅه روښانه شو ،هغه حقیقت چې هېڅکله مې باور پرې نشوکولای اوهېڅکله مې هغه نشول منلای.

ژوند راته بد ښکاره شو په هغه شېبه کې مې دټولوزاویو څخه دحمید او شهلا خیانت وانګیرل ،دخپل مرحوم اوبې ګناه ماشوم پرحال مې ډېرافسوس وکړ ، خو وروسته مې بیا هم دهمدې ماشوم له کبله چې سبا په ټولنه کې ژوند کوي اویوموقف ته رسېږی ځان کنترول کړاودټکسي چلوونکي نه مې مننه وکړه اوزه هم پلې شوم.

رښتیا ستاسوڅخه پوښتنه کوم ښاغلی قاضي که تاسې په داسې یواکرکې زما پر ځای وای نو څه به دې کړې وای ؟

ایا چیغې اوکوکاری موکولې ،آیا هغه مو وژله اوکنه او که هېڅ موهم نه ویل اوغلي کښېناستئ چې ښځه مو له تاسې سره خیانت وکړي اوتاسې یې نندا ره وکړئ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوتاسې ښاغلي وکیل .که تاسوزماپرځای وای آیا همداسې غلي کښېناستئ اوننداره موکوله اوپرېښودل مو چې عزت اوشرافت مو په بازارکې لیلام شي.
نه هېڅکله نه د ډېرې غوسې اودرد له لاسه به لیونی شوی وای ،اوپه چیغوچیغوبه موټوله نړۍ خبره کړی وای چې ستاسې مېرمنې ، ستاسې داولادمورا وستاسې محبوبې ستاسې سره خیانت کړی دی.
اوتاسې ښاغلي وکیل ،آیا نشئ کولای چې په داسې یو اکر کې دیوه رښتیني او صادقه مېړه زړه درک کړئ ،نو که تاسې هم زما پرځای وای نو اوس به موخپله پرېکړه بدله کړی وای اوویل به موچې تاسې اشتبا کړې ده اوهغې له ماسره خیانت کړی دی اوزه هېڅ پړ نه یم اوکه چېرې داپوښتنه کوئ چې موږبویه دهغې دسپیناوي لپاره هم وخت ورکړو ترڅوسم باور وکړو نوستاسې په ځواب کې باید ووایم چې هوکې ،بویه هغې ته وخت ورکړل شي چې خبرې وکړي اودځان سپیناوې وکړي.
خودابايد هم ووایم چې داکاربه دکورني قانون لپاره یو ډېرلوی خیانت وي اوداټول به هغه څه وي چې نه یوازې زما په اند بلکې د نړۍ پرمخ دټولو انسانانو په اند د منلو او زغملو وړ نه وي او بویه چې داسې وګړو ته حق هم ورنکړل شي، څو د ټولنې غونډال سره وپاشي.
نو په دې اساس بویه عجله او تادي ونه کړئ، لکه څنګه چې ما ونه کړه او ښایي تاسې اوس دې ته هم به تمه اوسئ چې ما څه وکړل او نور څه پېښ شول.
یانې غبرګون مې څه ډول و ، نو هیله کوم چې ښه راته غوږ کېږدئ او بیا قضاوت وکړئ.
د شهلا پسې جوخت زه هم کورته ننوتم او هغې په هغه وخت کې زماله لیدو څخه یو ټکان وخوړ، ویرې او ناارامۍ یې ټول بدن محاصره کړۍ و او له ډاره ټول بدن یې لړزې نیولی و.
هېڅکله یې فکرنه کاوه چې په دا وخت دې زه کورته ورشم او یا داسې بدشور ما شور وکړم. زه هم په داسې حال کې چې ډېرې غوسې نیولی وم چغې مې کړې او ورته مې وویل: پست فطرتې حد اقل زموږ په معصوم او کوچنی بچی خو رحم وکړه، په هغه زوی چې ته یې مور او زه یې پلاریم ، مګر تا په خپله ماته د واده وړاندیز نه و کړې، مګر تا راسره ژمنه نه وه کړې چې ته به ماته یوه وفاداره مېرمنه اوسې، نو اوس ولې غواړې چې زموږ ژوند تباه او برباد کړې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ولې؟ ځواب راکړه، اخر ولې زما صمیمي ملګري حمید دې د خپل خیانت لپاره وټاکه ، موټر يې درلودځګه ، شیک او ښایسته يې اغوستل ځکه ، د بډایه او مالدارې کورنۍ غړی دی ځکه اوکه د ښو اخلاقو خاوند او ساعت تېری انسان دی ځکه، کوم یو ، ها ، کوم یو ؟

ولې تاسې ښځې دومره پس فطرته او بې شخصیته هستۍ چې انسان نور په خپل ژوند کې په هېڅ چا حتیٰ په خپل ملګري هم اعتماد او باور نشي کولای.

اخر ولې دې زما له داسې ملګري سره چې له وړکتوبه سره یو ځای راستر شو او تر دې دمه مو یوله بل سره مرستې کولې، مینه موکوله... خیانت وکړ او هغه دې هم په خپلې ناوړې ناروغۍ کې راښکېل کړ. اوس نورنو انسان بو یه په چا اعتماد وکړي؟

مسلماً پرهېڅ چا نه او دا بې اعتمادي تاسې ښځو زموږ د سړیو په منځ کې راپیدا کړې ده. ولې په دې کارونو زموږ پاک سپېڅلي او بې جوړې ملګري راڅخه بېلوئ؟ که دوستي او ملګرتیا همداسې ده نو لعنت دې وي په داسې ملګري او ملګرتیا ، او که داسې نه وي نو ولې زما لپاره داسې شوه؟ اخر ولې؟

زما د خبرو پروړاندې غلې شوه او یوازې سکوت يې غوره کړ، سریې ښکته ځوړند کړ او یوازې اوښکې يې تویې کړې او ما ټول شرم له پوره ځانګړتیاوو سره د هغې په وجود کې ولیده.

زړه مې غوښتل چې په پښوکې مې ولوېږي او د کړې ګناه څخه يې راڅخه بخښنه وغواړي او راسره ژمنه وکړي چې نور به خپل عادي اکر ته راستنېږي.

زماپه وجودکې لا اوس هم زموږ د زوی له کبله د بخښنې عاطفه ژوندۍ وه، اودې بخښنې او عاطفې کوای شول چې زموږ د دواړو ژوند وژغوري.

په همدې موخه مې په ارام او شمارلي اواز مخ په ډېر مهربانۍ د هغې پرلور واړاوه او ورته مې د نصیحت به ډول وویل، وګوره شهلا ، تېر شوي تېرشول راځه اوس دې د خپل زوی د راتلوونکي په اړه لږ سوچ وکړه او خپل مخکیني ژوند ته راوګرځه، زه مطمین یم چې د خپلو کړو کارونو څخه پښېمانه يې، همداسې نه ده؟ لکه څوک چې له خوبه راویښ شوی وي سریې راجګ کړ او ويې ویل:

(که پښېمانه یم نو څه کار کولای شم؟)

(ژمنه وکړه چې نور به خپل دغه بد او ناوړه افعال نه تکراروې او نور به دغه کارونه چې تر دې دمه دې کول نه کوې.)

(c) ketabton.com: The Digital Library

(یانې ما بخښې؟)
(که په رښتیني او واقعي توګه راسره ژمنه وکړې او د خپلو کارونو څخه پښېمانه شې نو د خپل او زوی د ګاندې لپاره او په ټولنې کې د خلکو پروړاندې د خپلې د بدنامې له کبله دې بخښم.)
(ژمنه کوم بهمنه، ژمنه کوم او په خدای قسم یادوم چې پس له دې به تا لپاره یوه وفاداره مېرمنه او د زوی لپاره مهربانه مور واوسم).
په داسې حال کې چې لړزیده او اوښکې یې تویولې ځان یې زما په غېږ کې راغوځار کړ او په نیمه ژبه په غوڅو، غوڅو غوندېلو او وییینو چې اوښکې ورسره هم بدرګه کېدې راته وویل، ته څومره ښه یې بهمنه، ته څومره مهربانه یې بهمنه، ته څومره...
دا چې په دې توګه بریالی شوی وم، چې رویا خپلو کړنو ته ځیر کړم او توبه پرې وکاږم چې خپل ار ژوند ته بېرته راوګرځي، ډېر خوشالهووم او د ارامۍ احساس مې کاوه او دې ارامي ما اوزما د زوی لپاره د یوه ښه راتلونکې درې کسیزه کورنې زیری راکاوه.
شهلا یوځل بیا تېر او ساده ژوند ته راوګرځېده او دا هغه څه ول چې ما یې هیله درلوده.

پولسم څپرکی

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دې وخت کې تورن چې ډېر سترړی مالومېده د څوشېبو لپاره چوپتیا غوره کړه، سترګې يې په ناپايه غم کې ورکې وې او شونډې يې هم وچې شوې وې، داسې برېښېده چې ګواکې نور څه نه لري چې محکمه کې يې بيان کړي او د ټول ژوند برخليک يې همدا و.

يو ډول ځانګړې چوپتيا د محکمې فضا محاصره کړې وه. په محکمه کې ناستو ټولو ګډونوالو خپلې ساګانې په خپل ستوني کې زندی کړې وې او غوږ غوږ ول چې د بهمن دژوند يا داستان پاتې برخه واوري.

په دې وخت کې قاضي القضات په ارامی سره سرراپورته کړ او تورن ته يې وويل: (لطفاً ادامه ورکړئ...)

تورن اوبه وغوښتې اوبه يې ورته راوړې او په يوه دمه يې وڅښلې، او وروسته له هغې چې ډېرخپه او ناکراره برېښېده پاتې کيسه يې داسې پيل کړه: له هغې ورځې وروسته نږدې پنځه مياشتې زموږ په کراری او خوشالی تېرې شوې، شهلا واقعاً په بشپړه توګه بدلون کړی و او حتیٰ اوس له پخوا څخه لا ښه د کورسمبالښت ته ځير وه. اوس به چې هره شپه کورته تللم نو هغه به مې ليدله چې زموږ د ماشوم او نازولې زوی سره په لوبو بوخته وه، ددې کارله ليدو څخه به مې خوند اخيست او زمادټولې ورځې ستړيا به ددې صحنې په ليدلو ختمه شوه. ما يو ځل بيا نېکمرغي لاسته راوړې وه او دې لړی تر ډېره غځونې کولې، ترڅوچې يوه ورځ د ګاراج خاوند راته وويل، چې د کوم ضروري کارلپاره (آبادان) ته ځي او زه هم بويه ورسره ولاړ شم، لکه څنګه چې له هره پلوه ډاډه او مطمينه وم په پراخه تندې مې ورسره ومنله او هماغه شپه مې ټوله خبره خپلې مېرمنې شهلا ته وويله.

سهار د وخته د ګاراج خاوند سره دابادان پر لور روان شوم. نږدې دوه اونی زه او د ګاراج خاوند په ابادان کې ووچې يوه ورځ يې راته خبر راکړ چې سبا سهار دواړه (خُرم) شهر ته ځو اوحد اقل شپږ ورځې هلته (خرم شهر) کې پاتې کېږو.

کله چې بېرته تهران ته راستنېدو ډېر خوشاله وم. په تلګراف (فکس) کې مې خپلې مېرمنې (شهلا) ته خبر ورکړ چې شپږ ورځې وروسته انشاالله کور ته درځم او وروسته له هغې مې خپلې مېرمنې او زوی ته څه ډالی واخيستې، خو له نېکه مرغه د ګاراج خاوندکارپه نوموړي ځای کې په دوه ورځو کې پای ته ورسيد ، او زه د تليګراف د پيغام څخه ثلور ورځې مخکې خپل کور ته ورسيدم. کله چې مې د ګراج خاوند سره خدای په

(c) ketabton.com: The Digital Library

اماني وکړه نو په موټر کې د خپل کور پر لور را رهي شوم همدا چې د څو ورځو مساپرۍ وروسته خپل کورته راتلم او خپله مېرمن او زوی مې ليدل ډېر خوشاله وم، خو نه پوهېږم چې ولې هېڅ په هېڅه مې زړه درزيده او داسې ګومان مې کاوه، چې ګواکې کومه ناوړه پېښه را پېښېږي.

کله چې د کور سره دموټر څخه پلې شوم نو دموټر پيسې مې ورکړې او دکور تالۍ مې ووهله ، خو چا ور راته پرانه نيست. څوواري مې دکور تالۍ ووهله خو هېڅ ځواب مې وانه ورېد .

ډېر خبر شوم چې داڅه پېښه شوی ، خو وروسته مې فکر وکړ کيدای شي چې زوی او مېرمن مې دکور سامان او ترکارۍ اخيستلو لپاره بهر وتي وي.

نو دا مې وپتييله چې په دېوال کورته ورواوړم ، خو په دې خت کې سيمه ييز پوليس چې زمونږ دکور سره نږدې ولاړ ول او همدلته يې پوسته هم وه پوه شول چې زه دکور خاوند يم ، نو راغلل او ماته يې يو ليک چې دهمدغې ځای دپست رسوونکو له خوا چې شهلا ليکلی و او دوی ته يې سپارلی و راکړ. دوې له ما څخه رسيد واخيست او دخدای پامانۍ څخه وروسته لاړل ، کله مې چې ليک پرانيست نو ديوه ترخه حقيقت څخه خبر شوم. زوی مې دکور داوبو په حوز کې دلويدلو له امله مړ شوی و ، او څېړونکو زما مېرمن دتحقيق لپاره بولې وه.

سترې او ستومانه د دېوال خواته ورنږدې شوم او اخيستې ډالۍ مې ددېوال له لارې کورته ورخطا کړې او زه هم ددېوال له لياری کورته ورواوښتم او خپلې کوټې ته ورغلم.

په ټولو ځايونو کې چوپتيا او سکوت خپلې وزرې خورې کړې وې ، په الماری کې مې دزوی انځور دخندا په اکر کې ليدل کېده په حيرانۍ او ژړغوني اندازمې انځورته وکتل حتی دژړا توان مې هم نه درلود . دکوټې په يوه کونج کې مې دماشوم او بې ګناه زوی وړ کټ پروت و او داسې احساس مې کاوه چې دټولو دېوالونو څخه غم او خپګان وريږي ، په همدې سوچونو کې ډوب وم چې نور به هېڅ کله دخپل ماشوم زوی ژړا او خندا وانه ورم او هېڅکله به ددې کوکارې په کوټې کې انګازې جوړې نکړي چې دغې خبرې نږدې سوځولی وم. داکور نور دتل لپاره غلې شوی و او ددې خاموشۍ څخه دمرګ بوي تللو ، ما بايد په ناباورۍ داتريخ حقيقت منلی وای ، چې زما زوی مړ شوی دی ، زما هغه زوې چې ما دادومره وخت دهغه لپاره کوښښ او زيارکاوه چې ګانده يې روښانه کړم ، خو اوس چې هغه نشته څرنګه دهغه مرګ ومنم او څرنګه بې له هغه ژوند وکړم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دکړکۍ خواته نږدې شوم ،ساعت ته مې وکتل چې دشپې يولس بجې وې ، خو دشهلا څخه هيڅ خبرنه و ، يانې هغه تراوسه هم نه وه راغلې ، زما دسترګو ليد دحوض هغه اوبو پر لور وروا وښت چې زما زوی يې له ما څخه اخيستی و او زه يې دخپل زوی څخه جلا کړې وم.

دسپوږمۍ رڼا هم داوبو په منځ کې پرتېده ، دد ېوال په څنګ کې يوه سپينه پيشو ولاړه وه او زما دراوړو ډاليو پرلوري يې برګ ، برګ کتل.

ډول ، ډول سوچونو او فکرونو پيسې را اخيستی وم ، ماته يوځل بيا دتېر عشق او مينې خاطرې را په ياد شوې او يو ځل بيا درويا کړنې را په ياد شوې ، يو ځل بيا سوچونو پسې واخيستم چې درويا سره مې مينه پيل کړه. رويا بستر شوه ، روغه شوه او با الاخره مړه شوه ، دشهلا سره بلد شوم ، زوی مو وشو ، لږ را غټکی شو او اوس دادی مړ شو ، او بله دا چې اوس مې مېرمن لا څېړنې او تحقيق ته هم تللی. ای خدا يه داڅه حال دی.

ډېره شېبه سوچ وړی وم چې يو وخت کې راپه خود شوم که کسم دشپې درې نيمې بجې وې ، لږ مې حال را ښه شو ، دکوچ پرلورې ولاړم او کراره په کې کښېناستم ، سګرټ مې ولګاوه او بيا هم په سوچ کې ډوب شوم ، لا په سوچ کې وم چې د وره اواز مې تر غوږو شو ،ښه ورته ځيرشوم ګورم چې چاد وره په کلپ کې کلي وراچولې اوخلا صوي يې.

يوه شېبه وروسته ورخلاص شو ،هرګوره شهلاکورته راننوته ،لومړی خوماته ځيرنشوه خوکله يې چې څراغ ولګاوه نوماته يې پام راواوښت،له وېرې اوهيجان څخه په خپل ځای کې ودرېده.

هغه کوم فکس چې ماورته رالېږلی و اودې ته مې دراتګ ورځ ويلې وه حيرانه شوه چې څنګه دخپلې ټاکلې ورځې څخه دمخه راغلې يم ، مخکې راغله اوزماسره نږدې پرځمکه کښېناسته اوبې اختياره يې په ژړاپيل وکړ، خوناڅاپه يې ژړابس کړه اوويې ويل:

((زه نوره ستاپه دردنه خورم ، ماته طلاق راکړه ، زه دبل سړي سره مينه لرم پرحميدمينه شوې يم)).

ليونی شوی وم ، ځان مې په ډېرې ستونزې کنټرول کړ اوترې مې وپوښتل:

((آياهغه هم له تاسره مينه کوي)).

دامهمه نه ده ، داچې زه ورسره مينه کوم بسياده ، ته بويه ماته طلاق راکړې ، ځکه زه اوس نوره ستا په درد نه خورم)).

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه پوهېږم چې څه حالت به مې درلود ،ځکه زوی مې هم مړشوی و ،اوس زماټول اند دزوی دمرګ په هکله و اودې خبرې ته اصلاً هېڅ ځیر نه وم.
((که چیری تاته طلاق درکړم نوزمامینه اودزوی مرګ به مې څنګه شي ؟)).
یوه کریحه اوله ملنډو څخه ډکه موسکایې وکړه اوبې له دې چې زمااکرته ځیرشي ویې ویل ((کوم زوی؟ هغه خو مړشوی دی)) ناڅاپه برق ونیولم ،اولکه چیتایاپړانګ له ځایه پاڅېدم ،ځان مې ښه په درز کې لړزېده،وینومې دسترکوپردې ونیولې . اودځان په کنټرولولونوربریالی نشوم ،لکه ټیپی مارمې دهغې پرلور ور ودانګل اوپرغل مې پرې وکړ،هېڅ نپوهېدم چې څه کارکوم،همدومره پوه شوم چې دهغې وینښتان مې له لاسونو څخه تاوکړل ،سترګې یې برقې برقې راوتلې وې اوله خولې څخه یې دشرابو ناولې اوګنده بوی راتلو په زاریو اوعُذر یې پیل وکړ،خوزه په خودنه وم ماداسې اکر نه درلود چې دهغې خبرې واورم یاونغوږم یو ډول ځانګړی کرکې اونفرت مې پرذهن برغل کړې و.
په هغه شپبه کې راته خپل هرڅه برباد شوي ښکارېدل اوپس له دې راته نور ژوند ،خونداورنګ نه درلود.
همداسې دغوسې اوغضب نه لړزېدم ، لاسونه مې دهغې دستوني څخه حلقه کړل اودخپل بدن په ټول توان سره مې دهغې ستونی زورکړ،رنګ یې شین اوتور واوښت، سترګویې عجیبه اکر غوره کړ اووجودیې لکه ماته شوی څانګه له واکه ووت اوهماغسې مې خوشې کړه اوپه داسې حال کې چې ډېر سخت ناارامه اوبېړنی اکرمې درلود له کوره ووتم اوډېره شپبه په واټونو او پارکونو کې ګرځېدم چې له هغې وروسته لاړم اوپولیسوته مې ځان وسپاره ، پولیسوهم ماموریت ته بوتلم اودادې دماموریت له لارې لړۍ په لړۍ تردې ځایه راورسېدم.
نورپاتې شونې خبروباندې تاسې هم ښه پوهېږئ.
ماچې تر ننه پورې چوپتیاغوره کړې وه اوپه خوله مې مهر لګولې و ،دهمدی لپاره چې دخلکواوټولنې په منځ کې بې آبه اوبې عزته نشم نودادې تاسې اړکړم هغه څه چې مانه غوښتل په ژبه راوړم راباندې مو وویل اودټولنې اوچاپېریال په مخ کې موبې عزته اوبې حیثیته کړم ، زه نن دخپل ژوند د کړاونوپه څرګندولو سره یو څوک یم بې برخلیکه.
اوس ماته د ژوند ښه اوبد هېڅ ارزښت نلري ،ژوند ماله ماته راکړې اودټولنې په منځ کې یې نا بوده کړم. نن چې هغه څه ماوویل هېڅ ډول دلیل ورته نلرم او ټینګار هم نه کوم چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

تاسې ښاغلي قاضي اوقاضيان زما خبرې اوڅرګندونې ومنئ ، خو هيله من يم چې زما دچوپتيا اوسکون په رازخوحداقل پوه شوي واوسئ چې همدا زما لپاره بس اوکافي دي.
زه تل دبې آبۍ نه ډاريدم اونن چې مې دا راز ټولوته څرګندکړاوټولوګډونوالوپه منځ کې مې هرڅه په ژبه راوړل نواوس هيله کوم چې مړشم اوددې بې مانا اوکړيدونکي ژوند څخه خلاصې ومومم.
زه اوس په يوې وژنې تورن يم اوپه خپل جرم اعتراف هم کوم ،خوپه هرحال زه يو انسان يم ،داسې انسان چې دټولنې څخه بې زاره وي اوپه ټولنه کې يوازې وي.
حتئ زوی يې مړشوی ،مينه يې مړه شوې ،ښځه يې مړه شوې اوخپله به هم يوه ورځ مړشي.
زړه مې غواړي چې تاسې ښاغلي قاضيان چې زه موموحاکمه کړی يم اوپه حقيقت کې دټولنې رهبري هم په غاړه لرئ ، په دې پوه شئ چې که چېرې کوم ځوان قرباني کيږي دناسالمې روزنې اوغلط چاپيريال له کبله کيږي حتئ تاسې هم نشئ کولای دوعوا وکړئ چې خپل اولادونه مودټولنې نن يا سبا لپاره په خورا ښه توګه روزلي دي ، نوراشئ اوهغه ډول چې ټولنه اوچاپيريال يې غوښتنه کوي وروزئ دمينې، دعشق دژوند اودټولوشيانوپه هکله ورسره په بې پروايۍ خبرې وکړئ اوهغه پرده چې ستاسې اوهغوی ترمنځ فاصله اوواټن پيداکوي ليرې کړې.
که چېرې مين شول نوکوښښ دې وکړي چې خپلې مينې ته درناوی ولري اوکه چېرې کومه ستونزه ورته په ټولنه کې پيداشوه نوکوښښ دې وکړي چې په همغه لومړيو کې يې حل کړي ځکه که چېرې اوږده شوه اوغځونې يې وکړې نوشونتيايې شته چې زماپه برخليک اخته شي.
زه نن په يوه داسې ځانګه ناست يم چې هره شيبه يې د وچېدوشونتيا شته خو دا تاسې هستئ چې دټولنې دځوان کول (نسل) اوڅانګودوچېدومخنيوی کولای شئ اودهغوی ژوند خوندي ساتلای شئ.
له تاسې ټولوڅخه مننه کوم چې زما خبروته موغوږ کېښود اوپه پوره اوسيلې مواوريدې ،تاسې ټول کولای شئ چې په ازادانه توګه زما په حق کې قضاوت وکړئ اورايه صادره کړئ.
په هرحال ماته اعدام اوزندان دواړه يودي اوله تاسوتولوڅخه هيله هم کوم چې هېڅ ډول رحم اواستشناعات زماپه برخه کې په پام کې ونه نيسئ اوډاډه اوسئ که چېرې دا اعدام

(c) ketabton.com: The Digital Library

حکم هم راته واوروئ نوخوشاله به شم ،ځکه دیودردونکي او رنځوونکي ژوند څخه به خلاص شم.
که رښتیا ووایم نودزندان دکړېدلي ژوند اودهرځل ژوندي کېدواومړه کېدوڅخه به وژغورل شم اودابه موراسره لوی احسان هم کړی وي ، نورنوڅه خبرې نه لرم او چمتویم چې دمحکمې حکم واورم چې زما په برخه کې څه حُکم صادروئ.
ناڅاپه دګڼونوالوهاها اوغوغا دمحکمې ارامه فضا خرابه کړه تورن په داسې حال کې چې اوښکې یې له سترګوڅڅېدې اولکه اوبه رارواني وې په خپله ځوکۍ کښېناست دمحکې رئیس دتفریح اعلان وکړ اودخپلوقاضیانوسره یوځای دمجلس یا شوراخونې ته دپرېکړې په موخه ننوتل.
څلورساعته دمحکمې قاضیان دشوراپه خونه کې ول ،هغې نه وروسته په داسې حال کې چې دټولوپه بدن کې دسترېانښې له ورایه ښکارېدې له خونې راووتل ، د هغې نه وروسته تفریح خلاصه شوه اودمحکمې رسمیات بیا پیل شول ،دمحکمې قاضي دتورن لپاره پنځلس کاله دبامشقت بند اعلان وکړاومحکمه پای ته ورسېده.
مجرم په داسې حال کې چې په بشپړه توګه غلې ولاړ و دمحکمې دابلاغیې اسناد یې لاسلیک کړل اوبې له دې چې دځان دسپیناوي یا قید دکمېدوپه پا رڅه ووایي په ټیټ سر دموظفوپولیسوسره یوځای دجېل پرلوري روان شو.
دبهمن دمحکومیت خبر دهماغه ورځې په پیل کې ورځپاڼوخپورکړاوډېری خلکو چې دبهمن دژوند کیسه په ورځپاڼوکې ولوسته نو ناڅاپه په ژړا شول ،اودغه کیسه دیوڅه وخت وروسته بېرته په خاموشۍ بدله شوه اوله هرچا څخه هېره شوه.

په داسې حال کې چې دبهمن دژوند تریخ برخلیک په دې ځای کې پای ته ونه رسېد اوهغه یوازې څومیاشتې په زندان کې پاتې شو ،ځکه دڅومیاشتووروسته یوه ورځ دزندان پازه والو د اوړي په یوه ګرمه ورځ کې دهغه توراوشین شوی جسد دزندان له یوه کونج څخه پیداکړدهغه جنازه یې دعدلیې روغتون ته بوتله ترڅودمرګ لامل یې پیداکړي چې دڅه شي په وسیله مړشوی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

عجیبه خوداده چې دبهمن له جنازی سره جوخت یوساعت وروسته دیوه روغتون څخه دیوبل ځوان مړی هم دعدلیې روغتون ته دکتنې (معا ینې) لپاره راوستو ،چې وروسته معلومه شوه چې دادویمه جنازه دبهمن ملګری (حمید) و.
دحمید دجنازې له څېړنو څخه معلومه شوه چې دحمید له واده څخه دوه میاشتې وروسته چې کله هغوی دخپل واده دتفریح (عسل) میاشت لپاره بهرته تللې ول ، نوحمید په خپل وروستي موډل موټرکې ناست ودموټردسرعت دتېزوالي له کبله موټردکوم څه شي سره ټکرکړی اومېرمن یې په دې پېښه کې مړه شوې ده نوپه دې پېښه کې حمید هم ټپي شوی و اوڅه موده وروسته لیونی شوی دی اوبالاخره داچې ځوورځې وروسته په یوه روغتون کې یې ځان وژلی دی.
نوپه دې توګه پنځ (طبیعت) اوټولنې له حمید څخه دبهمن غچ اخیستی و اوهغه یې دمرګ ترپولې رسولی و.
دحمید جنازه خپلوانویې له روغتون څخه بوتله اودبهمن جنازه هېڅ یوخپل یې بونه تله اونه یې دده پوښتنه وکړه . نوپه دې اساس دولت دهغه جنازه پورته کړه او د روغتون په امبولانس کې یې دښارعمومي هدیرې ته بوتله اوهملته یې خاوروته وسپارله ، خو کله چې دبهمن دجنازې امبولانس دعدلیې له روغتون څخه وتلونو دآسمان هم سترګې ژړغونې وې اوباران په وربدو پیل وکړ، شاید دا درویااوښکې وې چې دباران په توګه له اسمان څخه راښکته کېدلې اودخپل محبوب اوعاشق په ناوړه اوکرغېړن برخلیک یې ژړل.
هغه یې هدیرې ته بوت اوخو سپین ږیرو بوډاګانو یې جنازه خاوروته وسپارله خو نوموړې هېڅ څوک نه درلودل چې دهغه پسې وژاړي اوغټې غټې اوښکې پسې تویې کړي اویایې هم په قبردګلو ګېډۍ کېږدي.
هغه په یوازوکې یوازې ؤ.....
شاید دخپلې وینا له مخې یې نوموړی هغه څوک ؤچې:
زوی یې مړشوی .....مینه یې مړه شوې ....مېرمن یې مړه شوې ......اوبالاخره خپله یې هم مړه شوی ؤ....

پای

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library